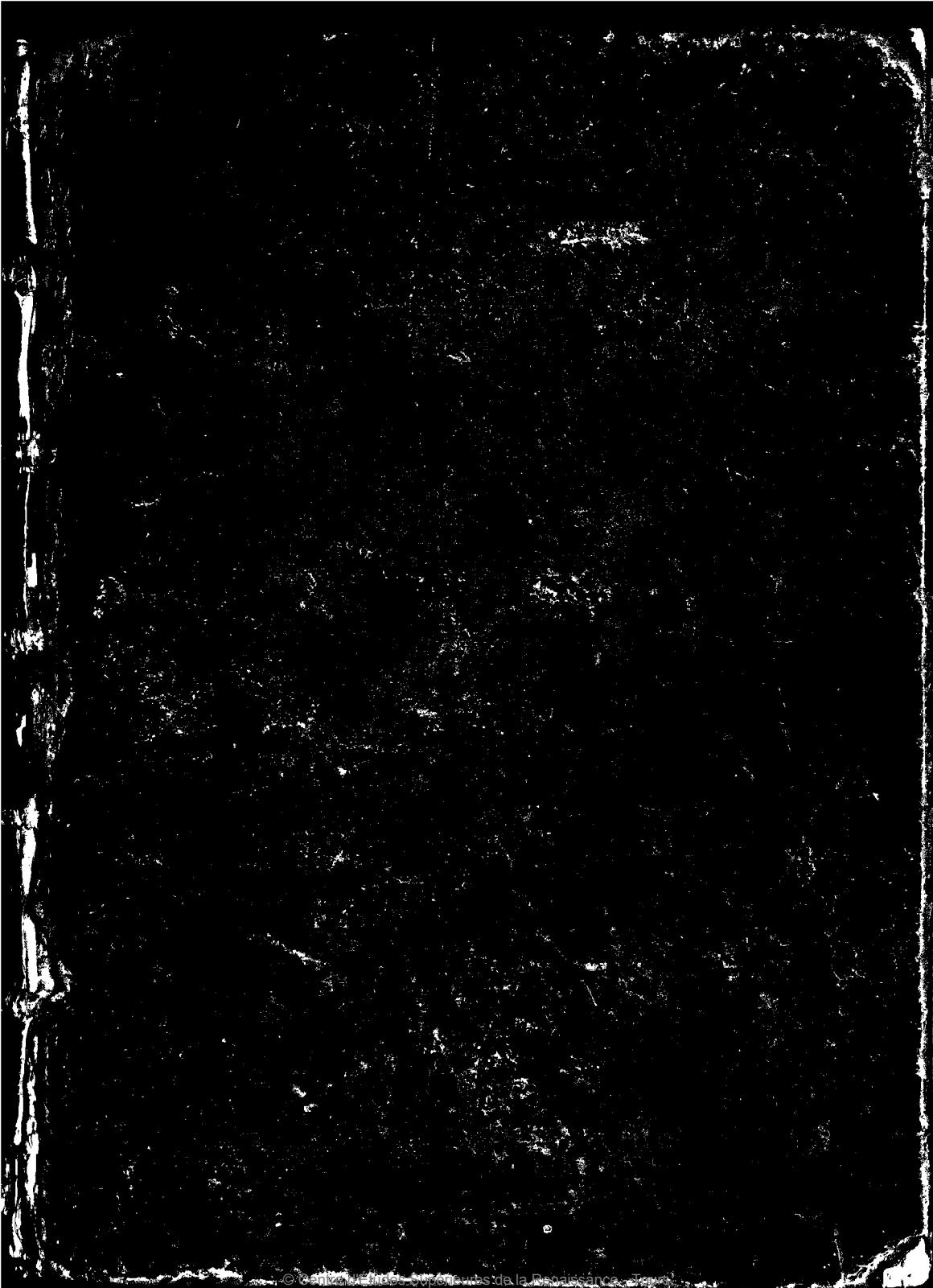

Les Bibliothèques Virtuelles Humanistes

Extrait de la convention établie avec les établissements partenaires :

- ces établissements autorisent la numérisation des ouvrages dont ils sont dépositaires (fonds d'Etat ou autres) sous réserve du respect des conditions de conservation et de manipulation des documents anciens ou fragiles. Ils en conservent la propriété et le copyright, et les images résultant de la numérisation seront dûment référencées.
- le travail effectué par les laboratoires étant considéré comme une « œuvre » (numérisation, traitement des images, description des ouvrages, constitution de la base de données, gestion technique et administrative du serveur), il relève aussi du droit de la propriété intellectuelle et toute utilisation ou reproduction est soumise à autorisation.
- toute utilisation commerciale restera soumise à autorisation particulière demandée par l'éditeur aux établissements détenteurs des droits (que ce soit pour un ouvrage édité sur papier ou une autre base de données).
- les bases de données sont déposées auprès des services juridiques compétents.

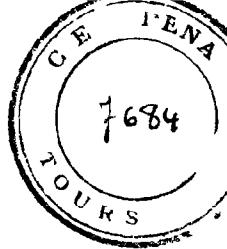
Copyright - © Bibliothèques Virtuelles Humanistes

~~1000~~ sur les livres de Tommasini sont fort rares.
~~5000~~ environ En Allemagne, les causes de cette rareté
se trouvent = in praefat. tomus vitarum humanorum
uirorum Coburg 1538: de p. gerh. Meuschen. Vig. Vogtius.

~~S.R.~~
~~8 B~~
Tommasini

IACOBI PHILIPPI
TOMASINI PATAVINI
ILLVSTRIVM VIRORVM

E L O G I A

I C O N I B V S E X O R N A T A

ILLVSTRISS. ET REVERENDISS. D.D.

I O. B A P T I S T Æ A G V C C H I Æ
Archiepiscopo Amasiensi, ♂ Apostolico Nuncio
Venetijs pro Santiß. D.Urbano VIII.
D.

P A T A V I I,

Apud Donatum Pasquardum, & Socium.
M D C X X X.

Superiorum Permisso.

¶ 1. 3. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
¶ 1. 3. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
¶ 1. 3. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

¶ 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
¶ 1. 3. 2. 2. 2. 2. 2. 2. 2.

¶ 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

ILLVSRISS. ET REVERENDISS.
D. IO. BAPTISTÆ
AGVCCHIÆ

Archiepiscopo Amasienſi, & Apostolico
Nuncio Venetijs pro Santissimō
D. Urbano VIII.

Jacobus Philippus Tomasinus.

Illustriss. ac Reuerendiss. Domine.

A Mplitudini tuæ Elogiorum
noſtrorum Opus conſecra-
tum in lucem prodiſe geſtit.
Olim enim ſub feliciffimiſ
noſminis tui auſpicijs na-
tum, te Iouem ſuum primo in li-
mine iure merito conſalutat. Cui ve-
rò alio-
rum Elogia debeatūr magis, quam Tibi Elo-
giorum

giorūm Ideæ , Præsulunī Gloriæ , Decōri Prin-
cipūm , Literatorum omnium Mecœnati ? ex
virtutum tuarum radijs aliorum laudes ex-
cerpsī : ex tuis dotibus alios didici celebrare .
Vnus enim multorum præstantiam æquas ,
multorum longo superas interuallo . Eâ re
multorum instar , inter otia suauissima litera-
rum modo proprijs virtutibus Ecclesiam il-
lustrasti ; modo Petri Aldobrandini , S. R. E.
Card. à Secretis , & Maiordomus , ac tuæ Vitæ
clarissimum specimen edidisti : modo Aldo-
brandino defuncto , Cardinali Ludouisio pari-
cum onere , & honore æquè feliciter adfuisti:
modo GREGORIO XV. Sum. Pont. à Se-
cretis Principum , totâ Romanâ Curiâ admi-
rante , toto Terrarum orbi notissimus effulsiſti .
Nihil sanè tunc temporis in arduis eius æta-
tis rebus pertraetandis , vbiquè ſeuiente gra-
uissimo bello ; ſacer Purpuratorum Senatus
optabilius dēſiderare potuit Te vno , qui cun-
cta felicissimæ exitu clausisti . Obis nunc sum-
mâ tuâ cum laude Legationem Venetam , Ec-
clesiæ Romanæ nomine , eâ ſollicitudine , vt
in Tui ynius diligentia ; & fide . VRBANVS

M.DC.XX.

VIII.

VIII. Pontifex conquiescat. Faxit Deus Opt. Max., vt sicuti Cardinalis vnius Nepos, alterius Frater audis, Romanâ citò purpu à decoratus ob merita, eandem exornes, & Ecclesiæ toti colluceas in Vrbis illius Orbe, quæ meritò Terrarum, ac Gentium Domina nominatur. Pignus hoc interim meæ Tibi ad dictissimæ voluntatis excipiat Humanitas tua, perenne mei ergà te cultus, & obsequij monumentum, quod Amplitudini tuæ post osculum sacrarum vestium appendo in votum.
Vale, seròquè Terris interfis perpetuò felix.

Patauij Antenoris Kal. Octobris cœ. 10c.

xxx.

LECTO-

LECTORI BENEVOLO

LL. 41 1

 Abes, Humanissime Lector, *VIRORVM*
ICONES pro posse ex ipsis probis
exemplaribus excerptas, quas tunc huius
eorumdem Elogijs euulgandas duxi.
His breui, genuinoque stylo insigniora illorum fa-
cinora confignauit, ut apud Antiquitatum
Studioſos gratiam inirem aliquam, *MEMORIAS*,
& *EPITAPHIA* adieci, nec Operum, que bo-
no publico publicarunt, si non omnium, eorum sal-
tem, quorum ad me notitia peruenit, meminisse
pigit. In Elogijs multa praetermissa sunt, ne Hi-
storiam texerem. *Visum est autem NUMISMATA*
quædam adiungere, ne temporum iniuriâ penitus
interirent. In Museolo nostro Philosophorum,
Antistitum, Oratorum, necnon & Mathematico-
rum quorumdam, ut in Pauli Tomasini Fratris I.
C. & Actoris caſſarum, Iuristarum aliquot mul-
tis

tis ab hinc annis collocata STEMATA effecere,
vt cunctis tantorum Virorum Imagines ob oculos,
Opera præ manibus haberem, sua ijsdem Elogia
concinnarem, vt quorum oculi piæ specie dele-
stantur, eorumdem etiam mentes recrearentur
verâ rerum præclarè gestarum narratione.

Nullus ob id queri se prætermissum, vel indi-
cetum debet, non alios laudamus. Accessere præ-
stantes aliquot Æui Nostri Viri, qui mihi fami-
liaritate vel amore coniuncti, vel de Patriâ no-
strâ benemeriti, inuoluendi silentio nequaquam
erant, vt hoc saltem officio bonis eorumdem Ma-
nibus aliquid voluptatis afferrem. Quidquid id
est Operis, Humanissime Lector, libens lubens ex-
cipito, & altiora, si gratum id accidisse sensero,
expectato.

MA-

M A G N I S
H E R O I B V S
IACOBI PHIL. TOMASINI.
calamo celebratis.

F E L I X O S I V S.

ILlustres HEROVVM Animæ, quas intulit astris
Ingenij vis dia sacri, simul empta labore
IFama iugis, Virtutis amor, sata Gloria scriptis,
Et meritis quæsitus honos, quæ causa beatas,
Quas colitis sedes, æternaque limina Diuum
Linquere, & altrices præferre nitenibus astris
Curarum indecores terras, loca septa tenebris
Visere perpetuis, post inclyta fata, coegit?
Tantus amor, tantinè animis cælestibus ignes,
Tanta sitis nostræ visendi funera gentis,
Præliaque, &, toto quæ Mars ciet efferus Orco,
Semina bellorum, post otia mitis Olympi,
Ambrosiæque dapes, & pocula nectaris? Orbem
Ecce iterum reduces spectatis lumine blando,
Nec spectasse semel satis est, iuuat vsquè tueri,
Vsquè, ac vsquè, Poli immemores, superiq; recessus.

ILLVSTRES saluete ANIMÆ, saluete recepti
HEROES Cælo, superæ modò sydera sedis,
Sydera nunc nostræ. Viuos in imagine vultus
Cerno equidem, nec vana fides, animosquæ latentes,
Et Genus, & Patriam, Numismata, Symbola, Scita,
Scriptaque mansuris æternum credita chartis,
Et Genium, cui quisquæ sacer, dum vita manebat,
Et Tumulum, tumulique notas, præconia laudum,

Pal-

Palladias artes, parnassia ferta, Lycæi
Munia, quisquè sibi quidquid venatus honorum est,
Quidquid opum. Cui tanta VIR O permissa potestas,
Sistere Cælicolas terris, deducere cælo
Numina, vitali defunctos lumine luci
Reddere post cineres, & funera casca Nepotum ?
Hæc calamo, TOMASINE, tuo permissa potestas,
Quo potis HEROAS ad sydera tollere MAGNOS,
Et reuocare Polo, superisque accersere regnis,
Quum lubet, & nostris spectandos sistere in oris.

TV, fera quot Patauis Mors Ciubus abstulit annos,
Restituis: Doctos, quos funere mersit iniquo
Vis eadem, cursu volitate per ora perenni
Cuncta facis: per TE viuunt post funera Amici,
Et quæstu Libitina suo caret ægta, doletque
Misceri Diuis, superasquè euadere ad auras
Victores, quos ipsa suis inuoluerat vmbbris,
Abdideratque Chao. Vitæ melioris honores
Per TE quisquè refert defunctus lumine vitæ,
Inque tuis annat scriptis, TOMASINE, perannat,
Æternæ per TE nactus præconia famæ,
Æternum decus, æternum per sæcula nomen.

Macte istâ Virtute potens, Iubar orbis amicum,
Cælicolis, TOMASINE, Caput: sic itur ad astrâ,
Viuitur his meritis. Veniens venerabitur ætas
Ingenij monumenta tui, monumenta Leporis; tur.
Teq; PIVM, DOCTVMQ simul seclū omne loque-
Non omnis moriere. Paris qui millibus vnus
Extinctis vitam, viues pro millibus vnus
Spicula post Mortis, calami virtute superestes
ALME tui, Pietate tuâ, Pietate Nepotum,
Quâ micat exoriens, quâ deficit occiduus Sol.

† † 2 VIRI

V I R I I L L V S T R E S

quibus Elogia integra concinna-
ta sunt.

A

	EMILIUS CAMPOLONGVS.	204
	ALBERTINVS BOTTONVS.	145
	ALEXANDER MASSARIA.	166
	ALEXANDER FORTECIA.	253
	ALEXANDER TERENTIVS.	329
	ALEXANDER BORROMÆVS.	332
	ALEXANDER CARRERIVS.	363
	ALOYSIUS BELLACATVS.	63
	ALOYSIUS CORRADINV.	282
	ANGELVS BEOLCVS, RVZANTES.	31
	ANGELVS MATTHÆACCIVS.	197
	ANGELVS SAXVS.	303
	ANTONIVS NIGER.	357
	ANTONIVS LEO.	372
	ARSENIVS MERIVS.	373

B

	BARTHOLOMÆVS VLIARIVS.	26
	BARTHOLOMÆVS SYLVATICVS.	210
	BERNARDINV TOMITANVS.	66
	BERNARDINV SCARDEONIVS.	129
	BERNARDINV TRIVISANVS.	133
	BERNARDINV PATERNV.	151

CVR-

1 2 3 4 5 6

C	
CVRTESIVS CVRTESIVS.	310
D	
DOMINICVS TVSCVS.	321
F	
FRANCISCVS ZABARELLA.	3
FRANCISCVS FRIGIMELICA.	51
FRANCISCVS PICCOLOMINÆVS.	208
FRANCISCVS VIDVA.	268
FRANCISCVS PIGNA.	311
FRANCISCVS POLA.	344
G	
GABRIEL FALLOPIVS.	42
GALEOTVS FERRVS.	263
GEORGIVS RAGVSÆVS.	338
GVIDVS PANCIROLVS.	187
H	
HERCVLES SAXONIA.	230
HIERONYMVS CAGNOLVS.	37
HIERONYMVS CARDANVS.	55
HIERONYMVS CAPIVACEVS.	96
HIERONYMVS MERCVRIALIS.	155
HIERONYMVS NIGER.	194
HIERONYMVS FABRICIVS AB AQVA. PENDENTE.	314
HORATIVS AVGENIVS.	214
I	
IACOBVS ZABARELLA.	136
IACOBVS MENOCHIVS.	237
IACO-	

IACOBVS GALLVS.	397
IOANNES CEPHALVS.	70
IOANNES STADIVS.	113
IOANNES TAISNERIVS.	161
IO. ANTONIVS MAGINVS.	283
JOSEPHVS MOLETIVS.	108
IVLIVS CASSERIVS.	337
IVLIVS. ZABARELLA	342
L	
LVDOVICVS MEDIAROTA.	13
M	
MÄRCVS ANTONIVS GENVA.	100
MARCVS ANTONIVS PÉREGRINVS.	277
MARCVS MANTVA.	118
MARCVS ODDVS.	143
MARTINVS NAVARVS.	79
N	
NICOLAVS SANGVINACCIVS.	304
NICOLAVS DÉ ODDIS.	359
NICOLAVS PASSERA.	257
O	
ODDV S DE ODDIS.	47
OTTONELLVS DISCALTIVS.	216
P	
PAVLVS BENIVS.	359
PAVLVS GVALDVS.	326
PAVLVS TOMASINV S.	105
PETRVS APONENSIS.	21
PROSPER FARINACIVS.	272
RVDVL-	

R		
RVDVLPHVS ſFORTIA.	247	
S		
C. SCHINELLA COMITIVS.	369	
SPERONVS SPERONIVS.	86	
T		
TIBERIVS DECIANVS.	74	
TICHO BRAHE.	243	
TORQVATVS TASSVS.	170	
V		
VALENTINVS NAIBODA.	181	

PICTA

MARCI

Errata sic Corrigantur.

Pag.	Errata	sic	Corrigantur.
5	lin. ultima laudatur	3	laudatur
6	confilio	3	confilio
7	vlt. confilio	13	concliti
16	vlt. remissit	16	remissit
27	dignitatēm	4	dignitatum
	vlt.	amplicanda	amplificanda
31	Lombardia	21	lombardia
31	Bacchaniliorum	21	Bacchanaliorum
31	in lingua	21	lingua
80	interpretando	2	interpretandum
119	nempe IV	15	nempe V.
140	imposta.	6	impositi
142	accretionē	9	accretionē
	Domi	10	Domui
156	Seren.	22	à Seren.
160	Gugielmi	11	Gulielmi
166	amplima	23	amplissima
194	quam	19	quem
166	coluit	5	voluit
198	Montagne	1	Montagnana
	perfulſit	14	perfulſit
	directus	17	directum
208	mirandus	5	mirande
212	absolutissimis	14	absolutissimis
216	noſtra. Cui	6	noſtre, cui
235	dignos	16	dignis
235	HIC	2	deleatur
247	Hipoteſem	10	Hypotheſem
257	muniſ	17	muniſ
272	decernetur	10	discerneretur
283	obnuit	14	obtinuit
308	perfectiones	5	præélectiones
309	VNO in Numismate		VNI
310	DAPHNIS	14	DAPHNIDIS
326	cſi	17	cſi
333	affidus	2	affidus
345	FRANCISCVS	2	FRANCISCVM
	FRANCISCVM	4	FRANCISCVS
353	EX	3	ET
354	Rethoricum	7	Rethoricorū.
11	excepta		excerpta
360	Opuscolorum	8	opuscolorum
363	commiſſio	14	commiſſo
			FRAN-

FRANCISCVS ZABARELLA
I.C. Pat. S.R.E. Cardinalis

FRANCISCVS ZABARELLA.

PRIMO in limine iure primus nostræ Ciuitatis Ciuis, & Athenæi Decus conspicitur. Is fuit FRANCISCVS ZABELLA S. R. E. Cardinalis, Pontificio, ac Cæsareo Iure, nec non dicendi facultate adeò insignis, ut meritò inter æui sui Oratores, Iurisperitos, & Ecclesiæ Antistites principem obtinuerit locum. Hic dictis, & scriptis Orthodoxam Catholicæ Fidei doctrinam aduersus impijissima Ioannis Hus dogmata acerrimè propugnauit. Florentiam vocatus Ius Canonicum explanauit, ibique ob vitæ sanctimoniam, ac doctrinæ præstantiam ab illius Reip. Proceribus ad Archiepiscopatus dignitatem conclamatus est, quam progressu temporis adeptus, prouinciam sibi commissam sanctissimè rexit. Interim verò ih Patrio Gymnasio primam sedem Sacrorum Canonum explicandorum obtinuit, quo in munere obeundo variâ lectione animos studentium demulcebat. Eo verò tempore, Cartariensium familiâ extinctâ, Conciues omnes miro consensu illi deferendi pa-

A 2 triæ

triæ Ciuitatis claves, vñàquè faciendæ deditio-
nis eius Sereniss. Reip. Venetæ , prouinciam
commisere. Mox in Cathedrali Patauinâ Ec-
lesiâ Archipresbyteratus honore insignitus,
pauperum incommodis mirâ subueniebat li-
beralitate . Defuncto verò tum Episcopo
Patauino , dum Canonici cunctis votis il-
lum vnum conspiciunt , voluntati Reipub-
morem gerens , oblataam electionem defu-
git. Quâ animi integritate commotâ Re-
publica , opulentissimam Abbatiam S. Ma-
riæ de Prataleâ , Monachorum incuriâ ab eo-
rum Cœnobio aliò deuolutam , illi consi-
gnandam curauit ; quam tamen , elapso modi-
ci temporis curriculo , ijsdem Monachis pien-
tissimus Pater summâ liberalitate donauit. cu-
jus ergò apud illos in tam insignis beneficij
memoriam , & eius sacræ Sacerdotales vestes in
hanc vsquè diem seruantur , & extant monu-
menta , in quibus , tum in eorumdem Ecclesiâ ,
tum in Turri sacrâ , tū n in Templo S. Vrbani
propè plateam vinarijam Patauinæ Ciuitatis e-
ius Stemmatia conspiciuntur. Tandem Romam
vocatus à IOANNE XXII , Summo Pontifi-
ce ,

ce, & Archiepiscopus Florentinus olim ele-
ctus confirmatur, & postea, pro laboribus in
oppugnandâ hæresum prauitate susceptis, in
Sacrum Patrûm purpuratorum Senatum ad-
sciscitur. Mittitur inde ad SIGISMVN-
DVM Imperatorem Legatus, aucturus apud
ipsum de Constantiensi Concilio, ut pernitio-
fissima illius Seculi-schismata tollerentur:
vbi & res in longum diu protractas feliciter,
ac prudentissime conclusit, & Concilio con-
uocato Pontificis vices gessit. Vnde omnium
consensu Summius Pontifex dictatus, re quo-
què ipsâ designatus fuisset, in Deo Opt. Max.
ipsum in Cœlum, ibi satius Ecclesiæ suæ pro-
futurum, euexit. Constantia extinctus est,
anno c. 15. cccc. xvii. viii. Idus No-
uembris maximo omnium mærore. Sancta
Synodus pias eius inferias celebrait; cohæ-
nestantequè SIGISMVNDO Imperatore fu-
neris pompam, Poggius Florentinus funebri
oratione eum exornauit. Propter multiplicita
Opera in Iure Ciuali, & Pontificio conscripta
sub CARDINALIS nomine à lorisperitis lau-
datur. Eius ossa in Cathedrali Patauinâ, in
delu-

delubro ab ipsomet D. Mariæ dicato , sūbli-
miori in loco sita, huiuscemodi memoriam de-
corantur.

FRANCISCO ZABARELLÆ

F Lorentia Archiepiscopo Viro Optimo , Vrbi ,
atquè Orbi gratissimo , Diuini , Humanique
iuris Interpreti præstantissimo , in Cardina-
lium Collegium ob summam Sapientiam cooptato ,
ac eorumdem animis Pontifici prope Maximo ,
IOANNE XII. eius suasū abdicato antè
MARTINVM Quintum , ob singularem probita-
tem in Constantiensī Confilio destinato .

IOANNES , **IACOBI** Viri Clarissimi filius , id
monumenti ponendum curauit .

Vixit annos Lxxviii . Obiit Constantie
M. cccc. xviii.

Variè , & mendosè à varijs assertur hoc Mo-
numentum . Patauinæ felicitatis auctor pro
cooptato , legit cooptato : Eorum animis , pro Eo-
rundem animis . Franciscus Svertius in Deli-
tijs Orbis pro eius suasū , pérperām scripsit ;
eius

eius Senatu; pro Ioanne XXIIII. Ioanne XXIII p:
 Etsi Iohannes iste modo xxii. modo xxii. modo xxii.
 modo xxiiii. fuerit appellatus, vt ex Elogijs
 Panuijini liquet. & ex Alphonso Ciaconio
 pag: 856. Iste Iohannes XXIIII. dicitur est
 XXIIII. qui Balthasar Cossa ante aliorum
 anno cto. CCCCI. xli. Kal. Junij successit
 Alexandro V. Bononiae virtute fundat. II.
 Anno 1455. Pontificatus eius annos CCCCI.
 Concives Patavinii probuluti Viri in memoria
 in magnâ Gigantum Aula propè htrium
 Praefecti eiusdem EFFIGIEI monumen-
 tum istud alterum, auctore Hieronymo Cau-
 tio, votis concordibus erexere.

FRANCISCVS ZABARELLA

Patauinus, Christianæ Reipub. Tutor, Cardi-
 nalis meritò creatus, suis immortalibus
 Commentarijs, quæ in manibus sunt, Iuris
 Pontificij Ænigmata, nodosquè soluit. Cum om-
 ni virtute, tum vitae integritate admirandus Re-
 ligionem nostram discordijs Præsidum nutantem
 Consilio Basiliensi in pristinam sedem restituit,
 quo

quò omnium consensu Pontifex destinatus, octogesimum etatis annum agens humanis excessit.

Hoc Monumētū corrigendum est, & pro BASILIENSIX Concilio CONSTANTIENSI, reponendum, cum Concilium Basiliense post Constantiense, in quo obiit Cardinalis ZABARELLA noster, non nisi anno c. 15. cccc. xxxi. Summi Pontifices coegerint, ut in Cronolōgiā Ecclesiastica Oñufrij Pānūnij videre est: Et pro anno octogesimo etatis suæ, legendum est, Lxxvii.

Scripsit,

Scripsit.

Commentariorum in Decretales, & Clementinas.

Tom. vi.

Commentarios in Naturalem, & Moralem Philosophiam.

De Horis Canonicis.

De Schismate.

Sui temporis Historiam.

De Felicitate libros III.

Consiliorum Tomum I.

In Decretum.

Varias legum Repetitiones.

In Vetus, & Nouum Testamentum.

Opuscula de Artibus Liberalibus.

De Natura rerum diuersarum.

Aeta in Concilijs Pisano, & Constantiensi.

Volumen Orationum, & Epistolarum variarum.

E quibus extat apud me Oratio, quâ habitâ, Sereniss. Reip. Venetæ cum xv i alijs Ciui- bus Patauinis Virbis nostræ Claves detulit, Sceptrum, Vexillum, & Sigillum hoc carmi- ne insignitum.

B

Muso,

to

Iac. Phil. Tomafini

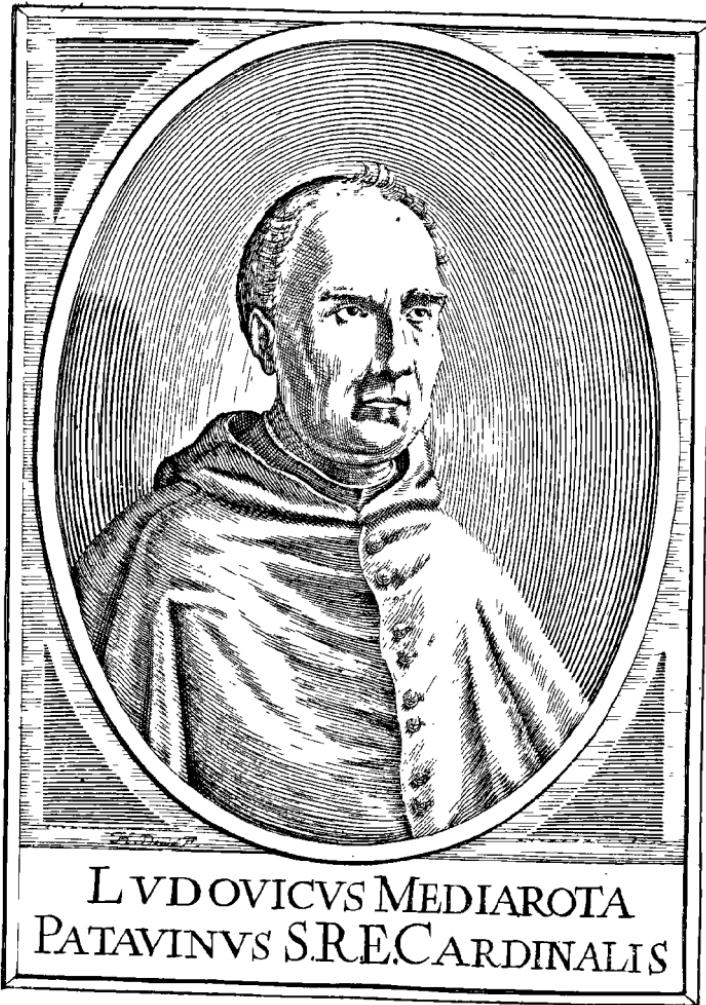
*Muso, Mons, Athesis, Mare certos dant mibi fines.
Item Orationes aliæ duæ funebres in Obitu
FRANCISCI de Carrariâ, & ARCVANI Bu-
zacharini.*

Huius amplissimi CARDINALIS nostri
Epicherema tale fuisse fertur,
quale subijcio:

LV

LV-

LUDOVICVS MEDIAROTA
PATAVINV[S] S.R.E.CARDINALIS

LVDOVICVS MEDIAROTA

PAULLUM adhuc in vestibulo hoc sistite,
 qui hic adestis, & in alterum Purpu-
 ratum mentis aëiem erigite. Admirab-
 imini, scio, Effigiem LVDOVICI MEDIAR-
 OTÆ Patauini, S. R. E. Cardinalis amplissimæ,
 ac Patriarchæ Aquileiensis numeris omnibus absolutissimi, qui humilibus ex primordijs assūptus, belliger & fortissimus
 Vir ad summos fortunæ apices fuit euectus.
 Eatim vobis antiquitatis studiosis è latebris erutam tradimus conspiciendam. Nimirum ea diligentissime expressa est ad exemplar delineatum olim in ædibus Viri nobilis, FRANCISCI Leonis, manu excellentis illius æui Pictoris Andréæ Mantineæ Patauini. Effigies EPITAPHIVM subiectum habet, & NUMISMA, quod à LAVRENTIO Pignorio Dæctissimo, & Amicissimo Viro obtinuimus. EPITAPHIVM gesta: NUMISMA illius gloriæ celebritatem, & Triumphos bellicos enarrabit. Qui exactioris notitiae desiderio teneantur, Bernardinum Scardeonium adeant, quo

quò illos remittimus non inuiti. Satis enim à nobis actum ducimus, quòd EFFIGIEM eius, & NUMISMA, nec non & MEMORIAM temporum iniuriâ oblitteratâ, in luctem hominum produxerimus. Visuntur adhuc eius Stemmate Patauij in fronte Ecclesiæ S. Luciæ, & in Domibus Xenodochij S. Francisci. Condidit mirâ quadam eruditione refertas Epistolas, inscriptas Francisco Barbero compatri suo, quæ in Bibliothecâ superâ laudati Viri eximij PIGNORI, antiquatum omnium studiosissimi cultoris, extant. Patricius tandem Venetus à Sereniss. Senatus dictus, publico munitus stipendio, usque ad ultimam senectutem peruenit, in quâ viuere desijt anno Domini 410. CCC. Lxv. 111. Idus Martij: Ætatis vero Lxiiij, & in Ecclesiâ S. Damasi in Urbe cum hoc Eulogio tumulatus est.

LVDO-

LVDOVICO MEDIAROTÆ.

PAtauino, Patriarche Aquileiensis, Albano. & D. Laurentij in Damaso Cardinali, & Cancellario. Quod animi magnitudine, & singulari præditus prudentia, cum rem Romanam multitudine hostium laborantem Legatus ab EVGENIO IIII. in splendorem pristinum armis, & victorijs vendicasset, Nicolaum Picinum apud Angliam profligasset, agrum Picenum à Francisci Sfortiae dominatu in ditionem Romane Ecclesiæ recuperasset, Turcas sub CALISTO in naualibus prælijs contudisset, domesticis quoquè virtutibus, Consilio, Grauitate, Continentia, plurimis denique in omnes bonos Liberalitatis, ac Beneficentia monumentis bellicas laudes ornatores reddisset: Henricus Hunis Archiepiscopus Tarentinus, Pontificis, Sacriquè Senatus à Secretis, Ærarij Apostolici Praefectus tanta virtutis in lucem renouandi causâ, quoquè veterem suam in eum obseruantiam hoc recenti pietatis officio testaretur, hoc illi Monumentum, XL. ab eius Morte anno, suâ pecuniâ faciendum curauit Anno salutis CIO. ID. V. XI. Calendas Aprilis.

lis. Vixit annos LXXII. Menses IV. Dies VIII.

In Academiâ Nouâ, quam DELIAM vocant, erectâ anno CIC. 150. VIIRI. pro Equitibus Patauiniis, eâ in parte Ciuitatis, quæ Cittadella dicitur, propè Ecclesiam S. Michaelis, auspice ANTONIO FRIGIMELICA, effictus etiam cernitur MEDIAROTA: eidemquè tale positum Elogium legitur, quod subneqto.

LVDOVICVS AB ARENA MEDIAROTA

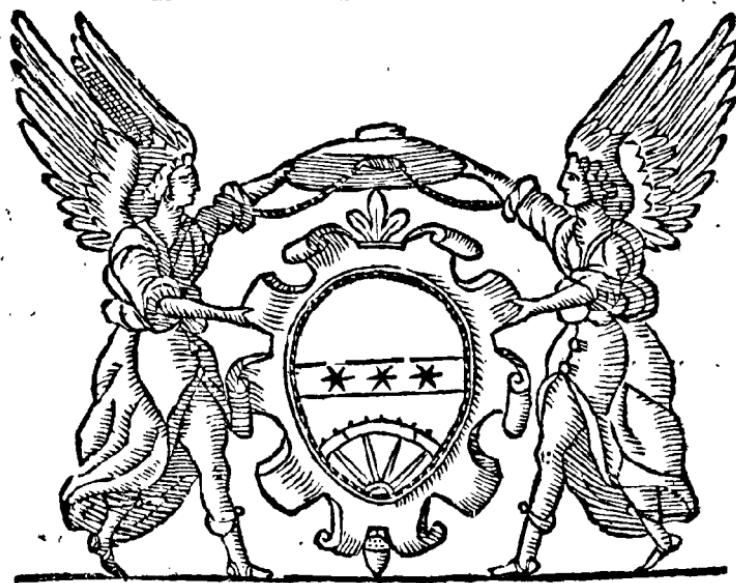
Pletate, ac armis insignior nescias etenim sub EVGENIO IV. Pont. Max. copijs summâ cum auctoritate præpositus, Florentinis suppetias ferens, Picinum magni nominis Ducem, Herripiam deuastantem, post pugnam rancipiti Marte quinque horas acriter & trinquè commissam, tandem victoriâ potitus, ad Ducem Mediolani, cuius partes tutabatur, debellatum, ac fractum remisit. Ob id inter Cardinates cooptatus.

ptatus, Ecclesiæ Cancell. efficitur. Pluribus vijs
 Rome stratis, Ecclesijs in pristinum restitutis,
 aquæductibus instauratis, tanto splendore &
 magnificentia Cardinalatus dignitatem auxit, ut
 declarauerit, Cardinales iure inter Principes esse
 connumerandos. Ad Aquileiæ Patriarchatum
 promotus, à Venetiarum Principe Venetâ dona-
 tus nobilitate, armis Togæ superimpositis, CA-
 LISTO III. itidem Pont. obtemperans, Turcas
 circa Belgradum inuadens formidabili prælio di-
 sicut, diperdit, & Constantinopolim aduolare
 coegit. Quum presto esset Rhodijs, numerosam
 Turcarum classem paucis nauibus fulminis in
 morem protrivit, ac demersit. Pluribus Ægei In-
 sulis hosti Orientali ademptis, alijs egregiæ Vir-
 tutis exprimentis editis, tot patratis facinori-
 bus, tot insignitus victorij, terra mariquè par-
 tis, Magno Pompeio non inferior, incredibili om-
 nium applausu, & acclamatione Romam Victor
 ingreditur, moritur non moriturus M. cccc.
 LX. Tanti Viri memoria ergo.

LVDOVICI MEDIAROTÆ NVMISMA:

Adiicitur eiusdem Stemma tale, quale pictum cernitur ab Andreâ Martineâ in muro Meridionalis Ecclesiae S. Luciae.

PETRVS APONEWS PATAVINVS
PHILOSOPHV, ET MEDICVS
C ONCILIATOR DICTVS.

PETRVS APONENSIS.

Vam nunc Tibi, Lector, offero,
 CONCILIATORIS Effigiem esse vi-
 des. Nec ego Dodonæum æs multis
 te motabor. PETRI enim APO-
 NENSIS vitam, animi, & ingenij præstan-
 tiam Bernardinus Scardeonius Lib. II. de Clar.
 Medicis, & Philos. Classe IX. nec non eius-
 dem præclarissima de re medicâ, ac mathe-
 maticâ Opera luculentis encomijs illustravit.
 Satis mihi sit, EFFIGIEM eius non ex publi-
 câ statuâ Prætorij; sed ex D. Michaelis Sacel-
 lo obsoletâ manu pictam, Peritorum consilio
 deprompsisse, & hic tanti Viri memoriam co-
 luisse paucis, Monumentaque de illo vetera,
 tum in Urbe nostrâ, tum alibi reperta, poste-
 ris tradidisse.

In

In Musculo nostro sub eius Icone hæc
leguntur.

P E T R V S A P O N E N S I S

*A rurali loco cognomen auspicatus, Vir Praclarissimus
Ingenio, Doctrinâ, Meritis,*

Æuo infelici, & rudi

*Felicissimus, ac discretissimus medicus effectus
nunc quoquè eternis radîjs micat.*

*Cunctarum Natura virium indagator
abdicta Grece lingue latino idiomate
affidua praxi, & ingi lectione pollens
donauit.*

*Herbarum, lapidum virtute,
certo Celi aspectu, staris horis ac momentis utens,
à Vulgo fascinare homines
ferebatur.*

*Arcana Medicinae artis aperuit,
Contraria conciliauit
diggadiator eximus.*

CONCILIATORIS nomen,

Philosophiam cum Medicinâ,

*Astrologiam cum Naturali Magiâ arcto vinculo
copulans, sortitus est.*

*Ad studia oreus, inter studia obiit, Anno Domini
M. CCC. XVI. Ætatis. Lxvi.*

Extant

Extant hæc alia, quæ sequuntut, in vnâ Portarum Piætorij Patauini, Statuæ eius lapideæ Procerum consensu subscripta.

PETRVS APONVS

Patauinus, Philosophæ, Medicinæque scientissimus, ob idque CONCILIATORIS cognomen adeptus: Astrologiæ verò adeò peritus, ut in Magiæ suspicionem incidrit, falsòquè de hæresi postulatus, absolutus fuit.

In Arce Vrbinatum Ducis sub eiusdem Effigie hæc habentur, ex Francisco Syvertio in Delitijs Orbis.

P E T R O
APONO MEDICORVM ARBITRO ÆQVIS-
SIMO OB REMOTIORVM DISCIPLINA-
RVM STVDIVM INSIGNE.

FED. P. CVR.

Eius

Eius ossa , varia per loca deducata , tandem
in Ecclesiâ S. Augustini quiescunt vllâ absqûe
memoriâ. Fuit eius Pater Constantius Nota-
rius publicus ; qui antè occidentalem portam
S. Stephani sepultus est cum hoc tumulo.

CONSTANTIVS DE ABANO
NOTARIUS HIC IACET.

Qui tamen amplius non conspicitur , sed eum
se legisse tefert Scardeonius .

PETRI APONENSIS NVMISMA.

BARTHOLOMÆVS VLIARIUS
PATAVINUS S.R.E CARDINALIS

D BAR-

BARTHOLOMÆVS VLIARIUS

ERANT hæc Elogia fere sub prælocum ab amicis Effigies diu mihi frustra conquisi-
ta huius eximij Viri Romæmittitur
ex Icone, quæ inibi picta cernitur in pariete
Claustræ Patrum S. Francisci trans Tiberim.
Quare statim illam cæteris adjiciendam cu-
raui, quod is vix präcipuum Patriæ meæ or-
namentum, nec non qui suæ gloria fuerit, quem
nefas omnino in silencio, tot inter Illustria
Nomina præterire. VLIARIUS igitur Pata-
uinus honestis parentibus ortus, Philosophie,
studijs iam addictus, cum Religiosoruni vi-
tæ Sacré Theologiae, ac Diuinæ scripturæ
studio mirificè caperetur, spretis illecebris ter-
renarum rerum, ac celestem vitam amplexus,
Minorum Conuentualium ad instituta conten-
dere cœpit. Sactis ibi Theologiae, & Diui-
næ Scripturæ misterijs initiatus, utramque
facultatem publicis in Cathedrâ professus est,
postquæ magister creatus eximium sui ingenij
specimen tûm in disputationibus, tûm in con-
cionibus dedit. Eâ re Patres Ordinis singu-
larem

- II.

G

larem eius, in omni disciplinarum genere
 præstantiam, quæ clarum illum, ac celebrem
 ubique locorum reddiderat admirati certa-
 tis illum ad primos dignitatem apices ex-
 pulere. At ille nihilominus varijs peragra-
 tis regionibus, multisque, ac magnis itineri-
 bus susceptis Verbum Dei, & Sacrosanctæ Ec-
 clesiæ dogmata ubique locorum, ac Gentium
 accerrime defendere, longeque latè propaga-
 re, sedulo nitebatur. Tandem Florentiam
 profectus aliquot illic annosum spatio, quâ
 docendo, quâ concionando Florentinorum
 animos suis adeo virtutibus, ac præclarissi-
 mis moribus in sui benevolentiam attraxit,
 ut defuncto Vrbis eius Episcopo vnanimeti
 consensu successor ei datus fuerit, cunctis
 quidem gratus, summo vero Pontifici Boni-
 facio etiam gratissimus, a quo primum Epis-
 copus Florentinus confirmatus est, mox, &
 meritissimis eiusdem poscentibus ad apicem Cal-
 dinalatus electus S. Pudentianæ Tit. Pasto-
 ris anno salutis M. ccc. Lxxxix. xv. Kal.
 Ianuarij. Hoc honore auctus summo Ponti-
 fici pro Rep. Catolicâ amplicandâ, eiusquæ

Dili

D 2 liber-

libertate tuendâ sedulo semper adfuit, & infenuit. Post hæc in Siciliam apostolicâ legatione cum amplissimâ potestate missus, eo in omnere, in quo præstansissime se habuit Cajetan. XVII. Kal. Maij M. cct. xvi. apud Minoritas eiusdem loci moritur, ibique sepultus duplici istâ memoria decoratus est.

EGO QD E P A I F T O A P H I V M.
 Unica Cardinei fueras, qui gloria letas,
 Hec te petra tegit; Pataviniis moebris ortum:
 Almas inter nunc animas letaris olymbo.
 Missus eras partes demum Legatus ad istas,
 Quam tibi viuaces Mors invida sustulit annos;
 Unanimis quicquid condignum munere fame
 Scire datur, studijs sublimi mente locasti.
 Longa tuum meritis clarum per secula nomen
 Non adimet suprema dies: tua viuida virtus,
 Nunquam morte cadens, omni memorabitur euo.

HIC

H I C I A C E T
REVERENDISS. IN CHRISTO PATER
DOMINVS
BARTHOLOMÆVS DE VLIARIS
DE PADVA
DEI GRATIA T. T. S. PVUDENTIANÆ
PRÆSBYTER CARDINALIS PADVANVS
REGNI SICILIÆ APOSTOLICÆ SEDIS
LEGATVS
QVI OBIIT DIE XVI. APRILIS
ANNO M. CCC. XCVI.
INDICT. IV.

Meminit eiusdem Sabellius Decade II. lib.
viii. Panuinus in Historiâ Romanorum
Pontificum, & S. R. E. Cardinalium. Cia-
conius in Vitâ Bonifacij viii. Platina in
Bonifacio ix. Scardconius lib. II. Classe vii.
alijque cum plures.

ANGE-

ANGELVS BEOLCVS CIVIS PATAVINVS
COGNOMENIO RYZATES

• 11011

ANGELVS BEOLCVS

Guis Paratinus; quem sub R V Z A N T I S
in nomine, toto Orbi conspicuum admi-
rantur omnes, hic à nobis producen-
dus est; non vt eius VLTAM à multis cele-
bratam denud condamus; sed vt veram eius
IMAGINEM posteris antiquitatum studiosiss,
vnâ cum eius memoriâ effictam demus, &
oblectationis ergo vrborum penicillo delineataam. Fuit eo tempore, quod literæ in Lombardâ florebant; & idiomate etrusco ope-
ra varia à præclarissimis viris, BE M B O
SPERONIO, & alijs conscribebantur, quo-
rum gloriam assequi cum esse difficillimum
nossent, omni industriâ contendit, vt agresti,
& rurali lingua talium præclarissimorum
Virorum famam æmularetur. A prioribus
igitur Villicis, & ruri degentibus iocosis ver-
bis, vrbanitatibus, facetijs, verioribus, sim-
plicioribusque formulis summâ cùm diligen-
tiâ, & auscultatis, & collectis, Bacchanilio-
rum férijs, quibus ad risum, & animi remis-
sionem solent homines omne delectationis
genus

genus consecstari, rusticorum habitu, gestu,
 & sermone assumpto, Histrionem ruralem
 natus est ada mussim agere: & ita perfecte ad
 optata peruenit, ut dum personatus incede-
 ret, à ciuium multitudine, quæ ad ipsū
 audiendum agminatim vndique conuolabat,
 sèpè, ac sèpius opprimetur. Fabulas variò
 versuum rithmo, & modulationibus scenicis
 conscripsit, sequè sub R V Z A N T I S , sub
 M E N A T I Vero, & V E Z Z I , nominibus
 M A R C U M A V R E L I U M A L V A R O F V M a
 & H I E R O N Y M U M Z A N E T T U M , aliosq;
 complures in suis Comædijs representauit.
 Sed, dum maximè in his artibus floreret, &
 certatim à Principibus appeteretur, anno æ-
 tatis quadragesimo immaturo fato functus
 est communi omnium moerore. Varia con-
 scripsit; sed quæ typis consignata legimus,
 hæc sunt.

Tres orationes in lingua Agresti, quarum Prima
 est ad CORNELIVM Cardinalem Seiorem:
 secunda ad FRANCISCVM eiusdem familie
 Cardinalem. Tertiu ad Episcopam Pitanivm
 P I S A .

PISANVM, S. R² E. V. Purpuratum.

Epistola M. Aluareto vnâ cum Pronostico iocoſo.

Dialogi duo eâdem lingua rurali conditi, Interlocutoribus, R^VZANTEI, MEDATA, GNAIA, BILLOERA, &c.

Comœdia V. cuius prime Titulus est, la VACCA-ALTERIUS, L'ANCONITANA. (RIA.

Tertia, la MOSCHETTA.

Quarta, la FIORINA.

Quinta, la PIOVANA; seu Fabula Crumenæ R^VZANTIS.

Extant & eiusdem plura Carmina, quæ latè circumferuntur. Viget & eiusdem stylus, ita ut non erubescant Eruditæ Viri eo sibi scribendi genere immortalitatem comparare.

Sepultus est in Ecclesiâ S. Danielis ad Pratum Vallis, Sepulchrali memoriâ à Ioanne Baptistâ Rotâ ex merito honoratus, quam idcirco afferimus, quod hodiè minimè certatur, vel temporis iniuriâ obliterata, vel ob renouationem Ecclesiæ incutiâ Antistitis aboluta anno CIO. 109. xxvi. Sepulcrum eius familiæ appetat, sed absque verbis, solo cum Stemmate.

E V. S.

Volumen
soluit.

V. A. S. I. 2. MVR. 1519

ANGELO BEOLCO

AUG. RVZANTI PATAVINO

nulli in scribendis, agendisq; Comœdijs
Ingenio, Facundia, aut Arte secundo,

Iocis, & Sc̄mōnibus agrest;

Invenitq; in apploisu omnium facetiss;

Qui non sine amicorum moerore è virâ discosse

Anno Domini M. D. XLIL

M. d. 1552. Die XVII. Martij.

Ætatis vero XL.

I O: B A P T I S T A R O T A

Patavinus, tante præstantie admirat.

pign. hoc sempit. in testimon.

Fama, ac Nomini

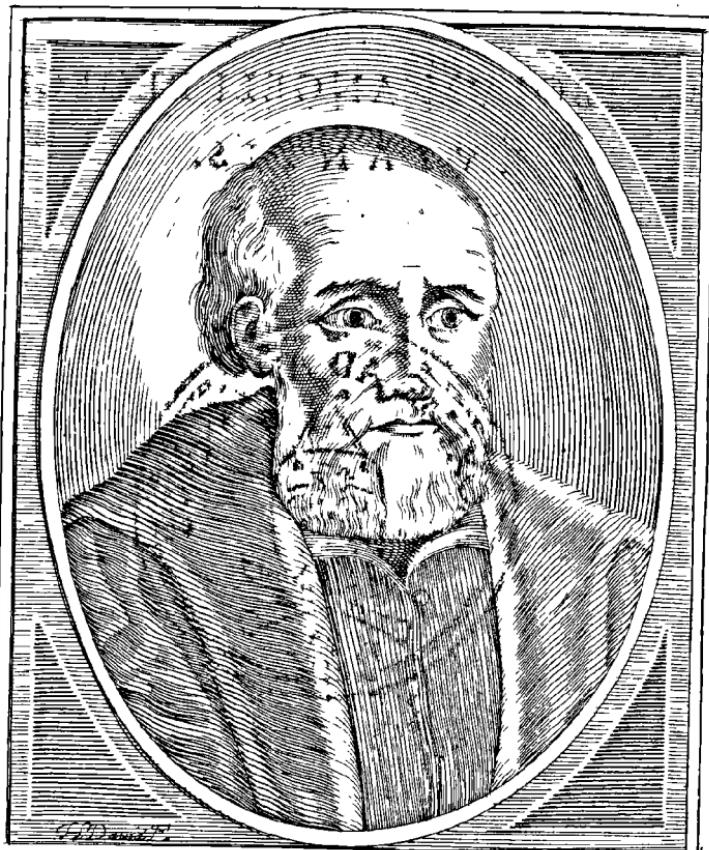
P. C.

Anno à Mundo redempto M. D. LX.
SIM-

SYMBOLVM ANGELI BEOLCI
RVZANTIS.

E z HIE-

HIERONYMVS CAGNOLVS
VERCELLENSIS. I.C.

HIERONYMVS CAGNOLVS

Vercellensis, Vir celebris, & immorta-
lis, tam ciuilis, quam Pontificij Iu-
ris scientissimus, Iurisconsultus; quip-
pe qui, utrumquè docendo, ac interpretando
in omnibus fere Italiæ Gymnasijs, alijs præ-
stítit. Taurini degens, apud Allobrogumq[ue]
Ducem, cui erat à Secretis, consilijs suis Prin-
cipis illius Jurisdictionem scriptis propagare
nisi s est, à quo Equestri honore, ac Senato-
rio meritò fuit insignitus. Altius in veterum
Legum monumenta, & Scriptorum obscurio-
res sensus se immisit, eosque summo studio,
voce, & calamo dilucidiores reddere conatus
est. Cum demum à Serenissimâ Rep. Venetâ
maximi stipendijs accessitus, ad Ius inter-
pretandum in Patavino Lyceo summâ cum
laude elatus est. Hic felici aeris temperie
prægustatâ, nec minus exteris, quam inco-
lis carus, vitam fortunatè usquè ad annum
quinquagesimum nonum perduxit, quo acer-
bo funere lumina in æternam noctem clausit.

Variae

Variae Legum Ennarrationes ab illo profecte extant, quas in tres libros digessit.

Quorum primus continet Ennarrationes aureas in Constitutiones, et Leges Primi, Secundi, Quinti, & Duodecimi Pandectarum.

Secundus Ennarrationes alias in Iustiniani Codice, Tertius Commentaria in primam, & secundam Digesti Veteris, & Codicis partem, & maxime in quatuor ordinarias, sive appellant, lecturas matutinas, nec non in Titulum de Regulis Iuris. Extat etiam quædam eius Epistola Illustriss. EMANVELI PHILIBERTO, Subalpina Dictionis Principi, inscripta, cuius Titulus est. De Vitâ, & Regimine boni Principis.

Sepultus est in Ecclesiâ S. Francisci, cum Statuâ, ac Memoriâ, quæ hodie quoquè à sapientibus Iuuenibus salutatur.

D.

D. G. F. A. D. C. O. M. V. R. C. A. N.

HIERONYMO CAGNOLO.

VERCELLENSI VIRO OPTIMO ET IN
IVRIS CIV. SCIENTIA INTER NOSTRAE
ÆTATIS EMINENTISS. EO PROPTER
TAVRINI PRIMVM DEINDE PAT. MA-
IORI STIPENDIO QVAM QVISQUE
ALIUS IVS CIVILE MAG. CVM LAVDE
ATQVE OMNIVM ADMIRATIONE PRO-
FESSO NOBIL. GENERE ILLVSTRIS-
SIMI DVCIS SAB AVDIÆ MVNERE SE-
NATORIA ET EQVESTRI DIGNITATE
PEREVNCTO:

FIL. SVMMA ERGA TALEM PATREM

PIETATE MONV. HOC. POS.

VIXIT ANNOS LIX. OBIIT KAL.

FEBRVARII M. D. LI.

Fran-

Franciscus Svertius in Delitijs Orbis, pro
Munere, Senatoria, & Equestri non recte le-
git: . Munere Senatorio, & Equestri: ut in si-
ne pro perfuncto, male præfuncto Typographo-
rum operæ collocaçunt. Extat hic etiam in
Laurentio Schradco aliquid corrigendum;

HIERONYMI CAGNOLI
NUMISMATICA

GA-

GABRIEL FALLOPIVS MVTIN.^{IS}
PHILOSOPHVS ET MEDICVS.

F G A

GABRIËL FALLOPIVS.

Mtinensis, honestis ortus natalibus, laboribus, & vigilijs summum gloriæ fastigium pertingere conatus est, accedente ingenij acumine penè diuino, (non enim continebatur inter communes intelligentiæ limites) & corporis valido, & admirabili temperamento. Quare, vbi primum ad Medicam plenè capescendam facultatem, Simplicium, Anatomicæquè, & Astrologiæ artis cognitionem accepit; totam ferè Europam peragravit, ut, non tam abdita rerum cognosceret Naturæ florentis arcana, & radicum abstrusas virtutes: verū etiam ad cœlestia penetranda pertingeret. Quorum notitiam assecutus, eandem in curandis moibis fortunato euentu adhibuit. His artibus inter Medicos sui æui Principatum facile obtinuit, communique plausu in Lyceo Patauino, à Serenissimâ Venetotum Républicâ maximis muneribus donatus, Anatomicā artem explicuit, nec multò post defuncto Bonafide Anno 1510. ID. xxx. Lecturam Simplicium adeptus est,

A.D.

T

Viri-

Viridarioquè à Sereniss. Repub. Venetâ aperto
summo cum honore præfuit. Fuit Vir in per-
uoluendis libris diligentissimus , & conscri-
bendis miro lepore , & elegantiâ præditus .
Testes sunt Lucubrationes eius , quæ in lucem
editæ , & ab omnibus probatæ , summâ cum
Auctoris gloriâ leguntur. Diem suum obiit
Anno Domini ccc. id. lxiii. Ætatis vero
lxxiiii. honestoq; funere in Ecclesiâ D. An-
tonij de Paduâ sepultus est , hac Inscriptiōne
monumento incisâ .

*FALLOPI bic tumulo solus non conderis ; una
Est pariter tecum nostra sepulta Domus .*

Nulla nunc eius memoria conspicitur , mo-
numentum nullum , quod Patres portam ibi
construxerint , cumque eius ossa aliquandiu in
capsâ ligneâ suprà monumenta vetera negle-
cta quodammodo iacuissent , tandem in sepul-
cro MELCHIORIS Guilandini Simplicium
Doctoris , in primo Monasterij clauistro , con-
dita quicquidem .

Extant & in superiori Gymnasij Patauini partē, in scalarum fronte, apud quoddam scheretrum humanum, hæc verba tanti Virti memoriaræ propagandæ causâ, in pariete picto.

GABRIEL FALLOPEIVS

Auct. PH. E. in se. A.

Opera eius, quæ leguntur, hæc sunt.

Tractatus de medicatis Aquis, atque de Fossiliis in Patauinâ Academiâ habitus.

Liber de Morbo Gallico.

Liber de Arcanis quibusdam, seu de Compositiōnibus medicis, quæ extrā Medicinam in usū habentur, ut sunt varia Vina, & Chymica multa, Italice primum editus, postea Germanice in 8. Augusta Vindelicorum anno 1570.

Expositio in Librum Galeni.

Observationes, & Institutiones Anatomicæ.

Tractatus de Compositione medicamentorum, cui accesserunt Tabulae de Cauterijs.

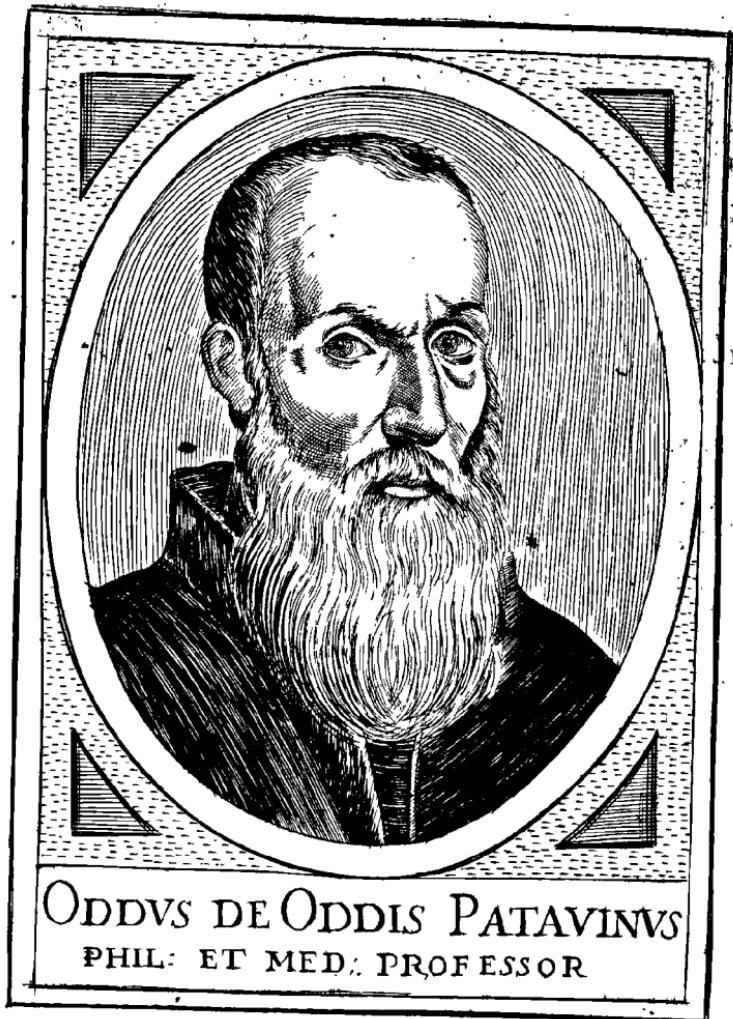
Opuscula tria. Primum de Vulneribus. Secundum

dum continens *Explicationes in librum Hippocra-*
tis de Vulneribus capitis. Tertium de Vulneribus
oculorum, aliarumque partium capitis.

Liber de Ulceribus, & Tumoribus.

Explicationes de Partibus similaribus humani
Corporis, & de ijsdem partibus prælectiones, quas
ex varijs ipsius lectionibus colligit, & edidit Vol-
cherus Coiter Norimberga Fol. anno 1575.

OD:

ODDV^S DE ODDIS.

PAtavinus sub hâc seniore , & vetusio-
re Effigie conspicitur. Is primâ sui æ-
tate toto animo Philosophiam , Me-
dicinamquè amplexus est , verum ipse Philo-
sophiæ , ac Medicinæ ornamentum , ac de-
eius. Quâmobrem cum bellorum impetu
Italia turbaretur , pulchrioresquè artes , pe-
nitùs Barbaris omnia vastantibus , corruis-
sent , hic artem Medicam , Empiricis inuo-
luta remedijs , & ferè collaplam , natura-
li , & faciliori methodo restituit. Mox in
GALENI libris plerosquè annos studiosissimè
insumpsit , qu m cum accuratissimè explicare
cœpisset in publicis patriæ suæ Scholis , om-
nes eum audientium cœtus , ipsum GALENI
animam appellabant. Nemo huius Medico-
rum Principis abditos sensus adeò intimè pe-
netrauit , vt ODDVS . noster . eius namquè
scripta , quasi fibratim diligentissimè perue-
stigatus , & profundum doctrinæ , & altum
contemplationis securus pari ratione indaga-
uit. Gloriabatur , veluti in delitijs , quidquid
didi-

didicerat, id se totum ex studio doctrinæ
G A L E N I hausisse. Praxi Theoricam con-
iunxit, multisquè laboribus Se, & Nepotes,
& Patriam immortali splendore decorauit.
Senex octuagenarius lumina clausit, & hæc
monumenta posteris reliquit.

*Expositiones in duas Prioris sectiones aphorismo-
rum Hippocratis.*

Expositiones Artis parvæ medicinalis G A L E N I.
*De Pestis causis, & Pestiferorum omnium affe-
ctuum causis, signis, præcautione, & curatione*
lib. I X.

*Apologiam pro Galeno, tūm in Logicâ, tūm in Phi-
losophiâ, tūm in Medicinâ.*

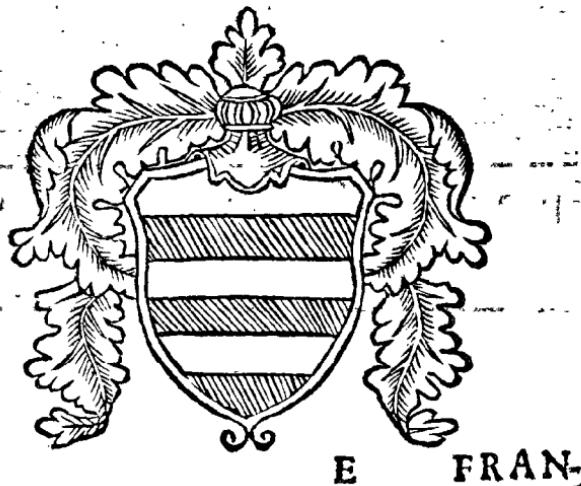
De Cœnæ, & Prandij portione lib. II.

Commentarios in Primam Fen. Auicennæ.

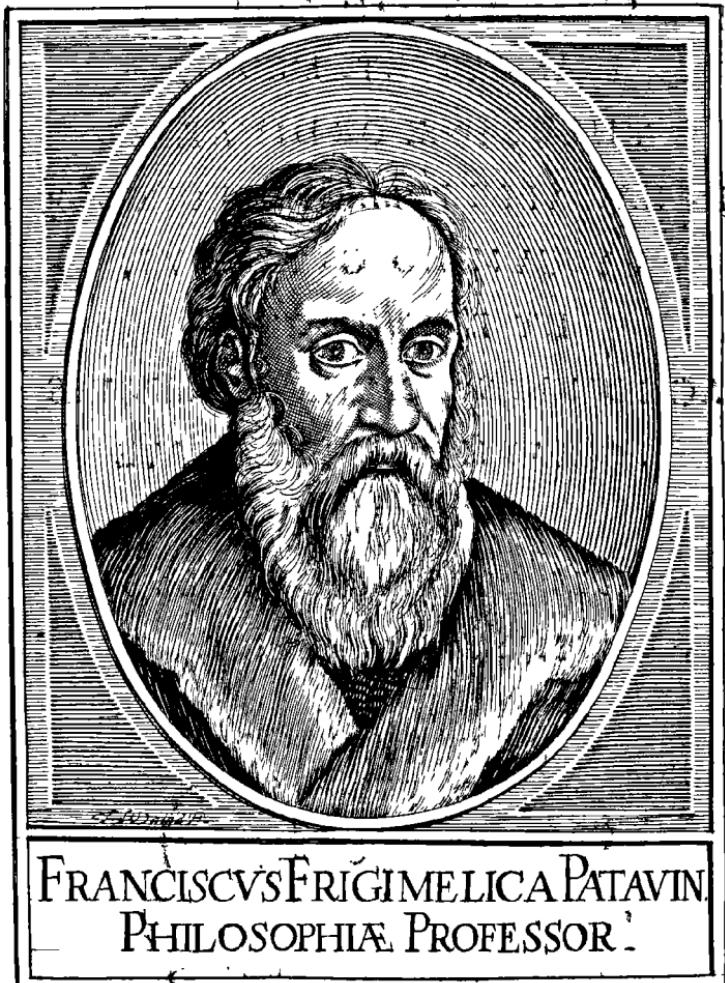
Sepultus est in Ecclesiâ S. Danielis Patauij
cum hâc Inscriptione.

OD-

ODDV S DE ODDIS
PHYSICVS ET MEDICVS
THEORICÆ ORDINARIÆ
IN HAC VRBE PVBLICVS PROFESSOR
ET CVM EO GVERINVS,
ET BENEDICTVS
AC IOANNES DOMINICVS NEPOTES
LOCVM HYNC VETVSTATE
CONSVMPTV
SIBI ET SVIS OMNIBVS
INSTAVRARVNT.

Lic. Phil. Tommasini

FRANCISCVS FRIGIMELICA PATAVIN
PHILOSOPHIAE PROFESSOR

M A M I S I D

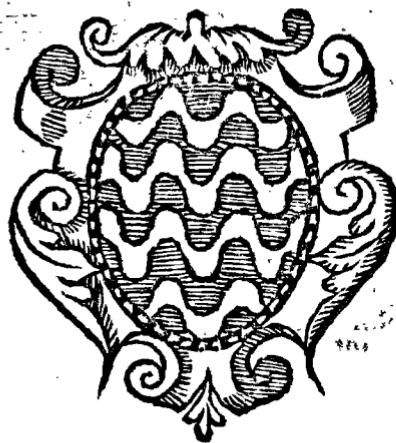
FRANCISCVS FRIGIMELICA

FAtauinus citius, Medicus, ac Philosophus longè eximius, summâ patriæ gloriâ anteactis annis floruit. Humaniores litteras, & Naturalem Philosophiam pubescente adhuc ætate præstanter Patauinâ in Universitate profiteri cœpit. Quo in munere, cum Vigilantia pro somno, Labor pro otio; Industria pro delitijs, & Occupatio pro vacatione illi præciosiores essent; adeò strenuè ingenij sui neruos intendit, vt breui tempore, se Aristotelicæ, ac Galenicæ doctrinæ culmen attigisse ldemonstrarit. Hic Continentiâ, & Modestiâ iuxta venerabilis, cum se totum infirmorum curationi addixisset, eos quoties inuisebat, & dulci recreabat aspectu, & sapientiâ mirificè confirmabat. Eò tandem harum Virtutum operâ, & iugilectione deuenit, vt à Serenissimâ Venetorum Republicâ ei Theoricæ Ordinariæ interpretandæ prouincia credita fuerit, quam multis insigni cum nominis sui laude annis gloriose gessit. Non audax, sed incessu modestus Studentium de-

siderijs occurrebat, oratione, & officijs, bēnefitijsquè, tūm in eos, tūm in amicos semper effusus. Hoc vitum insatiabiliter concupisse dictus est, propagari memoriam sui. *Nam contemptu famæ contemni virtutes sciebat.* Anno ætatis. LXVIII. Domini verò c. 15.
16. LVIII. ultimum dieni clausit. Varios Tractatus elaborauit spectantes ad Medicam facultatem, quos ob assiduam, & frequenter ægrotantium curam typis consignare nequist. At eos, Frater, eius vir eruditus, ANTONIVS FRIGIMELICA posteris conseruauit. Sepultus est in Ecclesiâ S. Augustini, antè portam occidentalem, ad suos, communi cum illis Memoriâ insignitus, quæ legitur in hæc verba.

GEOR-

GIORGIVS FRIGIMELICA
IACOBO PARENTI OPTIMO
FRANCISCO MEDICO CLARISS.
ANT. ET PETRO MAR. FRATRIBVS
SIBI S. Q. OMNIBVS POS.
ANNO M. D. LIX.
KAL. APRILIS.

HIE-

- 54 -

HERONYMVS CARDANVS

PATRITIUS Mediolanensis, qui in Academia Patauijana prima virtutis suarum rudimenta habuit, Mathematum insignis cultor & explicator, supra ceterosque propter edita ingenij monumenta innumerata toti terrarum Orbi probata & praecognitis efferendus. Natus est anno circ. 1500. i. ix. Kal. Septembris, hora sexta, m. 40. à Meridie ex matre CLARA MICHERIA, & Patre Sene FANCIO CARDANO, illustri Iurisconsulto. Per ym ex vetero extractus (ut ipse met testatum reliquit) reuixit lauacto yni, capillatus antequam natus. ater enim capillus, prælongus, & crassior ei nascenti fuit. Infans frigidis humoribus obnoxius, procedente ætate, tutoque reliquæ vita cursu, tum aduersa, tum secunda insperato, supra Mortalium omnium cogitationes, euentu passus, utramque Fortunæ aleam lusit. Modo enim calamitatibus vexato bonorum Ilias occurrebat, modo bonis ingentibus affluentem calamitatum Mi- riades adoriebantur. Principiis cognitus,

&

& Regibus, Ecclesiasticis quoquè Proceribus
gratissimus extitit. Sæpè per somnium admo-
nitus non leuia pericula euasit, &, quod ad-
iutus à Numine non obscurè multa conscripse-
rit, persuadere posteris conatus est. Vir æta-
tis mediæ vxorem duxit perspicacem , quæ
tres masculos abortiuit, duos edidit, & puel-
lam vnam: obijtquè, postquam secum vixisset
annis x v. agente tūm C A R D A N O annūm
x l v i. Filiorum educationi cumprimis stu-
duit : deinde scriptioni deditus multa publi-
cis tabulis consignanda mandauit. Nouā-
rum rerum inuentione felicissimus , plura scri-
psit, quam legerit, plura docuit, quam dedi-
cerit. Laudis enim , ac gloriæ maximè appe-
tens immodicâ sciendi cupiditate flagrabat,
&, vt ad immortalitatis apicem perueniret;
studiorum labores omnes , & molestias ala-
cer exantlabat. Quisquis es, qui nosse id exa-
ctius cupis, Librum de libris proprijs , vel Li-
brum x i r. Geniturarum adi , quarum oœta-
ua est H E R O N Y M I C A R D A N I : moref-
què eius, ingenium , fortunas , opes , & euen-
tus omnes mirâ eloquentiâ spectandos exhi-
bet

bēt ferē verax. Senex natuæ legibus satisfecit, eō
fermē anno , quo se prædixerat moriturum.
Sepultus est Mediolani in Ecclesiâ D. Marci,
eo in tumulo, quem **FACIO CARDANO** Pa-
tri ipse posuerat, hisce verbis.

FACIO CARDANO I. C.

*Mors fuit id, quod vixi, vitam mors dedit ipsa.
Mens æterna manet, gloria, tuta quies.*

OBIIT ANNO M. D. XXIV.

III. KAL. SEPT.

ANNO LXXX.

HIERONYMVS CARDANVS

M E D I C V S

PARENTI POSTERISQVE

V. P.

H Cæte-

Cæterū tanti Viri Effigiem, & Numisma debemus Excellentissimo, & omnibus virtutibus ornatissimo FELICI OSIO, Sexennio iam in Patauini Gymnasij luce primariam Eloquentiæ Græcæ, & Latinæ Cathedram summâ cum laude obtinenti. Ab eo scilicet nobis utrumquè curatum est, operâ Humanissimi, & Eruditissimi Viri IO: ANTONII CASSELLIONAE, Iuris Vtiusquè & Sacrae Theologiæ Doctoris, Vicarijquè perpetui Abbatiæ S. Vicentij in Prato apud Mediolanenses.

Numismatis meminit etiam CARDANVS ipse in Librō de libris proprijs hisce verbis.
Somnium hoc rueluti initium glorie nostræ, si quia omnino est, erit uè, in ectypis ex aduerso Imaginis meæ depinxii. Adeat Librum ipsum, qui Somnium, & interpretationem eius nolle penitus cupit.

Scripsit.

*Scripsit**In Dialecticam lib. I.**De Secretis Primus lib. I.**De Libris proprijs lib. I.**De Vno lib. I.**Commentariorum in Hippocratem libros. C.**Commentariorum in Mundinum lib. I.**De Vrinis libros IIII.**In Artes paruam Medendi lib. I.**De Sanitate tuendâ libros IV.**Floridorum lib. I.**Contradicentium Medicorum lib. VIII.**De Malo medendi usu. lib. I.**De Aquâ, & AEthere lib. I.**De Indico morbo lib. VIII.**De Experimentis lib. I.**De Morbis compositis lib. I.**Quod nullum simplex ore. lib. I.**De Ludis lib. I.**De Nodis lib. I.**De Tabulis lib. III.**De Secretis Quartus lib. I.**Problematum libros X.**H 2 Parali-*

Paralipomenon lib. I.

*Consilia duo pro difficultate spirandi. Pro Leprâ,
Pro sanguinis fluxu, Pro Ventriculi affectu,
Pro surditate.*

*Apologia in Thessalicum Medicum, & in Ju-
lium Scaligerum.*

*Encomia Medicinæ, Geometriæ, NERONIS,
& Podagræ.*

Elementorum Geometricorum libros XV.

Arithmeticae libros V.

Musicae libros V.

De Naturâ libros V.

De Supernaturalibus lib. II.

*De Arcanis Æternitatis lib. VII. Quos ego
met penes Amicum vidi.*

De Fato libros V.

De Subtilitate libros XXI.

De Rerum varietate libros XVII.

De Animæ immortalitate lib. I.

De Gemmis, & Coloribus lib. I.

Commentaria in Ptolomæi Quadripartitum lib. IV.

De Judicijs lib. X.

De Somnijs lib. IV.

*De Metoscopia librum I. Qui quidem MS. cir-
cum-*

cum fertur cum Observationibus. 1000.

Centum Genituras.

Moralium libros III.

Tetim siue de Humanis constijs lib. I.

De Sapientia libros V.

De Præceptis ad filios lib. I.

De summo Bono lib. I.

De Consolatione libros III.

De Minimis, & Propinquis lib. I.

De Utilitate ex aduersis capienda lib. III.

Guilielmum libro unico.

Theognostomi libros VI.

Hymnorum lib. I.

Et alia quam plurima, que in laudato libro ritè, & ordine recensentur.

ALOY.

ALOYSIVS BELLACATVS
MEDICVS PATAVINVS.

ALOYSIVS BELLACATVS

Claus Patauinus, egregius suâ tempestate Medicus, magno cum splendore artem, quam profitebatur, exercens, infirmis, ac malè habentibus summâ pietate, ac vigilantiâ medebatur. A primis annis literarum studijs deditus, Philosophiæ primùm, dein Medicinæ scientiam adeptus, sic in vtrâquè excelluit, ut omne ætum in his consumpsisse videretur. Morum suavitate, & gratiâ nemini cessit, hisquè dotibus omnium sibi benevolentiam facile conciliauit. Magnis Viris percarus, ingentia præmia pari cum laude est consecutus. Propter assiduam in ægris curandis, & familiâ regendâ œconomiam nullum Posteritati literarium munimentum relinquere potuit: at præclaros suæ virtutis hæredes, & doctrinæ alumnos reliquit multos. Satis felicem vitam duxit, & Patriam propriæ virtutis gloriâ, & filios diuitijs auxit. Anno ætatis LXXIY. ultimum diem clausit, salutis cœ. 10. LXXV. Sepultus est in Ecclesiâ Patrum Heremitarum D. Augustini, in quorum

quorum Claustro cinerum eius Conditorum
hâc breui memoriâ decoratum adspicitur.

ALOYSIVS BELLACATVS

M E D I C V S.

VIXIT ANNOS LXXIV.

MENSES IX. DIES XXVI.

OBIIT.

ANNO SALVTIS

M. D. LXXV.

XII. KAL. DECEMBRIS.

BER-

BERNARDINVS TOMITANVS PAT.
LOGICÆ ET PHÆL PROFESSOR

- 3

I

BERNARDINVS TOMITANVS

Gluis Patauinus, corporis symetriâ conspicuus, aspectu iucundus, Physicâ, ac Medicâ facultaté æui sui doctiorum gloriæ tenebras offudit. Facies eius, cæli purè nitentis instar, serena semper, animi tranquillitatem, ac morum probitatem oculis ingerebat. Humanitatis, ac Musarum delitijs accrbam adhuc ætatem ornauit, vt indicant, quæ nexâ, & solutâ oratione conscripsit. In Patrio Lyceo annos multos Aristotelis Logicam summo cum applausu interpretatus est, quâ voce, quâ scriptis aliorum Interpretum gloriam æmulatus. Sed cum huiusmodi studij satietas cum capere cœpisset, seu potius sublimioris Cathedræ desiderium in ijsdem Scholis, quod Virtutis suæ angustus nimis videretur Logicæ facultatis campus, in Ordinariæ Philosophiæ interpretem eligi concipiuit, ac Libellum eâ de re supplicem Senatui Veneto porrexit. Qui expensis vnâ ex parte TOMITANI meritis, & virtutibus; ex alterâ verò publicis Studentium votis, & commodis, à quibus fin-

gu-

gularis ille Logicæ disciplinæ Magister publicè conclamabatur; Vniuersitatis desiderio, bonoquè publico fauere maluit, quām optat tis Supplicis respondere. Itaq; Sapientissimorum confessus Patrūm Vitum adhortatus, vt munus sibi primò commissum de more obiret, adiecit, id à nullo, quām à TOMITANO obiri salubrius posse. Adeò tamen ægrè Se natus Consultum eâ de re factum TOMITANVS tulit, vt, cū animi impetum cohibere non posset, Cathedris, omnibus, & Gymnasio perpetuam dixerit salutem. Ita se totum ægris curandis addicens, & à pijs exercitationibus ad literarum studia, ab Ecclesiâ ad Bibliothecam suam se recipiens, procūl à frequentiâ populi cum amicis, verbis & factis benignus, cunctosquè comitate, & alloquio ad officia prouocans, reliquum vitæ spatiū felicissimè transagit. Ex vxore Elisabeth Zampeschi Donatum filium vnicum suscepit, qui absquè liberis vitâ functus familiam secum extinxit. Cæterūm Bernardinus ætate fessus defecit anno Domini c. 10. 10. lxxvi. terræquè redditio in Ecclesiâ S. Francisci Ma

172 ioris,

ioris, ante ianuam, Iо: ANTONIUS RУD
dulphus Sfortia Monumentum huiuscemodi
posuit.

BERNARDINO TOMITANO
PHILOSOPHO MEDICO CLARISS.
IO: ANTONIUS RУDVLPHVS SFORTIA
AVVNCVLO BENEM.

E. S. P.

M. D. LXXXXVI.

Effigies, quam deditimus, expressa est ad exemplar eius, quæ apud modo laudatum Io: ANTONIVM RUDVLRHVM Sfortiam extat.

Latinè scripsit

Coridonem, seu de Venetorum laudibus.

Clinicum, siue de Reginaldi Poli Cardinalis laudibus.

Introductiones ad Sophisticos Elenchos Aristoteli, &

Breuem Methodum diluendorum Paralogismorum per diuisionem.

Thetin in aduentu Regis HENRICI II. Gallie Christianissimi ad Venetam Urbem.

Animaduersiones in Primum Posteriorum Aristotelis.

Solutiones Contradictionum in Aristotelis, ex Auerrois dicta in eundem librum.

Argumenta in nouem Quasita Auerrois demonstrativa.

Paraphrasim, seu Commentarios in Matthæum.

Italicè.

Dell'Eloquenza del parlar Toscano libri tre.

Versi, & Orationi diuerte.

IOAN.

IOANNES CEPHALVS

Claus Ferrarensis, Iurisconsultus placidus, ac splendidis moribus præditus, & præstantissimus legum interpres fuit. Ab ipsis propemodùm incunabulis ingenuas artes summo animi ardore prosecutus, breui temporis spatio Iuris utriusque Laureâ est insignitus. Inde summâ ciuium acclamatione in Patrio Gymnasio docere cœpit: donec in Ticinense Lyceum accersitus est, vbi Collegam habuit ANDREAM ALCIATVM, quem postea singularis Sapientia, ac probitas ad sacram purpuram euexere. Patauium demum accitus anno CIO. 10 LXV. opimis stipendijs à Serenissimâ Rep. Venetâ in locum IV. SALERNI I. C. GVIDVM PANCIROLVM, FRANCISCVM MANTICAM, RÖGERIVM, ET FRANCISCVM ZABARELLAM, Viros utique præstantissimos eiusdem Spartæ consores nactus est. Hic ille, tamquam in propriâ orbitâ, reliquum vitæ curriculum feliciter adeò confecit, ut nec Bononiensem, nec Pisianorum ingentia præmia; nec oblati honores

res ab Excellentissimo Viro GABRIELLE à Cuëua, Mediolanensis ditionis Gubernatore, qui se illum in Mediolanensium Senatorū ordinem cooptaturum spopondet, inde digno- uere potuerint. Lucubrationes, & assiduas in studijs vigilias, animi sui délicias solebat præcipuas nuncupare. Et cum pro comperto haberet, breui studio id attingi non posse, quod vix longâ rerum experientiâ scrutatur, suas Consultationes in quinque Volumina dige- stas typis credidit. In quibus solidæ Doctri- nae pretium, verumquè Iustitiæ exemplar admirantur omnes. Quoties scribebat, toties habebat ob oculos, nihil ritè Mortales sine Dei immortalis ope auspicari posse. Idcirkò Iustitiam, ac Religionem inter cæteras virtutes singula- ri studio coluit, nec amicorum adulazione ab æqui tramite ynquam deflexit; imò semper æquâ lance cuncta, adhibitiς optimarum Legum ponderibus libravuit. Senio debilitatus diem clausit extremum piâ morte, & à Riccobono publicis encomijs celebratus, in Ecclesiâ Monialium S. Petri iacuit, ubi Primum Altare suis ipse sumptibus extruxerat, quod

aper-

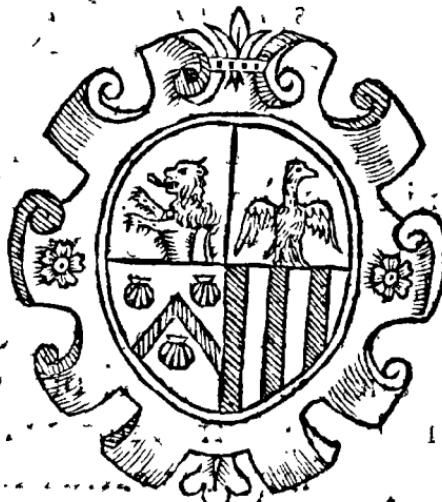
apertè testatur superior Altaris eius Inscriptio
grandioribus hisce notis incisa.

G E P H A L I Æ R E

Ad Altare ipsū tale monumentū eiusdem extat.

MONVMENTVM

IOANNIS CEPHALI
FERRARIENSIS LEGVM INTERPRETIS
AC
FRANCISCAE CVRTIAE
PAPIENSIS CONIVGVM.

ANNO M. D. LXXVI.

TIBERIVS DECLIANVS
VTINENSIS I.C. ET EQUES.

TIBERIVS DECIANVS

VTinensis Patrius, Iurisconsultus celeberrimus, patriæ suæ magistratis honorificè perfunctus, nec raro ad Serenissimum Venetorum Senatum Legatus missus, pro Priuilegis Vtinensibus conseruandis, præclarissimè se gessit. Vir fuit singulari Doctrinæ, Eloquentiæ, & Memoriæ laude celebris. Venetijs in foro causas cum eleganter, tūm piè defendit: dehinc Assessor Vicetiae nobili Viro LAURENTIO VENERIO: Patauij ei, qui posteà renuntiatus est Cardinalis, BERNARDO NAVGERIO: & Veronæ FRANCISCO VENERIO, qui ad Principatum Reip. Venetæ elatus est, fidelem operam præstítit. Extincto Marco Blanco Patauino, qui eam Iuris partem explicabat, quæ ad Crimina pertinet, à Moderatoribus Gymnasij eius in locum subrogatus est, anno circ. 15. xli. Quo in munere cum nauiter desudaret, nec multò post HIERONYMVS CAGNOVVS vñuere desísset, ad Lecturam Iuris Ciuilis Ordinariam de manœ assumptus est,

est, habuitque Collegas in Iure Ciuiili interpretando MARCVM MANTVAM PATAVINVM, & IACOBVM MENOCHIVM TICINENSEM, quorum fama non atra nox, quæ gloriæ eius obtenebraret; sed lucidus æther, in quo felici cursu virtutum eius astra, præsentium oculis, nec non & posteritatis memoriæ longè latèquæ fulgentia, omnium animos rapiebant in admirationem sui. Natura siquidem ipsa, ut hunc aspectu venerabillem & admirandum, humanitate & moribus insignem præ cæteris redderet, contendisse omni suo studio putabatur. Has illius dotes certatim reuerebantur, & prædicabant omnes, ob quas æquè eidem Procerum, ac Plebis studia omnia præstò erant. A Serenissimâ Republicâ Venetâ summis honoribus affectus est, maioribusque cumulatus fuisset in dies, nî volente Fato fuisset immortalitate donatus eâ in sede, in quâ Beati æuo sempiterno fruuntur. Obiit anno Domini c. 10. 10. lxxxii. Ætatis fæc. lxxii. Honorifice vixit, splendide tumulatus est. Visiturque Monumentum eius Patauij in Ecclesiâ Carmelitarum cuius effigie, & statuis plurimis, & hac verborum pompâ.

K 2 TIBE-

TIBERIO DECIANO

PATRITIO VTIENSI

COMITI EQVITIQUE CLARISS.

Iurisprudentum Consultiss. Oratori eloquen-
tiss. Litium in Praetorijs Prouincij diudic-
candorum Disceptatori equiss. & in Patet-
uino Gymnasio submotâ equalitate supremam cum
sempiternâ gloriâ dignitatem consecuto: cum à
Sereniss. Rep. Venetâ, ut sibi in rebus de Iure
pertractandis, oblatu supraordinario Interpretis
loco ampliss. præmijs ad urbem accerferetur, cum
fummo omnium moerore, anno etatis sua septua-
gesimo tertio sanctiss. mortuo.

NICOLAVS I. C. IO: FRANCISCVS,
RONCADINVS Patri pientiss.

MONVMENTVM HOC

FAC CVR.

OBIIT VII. IDVS FEBRVARII

M D LXXXI.

Legi-

Legitur & in Basi monumental i Distichon.

HIC CINERES MAGNI DECIANI. Sufficit illud.

Disces audito nomine quantus erat.

IMPERIA JO. C. I.

Et inferius alterum Distichon Græcum.

*ΤΗΙ ΙΕΡΗ ΚΕΦΑΔΗΣ ΔΕΚΙΑΝΟΥ ΕΝΩΑΔΕ ΤΥΜΒΟΣ
ΕΥΔΕΙΓΗ ΆΜΦΙ ΧΟΝΙΗ ΝΥΗ ΘΕΜΙΣ Η ΕΘΑΝΕΗ.*

Huius tanti viri, quæ leguntur, sunt.

Volumina quinque Consultationum.

*Apologia pro Responsis Iurisconsultorum aduersus
Andream Alciatum.*

*Tractatus Criminales duobus Voluminibus compre-
hensi, à propinquis editi, miraque doctrinâ
referti.*

TL

T I B E R I I D E C I A N I
 I. C. CLARISSIMI
 Numisma
 OPVS IOANNIS CAVINII PATAVINI
 Eximij sculptoris.

- [7]

MAR-

MARTINVS AB AZPIECVETA

Vi & Doctor NAVARES vul-
go denominatur, h[ab]it[us] f[ac]tus sib[us]
stris p[re]fertim in Canonicis legibus
& sacris Sanctionibus interpretans
dis, ortus in Regno Navaræ; Vir fuit non
modò summâ Sanctimoniam, ac Pietate p[re]di-
tus; sed etiam animi doctibus, & conscientiae
eandore mirificè exornatus. Quibus cum ad
Religiosorum instituta vocaretur, procul ab
dicatis rerum secularium curis, totus diuinis
contemplationibus, functionibusque vacavit;
ut propterea Ecclesiæ Vniuersæ non solum
sacerdotali vitâ, & sanctissimis moribus; sed
etiam cum pluribus, ijsquè grauissimis scri-
ptis, quæ omnibus probantur, singulari fuer-
it ornamento. Siquidem, in se primùm,
mox in alijs insita vitia omnia remedijis op-
portuni radicitus extirpauit, & quoduis ge-
nus hominum ad bene, beatequè viuendum
sedulò instruxit. Hic in celeberrimâ Sal-
mantæ Academiâ, suprà decimum quartum
annum, Decretorum libros elegantissimè ex-
plicauit.

plicauit. Mox ad Ius Pontificium interpre-
tando in Lyceo Coimbricensi amplio stipen-
dio electus est, idquè munus decennia sum-
mo cum labore, & diligentia exerceuit. Quo
etiam tempore cum ingenti suâ laude in Sa-
cramento Pœnitentiæ administrando à secre-
tis fuit, & IOANNAB AVSTRACAE, & Ne-
potibus, à quibus adeò ferebatur in oculis, ut
ipsum summâ benevolentia semper sint pro-
secuti. Sed, dum Bartholomæus Caranza Ar-
chiepiscopus Toletanus litibus nimium agita-
retur, cogitauit Röمام, vt Archiepiscopi
causam agens, pro illo contenderet, eiusquè
rationes, & negotia suâ presentiâ, suoquè la-
bore transigeret. Quod quidem itâ illi felici-
ter, & ex voto euenit, vt cum Romanis Juris
consultis, & Purpuratis omnibus gratissimus
esset, nequè re perfectâ discedere ex Urbe po-
tuerit, immo à Sanctiss. Pontifice inter ceteros
electus fuerit, qui CAROLI BORROMÆI,
etimè temporis S. R. E. Cardinalis Tituli
S. Praxedis, successor, summæ (ut vocant.)
Pœnitentiariæ curam gereret. In his, & labo-
rum, & sollicitudinum æternis diu vixit,

.

vir

vir cibi minimi, exigui somni, in vigilijs patientissimus, in studijs assiduus, corpore ita macilento fuit, ut ipsum non hominem, sed hominis spirantis imaginem diceres, in quo sub tenui carne tenuissimus spiritus enitesceret. Pauperibus, & egenis (mirabile dictu) semper, & operâ & facultatibus suis adfuit. Siquidem non solum in illorum causis summâ industriâ versabatur; verum etiam ad eorum inopiam subleuandam patrimonium ipsum, & proprios reditus liberalissime erogabat. Senex octogenarius, infirmæ vitiū valitudini consulens, per Utrem seniori mūlæ insidens vehebatur; quæ vsu, & assuetudine, quasi heri sui animum agnosceret, quoties inter eundum pauperes habebat obuios, toties in ipsâ viâ consistebat, donec Mendicantium necessitudini p̄ijssimus Senex subuenisset. Tandem mortuis anno Domini cīo. id. xxv. vi. Kāl. Iulij; Ætatis vero fūe xciv. Men. vi. Diebus vii. bonis artibus, quas percoluerat, triste sui, nec unquam lenitendum desiderium reliquit: Sepeliturque Romæ in Bāsilicâ D. Antonij de Padua in Campo Martio Nationis Lusitanæ cum hoc Epitaphio.

L

D.

MARTINVS AB AZPILCVETA

OBITUARIVS

H. S. E.

Diuini, humanique Iuris Consultiss.
qui Salmanticæ primùm.

deinde Conymbricæ

Fauentibus Portugalliax Regibus

Ius Pontificium docuit.

Romam profectus

Pio V. Gregorio XIII. Sisto V. P. P. M. M.

Charus.

omnibus nationibus gratus

huic Xenodochio beneficus.

Obijt XI. Kal. Julij M. D. XXCVI.

ætatis suæ XCIV. M. VI. D. VII.

Multis doctrinæ sue per uulgatis monumentis.

Martinus Zuria auunculo B. M. Pos.

Anagramma.

MARTINVS AB AZPILCVETA

BEATVS IN CAELVM ASPIRAT.

Hæc

Hæc ab eo Commentaria edita leguntur.

De Regularibus Commentariis. IV. 372

De Alienatione rerum Ecclesiasticarum. I. 11. M

De Vsuris.

In caput, Humanæ aures, & de Silentio.

De anno Jubilæo, & Indulgentijs.

De finibus humanorum actuum.

Manuale.

De horis Canoniciis.

Praelectiones.

In Caput. Inter Verba XI. Quest.

De Penitentiâ distinctiones VII.

*Tractatus de redditibus Beneficiorum, & Pro
pugnaculum apologie de redditibus.*

Consultorum lib. V.

Miscellanea de Oratione.

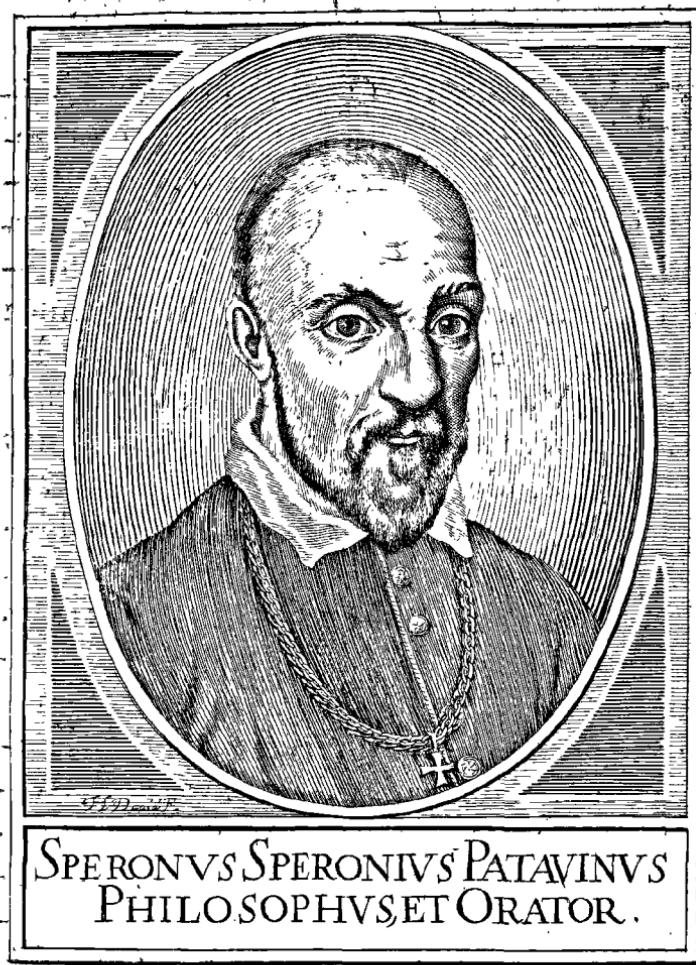
Hec ap. cc C. 1500. in. ex. c. 1500. p. 1500.

STEMMA, ET EFFIGIES
M A R T I N I N A V A R I
IAC. CLARISSIMI.

A P E D

SPE

SPERONVS SPERONIVS PATAVINVS
PHILOSOPHV& ET ORATOR.

SPERONVS SPERONIVS

PAtauinus ciuis. Quid in hoc Viro pri-
mū ego laudem , quid tu Lector po-
tissimū admireris, nescio : Adeò Pru-
dentia cum summo animi Candore , ac Virtu-
te in eo certarunt , vt Fato potius Philosophiæ
simulacrum , ac Diuinitatis specimen
quoddam Cœlo mortalibus delapsum , quām
proprio Marte , ac labore videretur emicuisse . Quanta sanè fuerit eius Virtus , quantus
ingenij splendor , vel hinc aduertas licet .
Adolescens apud patrios lares Lecturam Phi-
losophiæ obtinuit , mox , & Romæ floruit .
Eo tempore , quo sub auspicijs LEONIS x.
Summi Ecclesiæ Antistitis literis honos ha-
bebatur amplissimus , studiosiquè viri à tan-
to Musarum Mæcenate recreati vndique co-
gebantur . Tùm enim SPERONVS noster Vr-
bem profectus , gratissimus Pontifici fuit ,
Purpuratisquè omnibus , ac Principibus reli-
quis tantâ necessitudine coniunctus , vt , de-
functo LEONE , percunctantibus nonnullis
è numero Purpuratorum , quid sibi vellent
hæc

hæc inibi præ foribus elementa M. CCC. ix.
libero ore responderit, id sibi velle. **MULTI
COECI CARDINALES CREATURANT LEO
NEM X.** quòd sibi Leo floridâ nimis læta-
te ad summum Ecclesiæ apicem ab illis pro-
uectus videretur. Fuit vir rutilâ, taciturna-
stâ facie, incessu tarduſ, peracri ingenio, ore
falsus, è cuius oculis quidam emicabant ra-
dij severitatis, ac maiestatis. Primùm Etru-
scas, ac Latinas; adamauit literas: pari dein-
de affectu Moralem, ac Naturalèm Philoſo-
phiam, nec non Iuris prudentiam, ac Mathe-
maticas disciplinas amplexatus est: postremq;
Eloquentiæ ita se addixit, in eiusq; castris tan-
tum profecit, ut; & Hispaniarum, & Gallia-
rum Regibus, pro publicâ pace Italiae in gra-
tiâ Pontificis insigni oratione pacem suaserit,
& pro patriâ multoties coram Serenissimis
Venetiarum Principibus verba faciens Sena-
tum vniuersum, & auditores omnes ab ore
pendentes in stuporem, & admirationem tra-
xerit. Oravit pariter à Principe accitus in Fu-
nere **CAECILIAE VARRANAE** Vrbini Du-
cissæ, nec non & **PETRI BEMBI** Cardina-
lis

lis obitum oratione defleuit. A proo. iv.
 Pont. Max. Equestris ordinis insignia retu-
 lit, cum alias respuisset quam plurimas, ni-
 miæ libertatis amator, à Magnis oblatis Prin-
 cipibus dignitates. Roma Patauium redijtē
 de causâ potissimum, ut ingrauescenti iam æ-
 tati quiete consuleret. Verūm publico Ciuium
 gaudio exceptus non potuit pro publico bo-
 no, patriæquè suæ commodis non plurimum
 laborare. Astrorum peritiâ multa, & ami-
 cis, & ciuibus euentura prædixit. Tandem
 annorum, & honorum plenus, cum natus esset
 anno cir. 10. iv. Idus Aprilis. M. 24. post
 Meridiem, è vitâ migravit III. Nonas Iu-
 nij, anno Domini cir. 10. lxxxviii. Lau-
 datus publicè à Riccobono, in Templo Ma-
 ximo ad Sacellum B. Virginis sepultus est.
 Multa scripsit patro sermone, quæ recensem-
 tur infrà. Epitaphium sibi viuens pari ser-
 mone condidit, quod hæredes paucis additis
 defuncti tumulo incidendum curarunt.

STEM-

S P E R O N E S P E R O N I

Nacque

NEL M. D. ALLI XII. APRILE

MORI

NEL M. D. LXXXVIII. D. III.

GIUGNO.

Viuendo si fece l'infra scritto Epitaffio.

MESSERE SPERONE SPERONI dell' All
umaroti, Filosofo, & Cavalier Padouano, il qual
amando con ogni cura, che dopo se del suo nome
fusse memoria, che almen nelli animi de' vicini, se
non più oltra cortesemente per alcum tempo si con-
seruasse, in vulgar nostra Idioma e qu' vario stile
sino all'estrema parlò, & scrisse non vulgarmente
sue proprio cose, et era latto, et cuditio.

Viuete anni LXXXIX. mesi 5 giorni XII. Morì Padre di una figliuola, che li rimase le tre, che n'ebbe, et per lez Auo di affai Nepo-
ti, ma Auo, et Proauo, et Attua a discen-
denti dell' altre due tutte nobili, et benestanti.
Femine, et maschi nelle lor patrie honorate.

M Et

Et suprà Saxum, in quo eius ossa conditæ sunt,
in eodem Deiparæ Sacello hæc alia leguntur.

AL' GRAN SPERONE SPERONI

MIO PADRE

GIVLIA SPERONA D'E CONTI

M. D. LXXXIII.

Huius in Tumulo Numismata quoque multa, ab Annibale Tosato Patauino sculpta, collocata sunt ab Heredibus vnâ cum eius effigie plumbeo cortice inuolutâ.

Suprà Epitaphium adhuc ponenda SPERONIO restat marmorea Statua, quam, procurante C. SCHINELLA Comitio, Campagna cœpit, Paliaris absoluit. Peruenit illa tandem, SCHINELLA defuncto, in manus Praeclarissimi, ac Nobilissimi Viri C. SPERONI de Comitibus, Abbatis, & Canonici Patauini, & in eius ornatissimo Museo vnâ cum pretiosissimis pictutis, & iconibus asseruatur.

1

N V.

N V M I S M A
S P E R O N I S P E R O N I I
E Q V I T I S P R Ä C L A R I S S I M I V I R I .

ANNO A CH. CCCLXVII
APRILIS V

M 2 Pata-

Patauini Quattuor Viri benemerito Ciui in
publico Prætorio marmoream Statuam cum
hac Epigraphe publico decreto erigendam
decreuerunt. A. S. 2. J. V. O. S. 1. 7. 3

IEΩΛΦΙΕΤΟΤΑΣΙ ΝΦΕΙΝ ΒΙΚΕΠΩΝΠΤΙ ΕΙΝΕΙΝ.

S P E R O N O S P E R O N I O
 SAPIENTISSIMO ELOQVENTISSIMO
 OPTIMO VIRO ET CIVI
 VIRTUTEM MERITAQUE ACTA VITA
 SAPIENTIAM ELOQVENTIAM
 DECLARANT SCRIPTA
 PVBLICO DECRETO
 VRBIS QUATIVOR VIRI P.
 ANNO A CHRISTO NATO M. D. XCIV.
 AB VRBE VERO CONDITA.
 M. M. D. CC. XII.

Opere

Opere Stampate.

Dialogi parte prima, & seconda.

Apologia della prima parte dei Dialogi.

Orationi molte raccolte in un libro.

*Discorsi varij. Cioè della Prudenza de Prencipi
Della Militia.*

In lode della Terra.

*Sopra le Sentenze. Nequid nimis. Nosce te
ipsum.*

Dell'amor di se stessa.

Dell'Eloquenza volgare.

Del lattare i figliuoli.

Dialogo della Cura familiare.

Espositione dell'Oratione Dominicale.

Lettere familiari, & Verbi varij.

La Canace Tragedia. Apologia, & Lettioni in difesa dell'istessa.

Opere da Stamparsi.

*Lettioni sopra li quattro libri dell'Etica di Ari-
stotele.*

Tavole della Retorica.

Let-

- Lettera ai Hebrei.*
- Discorsi varij.*
- La maggior parte morali, come sopra le Virtù.*
- Del parlar dell'huomo.*
- Della Vita Solitaria.*
- Dell'Arte, Natura, e Dio.*
- Dell'Honore.*
- Della Fortuna.*
- Due Discorsi sopra Dante.*
- Della Sobrietà.*
- Delle Ricchezze del virtuoso.*
- Della Lingua Latina.*
- Del Seruire in Corte.*
- Tre sopra l'Ariosto.*
- Otto sopra Virgilio.*
- Quattro sopra la Retorica, & altri al numero di cinquanta otto.*
- Vn libro de Sonetti, & Versi vulgari.*

L'Autore di questi scritti è Jac. Phil. Tommasini
di cui si trova un'altra opera intitolata "L'Amore della
Vita Solitaria".

HIERONYMVS CAPIVACEVS

PAtauinus: Præstantissimi huiuscæ Viri ad effigiem stupeant cuncti, licet ei vitrea paulisper demant conspicilia maiestatem. Hic enim propriâ virtute quoscunquè in Medicâ facultate viros insignes suæ tempestatis prætergressus est, quem nunc posterorum concors exoptat consensus omnis. Assiduis lucubrationibus Lector in almo Patauino Lyceo Theoricam & Practicam præstantissimè docuit, ex quo vel maximis vndequaquè præmijs expetitus, nequè de abeundo cogitauit. Eo in Lyceo, alterq[ue] quasi Hippocrates habitus, Delphici oraculi responsa dictis suis, ac sententijs æmulabatur. A summis Italiæ Principibus morborum curandorum causâ studiosissimè accersitus, eam præ se tulit artem, ac medendi rationem, vt ex aliorum incolumente sibi emolumenntum maximum compararit. Anno cœ. 10. lli. Practicæ Medicinæ Cathedram obtinuit, postea secundum in ordine locum, Theoricam tandem. Et Antonium quidem Fracantianum in

in Practicâ collegam sortitus est, eoquè defuncto, *Mercuriale*m præclarissimum Medicum præire conatus est. Senio iam confecto quidam Astrorum peritus prædixisse fertur, ne illâ ætate iter aliò susciperet. At ille, dum prædictionem negligens Mantuam pergit, ut doloribus Principis eius Vrbis occurrat, patriam repetens, acri repentino morbo corruptus, animam efflauit, cum annis triginta, & septem in Patriâ, summo cum honore semper, viuâ voce Medicinam professus esset. Opes quamplurimas cumulauit. Supellestilem pretiosissimam, domosquè mirâ maiestate extructas reliquit affinibus, & agnatis. Sepultus est in Ecclesiâ Patrum Iesuitarum, ad dexterum Altaris maioris latus, donec in nouâ eorumdem Patrum Ecclesiâ nouus eiusdem meritis, ac gloriæ tumulus erigeretur, his verbis.

IACENT HIC CAPIVACCEI OSSA
QVOVSQVE NOVVM FVERIT
CONSTRVCTVM TEMPLVM.

N Scri-

Scripta ab eo sunt

*Medicina Practica, seu Methodus cognoscendo-
rum, & curandorum omnium corporis huma-
ni affectuum, in VII. libros distributa.*

Tractatus de Vrinis.

Libellus de ratione componendi Medicamenta.

Explicationes xxxiv. de Methodo medendi.

Liber de Methodo Anatomicâ.

*Liber de Differentijs doctrinarum, seu de Me-
thodis.*

Vidi prætereâ hæc à Paulo de Faris Patauino
ex eiusdem ore dictantis excpta.

*Lectiones super omnes febres publicè explicatas
Anno M D LXXVI.*

*De Venenis lectiones, eodem anno pariter enar-
ratas.*

*Primam, & Secundam partem Morborum parti-
cularium, traditam ab eodem anno M D LXXIV.*

& M D LXXVIII.

MAR-

MARCVS ANTONIVS GENVA

NICOLAI Clarissimi Philosophi, & Medicī filius, cum Philosophiam omnem apprimē calleret, præstantissimi Philosophi nomen sōrtitus est. Ortum habuit ex illustri Passerinorum familiā, quæ Mantuæ olim, ac Mutinæ, Carolo Saraceno teste, feliciter imperauit; mox rerum ordine perturbato, Genuani se recepit; ac tandem eius reliqui stipites Patauiūm commigrantes, suam sedem imibi collocarunt. Vnde factum, vt ad hanc usquè diem tūm Passerinorum, tūm Genueniūm, tūm de Ianua cognomētū sibi satum, tectum, & integrum conseruarint. Cæterūm cūm MARCO A'NTONIO non esset ingenium infrā vulgus; sed præclaræ, ac insignes in eō amīni dotes, ac propensiones, nihilquè foret antiquius, quam studiorum amor, & cultus, breui temporis intervallo, summā cum admiratione Doctorum, naturalis ac diuinæ Philosophiæ orbitam adeò fixo pede presit, vt in album Philosophorum adscriptus, patriæ, familiæque suę splendorem, ac gloriam mi-

mirum in modum auxerit, virente adhuc ætate
adhibitus ad Lecturam Philosophiæ publicè
explicandam in Patauinis Scholis. Sanè pri-
mus is fuit, qui in illustri Philosophiæ Ca-
thedrali Aristotelis abditos sensus ex Græcis
textibus explanavit, & æuo suo Peripateticam
doctrinam Interpretum ambagibus inuolu-
tam meridiana luce clarius illustravit. Usquè
adeò portentoso ad rem quamlibet addiscen-
dam ingenio fulsit, adeòque vastâ memoriâ
& mirâ in arcanis Naturæ parentis aperiendis
facilitate præditus ab eâdem, vt aliqui suspi-
carentur, eum ad tantarum rerum scientiam,
non experientiâ duce; sed ductu familiaris a-
licuius Spiritus peruenisse. Vir omni planè le-
pore ornatus extitit, & decorâ maiestate vul-
lus, Virtute pariter, ac Doctrinâ cœtetos ant-
ecellens, quantòquè laude dignior, tantò
laudatione quâuis vel ingenti maior. Verùm
enimuerò laus hæc vna GENVÆ maximè
propria fuisse creditur, quod ex eius Scholâ,
veluti ex equo Troiano, eximij Viri perpetuò
prodierint, IACOBVS ZABARELLA, BER-
NARDINVS TOMITANVS, SPERONVS
SPE-

SPERONIVS, & alij multi omni genere virutis, & laudis abundantes. Duxit Vxorem Beaticem à Sole, ex quâ quinquè Liberos suscepit, Nicolaum scilicet, Paulam, Helenam, Lauram & Cassandram, quæ Patre docente non solum liberales Artes, ac morales Virtutes, sed & Logicam, & Philosophiam solidè didicerunt; nuptæque primarijs Ciuibus Patriæ Vrbis, paternæ virtutis, ac disciplinæ assidue extiterunt. Iamque MARCVS ANTONIVS in labore studiorum consenuerat, cùm Serenissimâ Republica Veneta hunc illi honorem habere voluit, ut veluti bene meritus miles donaretur rude, & Lecturam supraordinariam; stipendijs etiam auctis obtineret. Pulcherrima quæque Naturæ arcana congesit, & absolutissimos Commentarios in *Lib. de animâ* tabellis publicis consignauit. Scripsit etiam contrà Antonium Bernardum Mirandulanum, ut ex eius Apologiâ patet. In libros *Physicorum*. In *libros de Cœlo, & de Generatione*, & in *Metaphysicam* Commentarios summi Philosophi calamo, & ingenio dignos. De vario, ac multiplici genere Scientiarum eius,

ita

ita scribis PIERIVS Valerianus in Præf. lib.
 XXXVIII. qui illi inscriptus est hoc titulo.
De Ijs, quæ per Isidem, & Iugēris quadrā, &
picturas aliquot alias significantur ad M. AN-
TONIVM PASSEREM Patauimini Philoso-
phum probatissimum.

Non enim te solis Medicinæ, Philosophiæquè ter-
minis cohibuisti, sed longè vlt̄erius progressus,
variarum insuper rerum minimè protritarum do-
ctrinam ità tibi comparasti, ut de quacunquè re
propositâ, & eruditè loquaris, & eruditionem
ipsam mirâ sermonis iucunditate noueris conuesti-
re. Quin Poëtas, Historicos, Philosophosquè om-
nnes ità tibi familiares effecisti, ut nihil totâ in
Encyclopædiâ sit, quod te lateat, quod non in prom-
ptu habeas, proquè loco, & tempore utaris quam
felicissimè.

Cùm demùm Deus Opt. Max. cum ab hâc
 humo, & turbâ ad illa securâ, & altâ dedu-
 xit anno ætatis LXXII. conditis cineribus in
 arctâ vrnâ ad Maiores suos, in Ecclesiâ S.
 Ioannis Viridarij.

EIVS

N V M I S M A
 MARCI ANTONII GENVÆ
 EMINENTISSIMI PHILOSOPHI
 PATAVINI.

PAV-

PAVLVS TOMASINVS

AVUS noster lateral is, ex Marco Proauo
Patauij ortus, ac præsbyter hic recen-
setur : : eius (vt evitetur iactantia)
dissimulatur Effigies. Verum, vt Virtuti, Pa-
triæ, ac Familiæ debitus persoluatur honos,
non est eius vsquèquaquè memoria oblitan-
da. Vir fuit optimis moribus imbutus, eru-
ditione variâ exornatus, humaniorum litera-
rum studijs apprimè deditus. Ecclesiæ Pata-
uinæ longâ, fideliquè operâ inferuuit; Pri-
matibusquè carus, ac præsertim Cardinali
PISANO, Episcopo Patauino, cui varijs in re-
bus doctrinâ, & diligentia suam ille fidem
probatum iuit. Mox, cum singulari pietate
fulgeret, Sacris Virginibus D. Stephani, ad ea-
rum Confessiones excipiendas, datus, operam
eis suam mirâ patientiâ per plures annos præ-
stítit, cum ei muneri ante se præfuisse. BE-
NARDINVS *Scardeonius*, elatus inde ad Cano-
nicatum Ecclesiæ Patauinæ. Defuncto demùm
Ioanne de Benedictis Veneto, Ecclesiæ S. Lau-
rentij Rectore, anno CIO. IO. LXV. eo Be-

O neficio

neficio decoratus est, existente Monasterij S. Stephani Abbatissâ, Aureliâ Vrsatâ. Tractatus quosdam Spirituales pro Sacris eiusdem Monasterij Virginibus etrusco idiomate conscriptos, de rectâ ipsarum viuendi Institutio-
ne, reliquit. Tandem senio confessus ahimam Conditori suo reddidit, salutis anno
cio. D. LXXVI. etatis LXVI; vigetque ad
huc Pij Viri memoria in animis Virginum
earundem, nec non & meritorum fama.

Sepultus est in Ecclesiâ D. Laurentij. Extat autem eiusdem Effigies accuratissimè picta in Fratri mei muscôlo: apud me verò libri eius Theologici nonnulli, ipsiusmet manu exa-
rati, & marginalibus notis insigniti passim.

STEM-

STEMMA ET SYMBOLVM
PAVLITOMASINI
PRÆSBYTERI PATAVINI.

O 2 IOSE-

IOSEPHVS MOLETIVS

MEssanensis, vir doctissimus, Philosophus, & Mathematicus virtutibus, memoribusq[ue] suis, & affabilitate studiosis omnibus percarus, & in primis Serenissimo Duci Mantuae GVLIELMO, qui eius potissimum curae, ac doctrinæ Principem filium VINCENTIVM in Mathematicis disciplinis instituendum commisit, à quo posteà ad Ducatum electo, ut à gratissimo Discipulo doctissimus Magister, summis præmijs auctus, ac patrocinio perpetuo cultus fuit.

Eius vero famâ toto terrarum orbe diffusâ, Serenissima Resp. Veneta eum in Academiæ Patauinæ Gymnasium, ad Mathematicarum Lecturam, magno proposito præmio aduocauit. Ab Aulâ illius Principis in Lyceum nostrum se se ille transtulit, vbi, quâ legendo, quâ scribendo tantam ingenij præstantiam, ac Eruditionem præ se tulit, ut alios, qui præcesserant, visus sit non æquasse solum; sed etiam multis partibus mirabiliter antecelisse. Inter ea, quæ ad Mathematicam disciplinam

plinām spēctantia cōnscīpsit, locūm princi-
pem obtinent Ephemerides cœlestium mo-
tuum ab Anno^o Cīo. 10. LXIII. usquè ad annum
Cīo. 10. LXVII. iuxta cālculum Alphon-
sinum, cum nouā adhuc Copernici non iqua-
luissēt hypothesis; cui p̄f̄xī sunt Tracta-
tus Isagogici quidam non tam ad Astrono-
miæ, quam ad Iudiciorum rationēhī maxi-
mē pertinentes. Tabulas itidem Gregoria-
nas, iussū Senatus Veneti, pro Annī correctio-
nē in gratiam Gregorij XIII. Summi P̄n-
tificis compilauit, pro quibus laboribus ab eo-
dem Senatu ducentorum aureorum munus ac-
cepit, ab ipso verò Summo Pontifice Gregorio
trecentis, ut vocant, Cameræ scutatis auctus
est, maiori pro earum continuatione promissâ
summâ. Moritur, & in Ecclesiâ S.

Frāncisci Maioris apud eius-

dem Sacrarium sepeli-

tur cum hoc Elo-

gio parieti

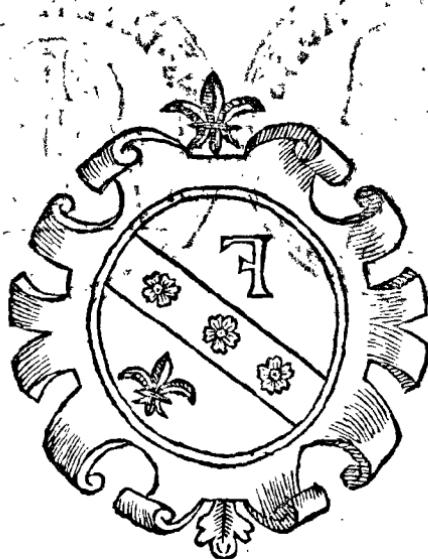
inscri-

pto.

IOSEPHO MOLETIQ
 MESSANENSI,
 DOCTRINA PROBITATE AFFABILITATE
 VIRO CLARISSIMO
 POST EGREGIAM OPERAM DATAM
 VICENTIO MANTVÆ PRINCIPI
 SERENISSIMO
 AD MATHEMATICAS DISCIPLINAS
 INSTITVENDO
 IISDEM PER ANNOS XII.
 IN GYMNASIO PATAVINO IN.
 TERPRETANDIS
 OPERIBVS ET LVCVBRANDIS
 KALENDARIO EX VOLVNTATE
 GREGORII XIII. PONT. MAX.
 ET MANDATO SERENISSIMÆ VENE.
 TORVM REIP.
 CORRIGENDO ÆTATE ANN. LVII.
 EXTINCTO
 PROCVRATORS HÆREDITATIS ANNO
 M. D. LXXX. VIII.

In lapide vero tumuli humi strato vna cum
familiae Stemmate haec leguntur.

JOSEPHVS MOLETIVS
MATHEMATICVS
CELEBERRIMVS
OSSA HIC RELIQVIT.

ANNO M. D. LXXXVIII.
ÆTATIS SVÆ LVII.

EFFI-

EFFIGIES ET SYMBOLVM
 IOANNIS STADI
 PRÆCLARISSIMI MATHEMATICI

A.M.

ANNO MCMXXI ET M OMNIA
 .1715. SITATE.
 IOAN-

IOANNES STADIVS

IN Vico Loenhoutio agri Brabantini natus, omnium literarum genere imbutus, Mathematicis in studijs ita cum primis excelluit, ut ei parem in illâ facultate nullum aetas nostra tulerit. Primâ iuuentâ Louanijs summâ cum celebritate nominis T. LIVII Historiam publicè explanans, in L. Florii Histriæ Romanæ Epitomen (sic eam appellat Lipsius) egregium Commentarium post, Ioannem Camertem edidit, secundus nulli. Sed, inferioribus speculationibus valere iussis, rebus cœlestibus aninimorum penè diuinum. adserens, Astronomiam restaurare conatus est, & confectis ALPHONSI Hispaniarum Regis exemplo tabulis, quas BERGENSE inuncupauit, ex quibus omnium sydefum aquabiles, nedum apparentes. motus ad quæuis tempora dignoscenda mirâ facilitate, ac promptitudine colliguntur. Allobrogum Principi in primis gratus. Mathematicus extitit, apud quem aliquandiu degens, & Genethliaç Astrologiæ operam nauans, itâ facultatis

C. 171

P. illius

illius secreta introspexit, iā abdita ipsa astro-
rum arcana penetrando, vt diuersorum Prin-
cipum, & Procerum euentus mirâ claritate,
denunciauerit. Vnde sibi, & nomen ingens, &
existimationem eximiam comparauit. De hâc
tamen facultate non alia, quâm quæ Fixatum
syderum Prognostica nominantur, Posterita-
ti monumenta reliquit; in quibus de summâ
felici, vel infelici hominum fortunâ à stellis
fixis differuit accurate. Magnis inde præmijs
ornatus ab Allobrogum Duce discessit, & ad
Leurinos germanos fratres, Brugis Flandorum
nobiles, se contulit. Mox Lutetiam Parisio-
rum ab HENRICO III. Galliarum Rege
vocatus, omnium suffragijs Regius Mathe-
maticarum Professor est salutatus. Hic tan-
dem in suburbio Honoratiano, apud Ma-
reschallum Retzium, diem clausit
extremum. Ioannes Metel-
lus amicum defunctum
hoc Elogio deco-
rauit.

114
115
116

IEHO-

IEHOVÆ SACR.

I O A N N I S T A D I O

MATHEMATICO AB EDITIS TABVLIS
EPHEMERIDIBVS ASTROLOGICIS
COMMENTARIISQVE HISTORIARVM
ET ACVMINE INGENII CLARO.
PHILIPPI HISP. REGIS HONORARIIS
LOVANIVM DEIN LVTETIAM
AB HENRICO III. GALLIÆ REGE
AD PVBLICAM EARVM DISCIPLINARVM
QVAS CELEBRI STVDIOSORVM
CONCVRSV ILLIS IN ACADEMIIS
DOCVIT PROFESSIONEM ADSCITO.

IO: MATALIVS METELLVS SEQVANVS

I. C. CELTA AMICO

BELGÆ MEMORIÆ CAUSA.

VIXIT ANNOS LII. MENSES FERE II.

OBIIT XV. KAL. QVIN. ANNO

CIC. ID. LXXIX.

.5 Edidit V. O. II.

Memoratas Tabulas Bergenses Motuum aquariorum & apparentium Planetarum. Ephemeridum Volumina ab anno salutis 1500. usque ad 1510. cum Isagogis in Astronomiam & Astrologiam. Prognostica Stellarum fixarum vna cum Tabulis Bergensibus, in quarum initio extat eiusdem Astronomiae Historia. Commentarium ad hanc egregium confecit in E. Florum: Fastos Romanos ab Hub. Goltzio editos illustravit.

MAR-

MARCVS MANTVA
BENAVIDIUS PATICETEQVES.

MARCVS BENAVIDIVS

MANTVA, Patauinus ciuis, & præstans-
tissimus Iurisconsultus, ex Io: Petro
Benauidio Patre ortus, vir fuit om-
niūm literarum. Corporis exiguitatem ani-
mi magnitudine mirificè compensauit, quod
egregia in vtroquè Iure opera illius edita te-
stantur, ob quæ inter Iuristarum Proceres pri-
mas tenet. Florentibus ætatis annis Præto-
rio addictus, publicas fori caussas, tūm Ciui-
les, tūm Criminales pro tutelâ pupillorum,
ac pauperum mirâ pietate defendit, multos-
què à calamitatibus innoxios singulari Elo-
quentiâ vindicauit. Iactis hoc pacto suarum
ab illo laudum, ac meritorum fundamentis,
cum summâ dicendi facultate polleret, à Ci-
uibus magnâ cum laude ad potiora dignita-
tum munera euectus est. Patriæ namquè sux
lætitiam Serenissimo FRANCISCO DONATO,
in ipso Príncipatus sui limine, legatus ape-
ruit. Mox Cathedras legum adeptus, modò
Iuris Canonici, modò Ciuilis suprà duos, &
sexaginta annos in Patrio Gymnasio summo
cum

cum applausu interpretem egit, collega Ludouici Gometij Hispani, Vincentij Dollochij Bononensis, Hieronymi Cagnoli Vercellensis, Tiberij Deciani, & aliorum I. C. Illustrium eius æui. Eâre Bononienses, per uulgatâ nominis BENAVIDII famâ, maxima ei (sed frustrâ) præmia obtulerunt, ut Patauinam Academiam cum suo Gymnasio commutare vellet. Eundem Lusitanæ Rex summis precibus, nec non & PAULVS III. Pont. Max. ut inter Romanæ Rotæ Auditores connumeraretur, adsciuit. Pari studio alij Principes eum, ad Aularum suarum decus, habere apud se proximè cupiuere. Ter Comes, ter Eques creatus est. A PIO nempe V. Summo Sacr. Antistite anno CIC. IO. LXIX. A CAROLO V. Imperatore anno CIC. IO. XXXXV. A FERDINANDO anno CIC. IO. XI. amplissimisquè Priuilegijs, & donis à summis Principibus insignitus. Respublica Veneta, ut quanti eius merita & labores faceret, publicè testaretur, eminentissimum in Patauinis Scholis dignitatis locum, quem SUPRAORDINARIUM vocant, ei concessit, permisâ facultate legendi, quando, & quoties liberet.

Splen-

Splendidè planè vixit, & desquè Principe Vi-
ro dignas, quâ Picturis, quâ priscis Marmori-
bus, & venerandæ antiquitatis monumentis
illustres propè Cœnobium Heremitarum ex-
truxit, in quibus Académia Musis, & Musicæ
dicata sedulò, seriòquè culta per plures annos,
irà floruit, ut MANTVÆ domus Studiosorum
omnium, & Patriæ ferè totius delitiæ meri-
ritò diceretur. Eo sane tempore nihil erat
magnificentius Palatio MANTVÆ, nihil ad-
mirabilius Bibliothecâ, nihil spectabilius Mu-
sæo, in quo penitiores, & preciosiores Anti-
quitatis reliquiæ conseruabantur. Viuere de-
sunt anno ætatis LXXXIII. Salutis verò c. 10.
12. LXXXII. In funere celebratus est à Ricco-
bono, iacuitquè conditus in Hæremitarum Ec-
clesiâ, sub illustri tumulo, quem sibi cōdiderat
vieuens. Ut enim Fatima nōminis illius immorta-
litati trophœū inclytum: sic ipse cineribus suis
vieuens splendidum, ac superbum Mausoleum
erexit in occidentali Ecclesiæ memoriaræ par-
te, opera Sculptoris eximij Bartholomæi Am-
manati Florentini. In mediâ eâ mole talia leguntur.

MAR-

M A R C V S M A N T V A
B E N A V I D I V S .
PATAVINVS IVRISCONSVLTVS
IO: PETRI MEDICI FILIVS /
SACRI LATERANENSIS PALATHI
AVLÆQUE IMPERIALIS
COMES ET EQVES IVRIS PONTIFICII
SVPRAORDINARIUS
EX PRESENTIBVS FVTVRA PROSPICIENS
PRÆTER CÆTERA
MAVSOLEVM, HOÇ SIBI VIVENS
FIERI OVRAVIT
MENSE MAIO M. D. XLVI.

Q

In

R. J. G.

In basi verò, quæ sequuntur. II. 8

VIXIT ANNOS LXXXIIII. MENSES.

IV. DIES VIII. 11243

SEXAGINTA PVBELICE DOCVIT

PROXIME VERO

A SENATV SVPRAORDINARI

MVNERE DONATVS

AOCTO INTERMISIT.

OBIIT QUARTO NONAS APRILIS

M. D. LXXXII.

Scripsit

Scrispsit.

Collectanea super Ius Cæsareum, quod manè explicatur.

Apoplegma legalia septingentia.

Consiliorum Tomos duos.

Problematum legalium libros quattuor.

Topica.

Isagogicas rationes ad tollendos argumentorum nodos.

Encomium Sacerdotij.

Suasoriam legis Oppia ad compescendum muliebrem cultum.

Scholia ad L. Precibus C. de Impub.

Centuriam Praxis Iudicialis.

Observationum legalium libros X.

Polymathiae libros XII.

Enchiridium rerum singularium.

Iuris prælectiones.

*Dialogos de varijs sensibus diuinarum, humana-
rumquè literarum.*

De Illustribus Iurisconsultis.

Locorum Communium libros III.

*A Equilibrium, præstantissimum opus, pro iure
Candidandis.*

Q 2 Tra-

Tractatum de legitimâ fitionum.

De Liberationis, & Libertatis fauoribus.

De Priuilegijs militariis.

De Pupillorum fauoribus.

Lecturas super Ius Canonicum.

*Lecturas super Quattuan partes iuris Civilis de
mane.*

Bassanellum.

Areopagitam.

Et Grosariam.

Del Duello.

De iure bellici.

De iure iusticii.

De iure iustitiae.

Imago eius petita est ex vnâ Numismatis eius parte, quod inferiùs exhibetur, existentibus in alterâ literis M. L. & paruâ Lunâ cum his alijs
 Etiam verbi LIBERATI.

Figura è del suo cor, che non si intende.

Philippus vero Gallaeus insigniter hallucinatus est, cùm p̄o M A R C O M A N T V A, Marcum Guazium effictum dedit. Adijciam hic monumenta quæppiam ex multis, quæ in laudati Viri Pålatio ab eo posita spectantur. In fronte Atrij occurrit Triumphalis Fornix his notis.

ID. FACERE LAUS EST QVOD DÉCET
 NON QVOD LICET.

In dextro latere Colossus est Herculis XL. pedum, Bartholomæi Ammanati suprà laudati opus, cum basi, vt ille asserit, literatâ.

HER-

HERCVLES PVPHIOPONVS
 B E S T I A R I V S
 QVI TRISTITIAM DEPVLIT OMNEM
 PER AMPLIO HOC SIGNO
 MANTVÆ CVRA
 REFLORESCIT.

Coronæ Portarum omnes præferunt illa
 Apollinis Mantuani ex primâ Eclogâ.

DEVS NOBIS HÆC OTIA FECIT.

MAR-

M A R C I M A N T V Æ
P R Ä C L Ä R I S S I M I I. C.
N V M I S M A T A O P E R A I O A N N I S C A V I N I I
S C U L P T O R I S P A T A V I N I

BER-

BERNARDINVS SCARDEONVS PATAVINVS
Canonicus, et patriae Historiae scriptor

BERNARDINVS SCARDEONIVS

PAtauinus Canonicus, Vir pietate, moribus, eruditione, vita excesu, virtutibus omnibus per insignis, & in cumulandis Patriæ monumentis diligentissimus. Abdicatis rerum humanarum curis soli Deo incorruptam mentem, ac penè diuinam semper inflexam seruavit. Annis primùm **xxxix.** sacris Virginibus Cœnobij S. Stephani moderator, ac noxarum expiator extitit. Inde Canonicus electus, Librum à primâ iuuentâ cœptum, *De Antiquitate Vrbis Patauinae, deque Claris eiusdem Ciubus,* ad umbilicum perduxit, & typis demandandum curauit viuens. Fuit illi sanè perhonorificus is labor, & Patriæ gratus. Siquidem in eo multa bonâ fide digefsit, eademquè mirâ elocutione legenda Posterioris consignauit. Elogiorum eius omnium instar erunt, quæ **MARTINVS SANDELLIVS** Vir eruditissimus scripsit. Obiit Ætatis anno **xcvi.** eaque in Ecclesiâ sepulturæ honorem meruit, in qua diuini sui cultus præcipua monumenta reliquit. Sub eius Effigie inibi pictâ hæc extant, in interiori meridionali parte.

R BER-

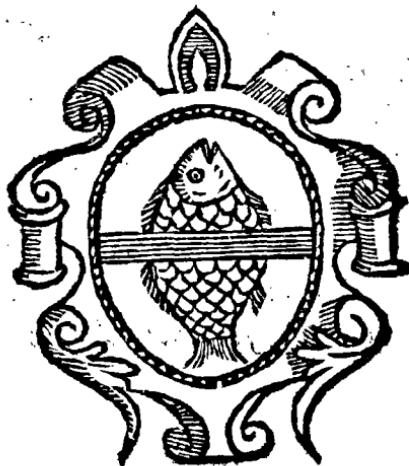
BERNARDINO SCARDEONIO
 CIVI ET CANONICO PATAVINO
 RARÆ INTEGRITATIS ATQ. ERVDITIONIS
 VIRO.

QVIPPE QVI CÆTERIS
 CHRISTIANO SACERDOTI DIGNIS
 VIRTVTIBVS FIDEM CONCILIANTIBVS
 ILLIBATVM VIRGINITATIS FLOREM
 AD VLTIMAM VSQUE SENECTAM
 ATTVLISSE CREDITVS SIT
 CVIVS CHARITATI
 ATQVE INDVSTRIÆ
 HÆC PATRIA
 ANTIQVITATE AC RERV M GESTARVM
 GLORIA INCLYTA
 ACCEPTAM REFERT MONVMENTORVM
 SVORVM MEMORIAM AB INTERITV
 VINDICATAM
 SACRÆ VIRGINES AD D. STEPHANI
 QVIBVS ILLE TOTOS XXXIV. ANNOS
 A SACRIS CONFESSONIBVS PRÆFVIT
 PARENTI OPTIMO ET PIENTISSIMO
 HOC GRATI ANMI MONVMMENTVM
 VNANIMES POSVERE.
 PROCVRANTIBVS
 MAGDALENA VERCELLENSI ANTISTITA
 MARTINO SANDELLIO CONFESSARIO

SU-

Suprà saxum, vbi eius ossa quiescunt, in eâdem
D. Stephani Ecclesiâ talia leguntur.

BERNARDINVS SCARDEONIVS
CAN. PATAVINVS
VITÆ CANDORE PRÆSTANTIAQVE
DOCTRINÆ CONSPICVVS
HIC QVIESCERE IVSSIT VBI ANNOS
XXXIII. ANIMIS MONIALIVM
REGENDO LABORAVIT.

VIXIT ANNOS X CVI.
OBIIT ANNO M. D. LXXIII.
DIE XXIX. MAII.

R 2

La-

Latinè scripsit

*De Antiquitate Urbis Patauinae, & Claris Ciui-
bus Patauinis libros III. in quindecim Clases
distinctos.*

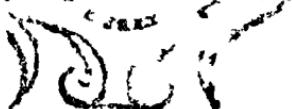
*De sepulchris insignibus exterorum Patauij ia-
centium.*

De Castitate lib. VII.

Italicè

*La Nave Euangelica, opera Spirituale indirizzata
alle Madri di S. Stefano.*

*Nec non & Consolatorium opusculum. Preterea
Typis consignandum curavit Librum de ratio-
ne bene moriendi. Petri Baroci Episcopi Pa-
tauini, & spirituales quasdam preces ad pe-
tendam pluviam, & ad arcentiam tempesta-
tem, quibus Praefationem de suo adiecit.*

BER-

BERNARDINVS TRIVISANVS

Claus Patauinus, vir letis vultus, animi-
quæ candore conspicuus, xxiilius fuit
MARCI TRIVISANI CLIMEDI. Adeò
excellenti ad literas in studiis saltus ingenio
fuit, ut annos viii decimorum & octo natus, nec
adhuc lauream afferens, summâ tamen cum
sui laude Logicam Salernitanâ in Urbe pu-
blicè sit professus. Post hæc Patauij Philo-
phiæ, & Medicinæ Doctor, suudentibus agna-
tis & amicis declaratus, Logicæ primùm,
deinde Simplicium interpretandorum prouin-
ciâ suscepit, maximum virtutis suæ specimen
dedit. Hinc Medicinæ Theoricæ extraordi-
nariæ expicator electus, eam Spartam duo-
decim annos magnâ cum celebritate nominis
adornauit. Tandem Medicinæ Theoricæ Or-
dinariæ Cathedram adeptus ob merita,
collega *Bernardini Paterni*, gloriam eiusdem,
ac meritum æquauit, & vicit. Grauissimis
rerum familiarium oneribus assidue pressus
nullum aliud ingenij sui monumentum post
se relinqüere potuit, præter Lectiones ipsas,
quas

quas publicè habitas Discipuli descriptsērunt
 Senio confectus functus est vitâ anno Do-
 mini circ. 15. lxxxiii. Ætatis.
 lxxvii. & in Ecclesiâ S. Ste-
 phani, à Riccobono inibi pu-
 blicè celebratus, huma-
 tus est, Epitaphio
 nullo.

2. 2.

JACO-

JACOBVS ZABARELLA PATAVIN
PHILOSOPHIAE PROFESSOR.

IACOBVS ZABARELLA

Nobilis Patauinus, natus anno salutis
cic. 10. xxxiii. Nonis Sept. horâ ferè
dimidiâ post meridiem, patre IULIO
Comite Palatino, Matre ZILIO LA, filiâ Hie-
ronymi Doctoris, coniugibus spectatissimis,
& ex præclarissimis familijs nostræ Vrbis.
Iuuenis maximo ingenio præditus facili la-
bore variarum Rerum, & Scientiarum cogni-
tionem hausit. Ad Eloquentiam primum,
& Græcas literas naturâ duce ferri visus est:
dein ad Logicam, & Mathematicam faculta-
tem, qnòd ijs in studijs mirâ felicitate pro-
ficiens, haud obscurum suæ propensionis spe-
cimen daret. Ad Eloquentiam Io. Faseolum
Patauinum, & Franciscum Robortellum Vti-
nensem: ad Logicam Petrum Arquanum, &
Bernardinum Tomitanum: ad Mathematicas
Petrum Catenam, & Franciscum Barocium
præceptores adhibuit, Viros planè doctos,
eximios, & in eâ, quam profitebantur, scien-
tiâ singulares. Opticam etiam, & Astrolo-
giam in delicijs habuit, cuius mihi testes præ-
dictio-

ditiones ipsius variæ, quæ iam suos euentus feliciter fortitæ sunt. Philosophiae demum, tūm Naturali, tūm Morali, & eī in primis, quæ Peripatetica nominatur, se totum adiunxit, MARCO ANTONIO Genua Patauino ducē. In patrīo Lyceo anno 1515. Logicam initio professus est, & Bernardino Tomitano præceptorī successor datus non eānā mōdō publicē annis XV explicauit, sed & Tabulis, ac Commentarijs vberrimis facilem adeò reddidit, ut omnes tanti Viri ingenium raperet in admirationem sui. Traductus inde est ad secundam Extraordinariæ Philosophiæ sedem, Cōlega datus e Arcangelo Mercenariō Picensi: nec multō post primæ paritatem obtinuit, primam demum ipsam, à quā gradum ad secundam Ordinariæ facultatis eiusdem, stipendijs auctis, fecit. Quare Logicā dilucidatā, Philosophiam vniuersam varijs Interpretū opinionibus inuolutam, reconditæ Græcorum Codicūm lectionis ope, mirum in modum illustrauit: præclaros Commentarios in Aristotelem edidit, & difficiiores nodos perfacili methodo dissoluuit... Vxorem habuit

S. Elisa-

Elisabetham filiam sapientis viri Io: CAVACIAE, quæ nouem illi liberos peperit, & in his mares sex: Iulium Primogenitum Mathematicum insignem nobis alibi commendandum, Franciscum, Antonium, Ioannem, Carolum, & Sabbadinum; filias vero Iustinam, Arseniam, & Zabarellam. Quibus omnibus ex Natali syderum constitutione vitam, & evenitus (quatenus per artem licet) antequam interiret, prædixit : facemque prætulit corruptæ gloriæ, & virtutis veræ, suo cunctis exemplo prælucens. Multiplicis omnino lectio-
nis, & linguarū multarum amator extitit, vul-
tu spectabilis, & capite ijs in partibus, quæ oculos inter & aures sitæ sunt, venarum pleno.
Natus est Mercurium feliciter stançem, quam ob caussam celeres ingenij motus, & ad qua-
uis excogitanda faciles, & expeditos habuit
in omni vitâ. In Patriâ primos honorum gradus semper adeptus est, nec raro boni pu-
blici gratiâ apud Serenissimum Senatum Ve-
netum orauit, à quo singulari amore cul-
tus, præter publica stipendia, etiam mille
aureos pro Zabarellâ filiâ promissos tulit,
sicuti

sicuti antiquitùs idem Eminentissimus Senatus tantumdem Marco Antonio Genuæ profiliæ dote donauerat. Vocatus humaniter à SIGISMUNDO Poloniæ Rege natalis soli dulcedine parere renuit, puncupatis eidem Commentarijs Logicæ facultatis. Pater Academiæ STABILIVM Patouij fuit. Comes etiam Palatinus, vti Primogenitus IVLII Zabarellæ, in quem id honoris contulerat Iulius pater, cui FERDINANDVS I. Imperator priuilegium Iacobo Patri à MAXIMILIANO concessum confirmauit, & vt primogenitus huius stipitis Comes Palatinus esset, fanciuit. Voluente fato migravit è vitâ anno salutis c. 15. id. LXXXVIII. Mensē Octobris: Ætatis verò suæ LVI. & in Ecclesiâ D. Antonij, publicè celebratus ab Antonio Riccobono, in Delubro S. Catharinae propè Maiores suos conditus est, nullâ, quod obseruare potuerim, memoriâ clarus. Apud hæredes eius IMAGO extat, cuius vnâ in parte visitur Liber inscriptus his notis sub ipsius manu.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΑΠΑΝΤΗ.

Hoc est.

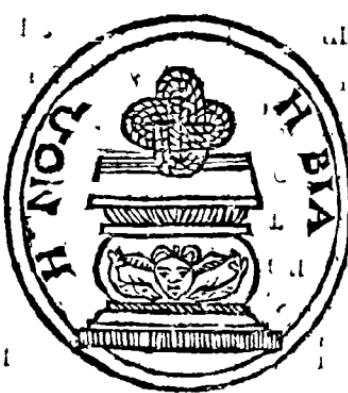
ARISTOTELIS OMNIA.^b

In alterâ E M B L E M A Gordiani nodi Aræ im-
posita, cum huiusmodi inscriptione.

Η ΝΟΩ Η ΒΙΑ.

AVT INGENIO AVT VI.

Itâ planè, vt hic à me publicè exhibetur.

Opera,

Opera, quæ confecit sunt.

De Anima. De Cœlo. De Genesi.

Tabula Logica.

De Naturâ Logicæ libri II.

De Quartâ figurâ Syllogismorum liber unus. T

De Methodis Libri IIII.

Apologia de Doctrina ordine, libris duobus comprehensa. inquâ obiectionibus Piccolominei satisfecit.

*De Conuersione Demonstrationis in Definitionem
Liber I.*

De Propositionibas necessarijs libri II.

De speciebus Demonstrationis libri I.

De Tribus Præcognitis liber I.

De Medio Demonstrationis libri I.

Commentarij in libros duos Analyticos Posteriores.

*De rebus Naturalibus libri Triginta. Hoc est
de Naturalis Scientiæ constitutione liber I.*

De Primâ rerum Materiâ libri II.

De Naturâ Cœli liber I.

De Naturâ liber I.

De Inuentione AEterni Motoris liber I.

De motu Grauium, & Leuium libri II.

De motu ignis in orbem liber I.

De

- De Constitutione Individui lib. I.*
De Reactione lib. I.
De Mistione lib. I.
De Qualitatibus Elementoribus libri II.
De Regionibus aeris libellus.
De Calore Celesti lib. I.
De Misti generatione, & interitu libri III.
De Facultatibus Animæ liber I.
De Accretione, & Nutritione lib. I.
De Sensu agente lib. I.
De Visu libri II.
De Partitione animæ lib. I.
De communi rerum generatione, & interitu liber I.
De Mente humanâ lib. I.
De speciebus intelligibilibus liber I.
De Mente agente lib. I.
De ordine intelligendi liber ultimus.
Commentarij suberrimi in libros Physicorum Ari-
stotelis.
Commentarij in libros de Animâ.

MAR-

M A R C V S O D D I U S M I

PAtavinus, patrem QDDVM, de quo su-
per nonnihil attigit, imitatus, Phi-
losophiam, & Medicinam enixè coluit,
quarum deinde ductu præclarissima ingenij
monumenta edidit, perpetuo sui, & Patriæ
ornamento. Vir enim optimis moribus, &
eruditio[n]e singulari clarus, cum à p[re]ceptor[um]
re patre mira medicæ facultatis alçanā didi-
cisset, totum se curandis ægrotis addixit, eo-
què in munere, v[er]banitate, humanitate, dili-
gentiâ cœteros omnes longè superasse fertur.
Quamobrem nominis illius fama non solum
per omnes Lombardiae oras peruagata est:
sed & Italiam vniuersam ODDI admiratio-
ne compleuit. In patrio Lyceo, summo ap-
plausu, Medicinæ Theoricæ Cathedram,
BERNARDINO TRIVISANO succedens, as-
secutus est, vnde sibi viam ad Practicæ Or-
dinariæ fastigium solidè communiuit. Siquidem
ad illam euectus, farta semper, & tecta
nominis, & virtutis suæ famâ, senectam in ea-
dem vltimam consumpsit. Patris immorta-
litatis

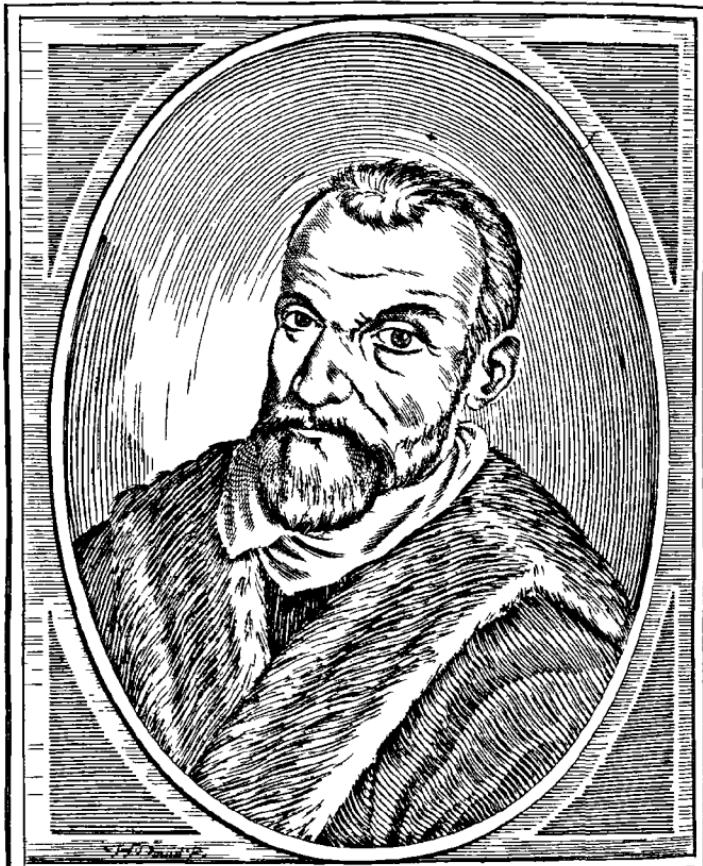
litatis couulenſ præclara illius opera absoluſ uit, & in lucem edidit; nec idcirco ſe à lucubrationibus proprijs abdicauit. Nam, & ipſe Opuscula multa digna cedro condidit. Ex quibus hæc habemus edita: *Methodum componendorum medicamentorum*; ♂ *aliorum diudicandorum*. *Libellum de Urinis*: ♂ *Apologiam de Putredine aduersus Argenterium*. A ciuibis varia munera ſibi tradita, per honoriſcè geffit, ac tandem Domi Dei Prior datus, ſenio po-
 - ciùs, quam incommoda valetudine
 - sublatus eſt, ætatis anno LXV.
 & in Ecclesiâ S. Danie-
 lis propè Maio-
 rum fuorū
 cine-
 res, absque vllâ memoriâ
 collocatus.

O. A. I.

C. S. A. I. I. V.

D. N. I.

ALBER-

ALBERTINVS BOTTONVS PAT.
PHILOSOPHVSET MEDICVS

ALBERTINVS BOTTONVS

Ex cognomine familiâ Parmæ perilluzstri, & Oppidorum duorum dominâ originem duxit. Inde scilicet Viri domi, forisquè clarissimi armis, & literis cunctis ferè temporibus prodiere; inter quos præ cæteris effulsere **OBELERICVS, GENTILIS,** & **BERNARDVS**, qui Summi Romani Pontificis Auditor in Decretalia scripsit, supremique Iudicis, & Cancellarij titulo Bononiae præfuit. Pataium igitur translata **BOTTONA** familia, omnibus ornamentorum generibus exornata, tres ibi gloriæ suæ propagines egit, scilicet **ALBERTINVM nostrum** cum duobus fratribus Bernardo, & Nicolao. **BERNARDVS** à Serenissimo Venetorum Senatu, Equestribus Reipublicæ suæ copijs Praefectus, mox ad eiusdem fines Austriaco proximos recognoscendos mislus, armis hinc inde positis, motus omnes prudentiâ suâ tantum, & animi moderatione sedauit. **NICOLAVS** non tam Iuris utriusque cognitione claruit, quam singularibus probitatis, fidei, & religionis or-

T na-

namentis Iuris ipsius prudenteriam exquirauit.
ALBERTINVS verò omni ferè virtutum
 genere decoratus, utrumquè fratrem nō
 æquauit modo, sed vicit. Fuit is valetudinjs
 optimæ, staturæ mediocris; ingenij validi,
 laboribus, & studijs accommodati. Medicâ, &
 Philosophicâ Laureâ insignitus, Logicam pri-
 mūm in Patauino Gymnasio sexennio inter-
 pretatus est. Anno ðeim cīo. x. iv. Ioan-
 ni Antonio Experti Patauino successit, Colle-
 gas nactus Bernardinum Tomitanum, & Pe-
 trum Mariam Arquanum, viros omni Laude
 & Elogio maiores. Hinc Cathedram Medi-
 cinæ practicæ extraordinariæ principem asse-
 cutus, eam cum aliquor annorum spatio se-
 dulò tenuisset, ad alteram ordinariæ Theoreticæ
 in paritate primæ incredibili omnium (qui
 tūm Patauij ei facultati operam dabant) ani-
 mi voluptate concendit. Talem enim eā in
 sede, qualem se promiserat, gessit, ut facile com-
 probarit, aptiorem ad eam neminem eligi,
 imò, nec optari ullo unquam tempore potuiss-
 se. Senex obiit anno à Christo redempto
 cīo. x. lxxxvii, & ingentes opes, nec
 non

non & magnificas ædes Nepotibus; Opera
verò præclara in lucem edita, & ubique
probata Ciuibis suis, & Exteris re-
liquit. Sepultus est vna cum
suis in Ecclesiâ Patrum
Eremitarum. In OI CCLX
Palatio, quod
con-
didit antè laudatam Eccle-
siam, hæc leguntur. s. v

T. 2 ALI

ALBERTINVS BOTTONVS
PATAVINVS IN PATRIO GYMNASIO
THEORICÆ MEDICINÆ INTERPRES
ORDINARIUS SVORVM MAIORVM
ÆDES
VETVSTATE CONSUMPTAS
A FUNDAMENTIS RESTITVIT
ANNO DOMINI
M. D. XCI.

Libros

Illust. Vir. Elogia.

5249

A M I L Y V M

I^o Libros hosce condidit, & enulgauit

IMPISITATO

Libros tres de Morbis Muliebribus.

De Vitâ conseruândâ librum vnum.

De ratione cōsultândî in rē mēdicâ librum vnum.

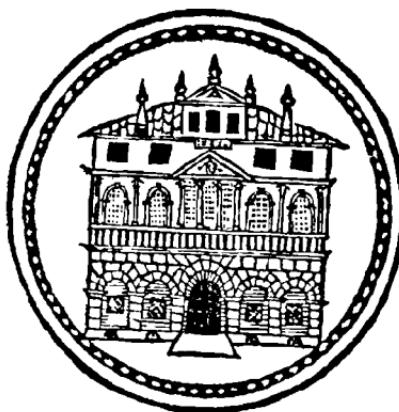
AM

NV.

150

Jac. Phil. Tommasini.

N V M I S M A
ALBERTINI BOTTONI
CLARISSIMI
MEDICI
PATAVINI.

BER-

BERNARDINVS PATER NVS

S Alodiensis, vir inaequalibus humeris; uno
tempore altero eminentiore; aci inventu-
stâ facie, in qua naturâ factus, morum
suavitate percarus extitit. Cum ad Medicam
artem (ut sua cuique innata sunt studia)
suâ sponte tenderet; ad eamdem etiam toto
pectore se se contulit allelius exemplo Patris.
Florente adhuc aetate Theoremata Medicæ,
& Philosophica Venetijs, Veronæ, Patauij
publicæ discussioni proposita; singulare Elo-
quentiâ, & Eruditione mirabili propugnauit.
Posthac in Pisanum Gymnasium accessitus;
Medicæ facultatis interpres ab omnibus ad
vnum illum undequaquam confluentibus miri-
fice colebatur. Theoricam ad hæc Ordina-
riam Medicam in Montis Regalis Academiâ
docuit, & eandem in Ticineni. Vniuersitate
non obscuris ingenij, & doctrinæ notis pro-
fessus est. Romam profectus apud MARI-
NV M GRIMANV S. R. E. Cardinalem
degit, qui cognitâ virtutum eius præstantiâ,
& candore morum, yltriò eum ad se se voca-
uerat,

uerat, & damum suam aperiverat venienti. A FRANCISCO VENERIO Philosopho per insigni Prætore Veronæ ita dilectus est, vt eius opera absens in Veronensem ciuium numerum fuerit cooptatus. Discessit cum ex Urbe PATERVS, vt Veronensibus gratias ageret, cum in itinere sibi delatum Serenissimæ Republicæ Venetæ decreto Medicinae Theoricæ locum in almo Patauino Gymnasio repetit ingenti cum animi voluptate, quippe qui laborem, & industriam suam in Athene illis Italisch longè clariorem, & utiliorem fore præsenserat, vt optimè comprobauit euentus. Vir fuit incredibili studio à varijs vltro Principibus expetus. A STEPHANO sanè BATHORAEO Poloniæ Rege nihil intentatum relictum est, vt eum ad se truduceret, cuius operâ sibi, ac suis consultum iret. Ac ille ab itinere longè abhorrens, quietem propositis præmisjs, & honoribus anteculit, felicius sibi fore ratus, extrellum halitum inter alumnorum suorum amplexus domi, quam inter diuitias apud adueñas foris emitteſt, quod ei contigisse fertur anno salutis

tis cīo. 10. xxxii. quo senio grauis vi-
uere desit, quamuis editis in Operibus adhuc
vivat, & his in primis.

*Tractatu uno de Humorum purgatione in morbo-
rum initij tentandā.*

*Tractatu altero, quo probatur Cenam cibariorem
esse debere prandio.*

*Explicationibus in Primā partem Primi Cano-
nis Auicennæ.*

V HIE-

HIERONYMVS MERCVRIALIS
FOROLIVIEN SIS MEDICVS.

HIERONYMVS MERCVRIALIS

Eximius Medicinæ professor, natus est anno à Virgineo partu cœlo. id. xxx. prius die Kal. Octobris, die D. Hieronymo facto, cuius & nomine parentes, rerum quasi interpres futurarum, tam felicem partum cohonestarunt. Ioannem Mercurialem, & Camillam ex Pungectorum familiâ Foroliuio vetustissimâ, & amplissimâ ciuitate, oriutidos, parentes habuit, non tam nobiles, quam honestos, & famosis, fumosisque Maiorum imaginibus claros. Primos in Græcæ linguae, ac Philosophiæ naturalis cognitione progressus habuit, eosque tales, ut Philosophiæ, nec non Medicinæ Laureâ decoratus in Patauino Musæo, reuersus in Patriam Medicam attempere exercere cum laude, & utilitate cæperit, assiduus adeò in curandis ægritudinibus, & diligens in euoluendis Græcorum Philosophorum, ac Medicorum libris, vt ab omnibus non MERCVRIALIS; sed Mercurij filius salutaretur. Sub hæc ferè tempora Forolienses adolescentem illum Legatum ad PRVM IV.

V 2 Suni.

Sum. Pont. elegere. Romam cum venisset, Theatrum illud Orbis statim eius virtutes, ac eloquentiam admirari cœpit, & ex Purpuratorum numero Mœcenas literatorum optimus ALEXANDER FARNESIVS S. R. E. Cardinalis eum natum annos XXXII. reparatae salutis anno CIO. IO. LXII. in Aulæ suæ decus recepit. Septennio Romæ confecto à Sereniss. Senatu Veneto in Patauinum Lyceum ad Medicinæ Cathedram per amplio honoratio accessitus est, ibique defuncto *Antonio Fracantiano* Vicetino, Æsculapio seculi, principem Medicinæ Practicæ interpretandæ locum obtinuit. Eo in munere ita voce valuit, & quantâ ingenij præstantiâ polleret expressit, vt eius opera in lucem edita nequaquam nomen eius, & famam auxerint; sed æternitati tantummodo consecrarint. Ea tempestate rogatus ab Imperatoris MAXIMILIANI II Nuntijs, vt Cæsar is incolumitati periclitanti occurreret, impetratâ eò se conferendi facultate Seren. Republicâ Venetâ, iter ingressus est, Hygia dextrâ Cæsari adstirrit, medicâs manus adhibuit, & pristinam valetudinem reddidit.

Cessit

Cessit ea res MERCVRIALI vtiliter, & honestè. Nam & maximis præmijs, & laudibus & honoribus, ac in primis Comitis, & Equitis dignitate auctus, ab Imperatore discessit. In Gymnasio Patauino, anno duodeuigineti docuit: Bononiam etiam maximis stipendijs accersitus, inibi aliquandiu vixit. Magno tandem Etruriæ Duci negare minimè potuit, quin Pisis preciosissimas doctrinæ suæ gemmas Romæ, Patauij, Bononiæ xxx. annorum spatio elaboratas industriâ, & ingenio perfectas publicè explicaret, accepturus initio in annuam mercedem mille septigentos aureos, cum Patauij octogentis, Bononiæ mille ducentis professus esset; alijs verò proximè consequentibus annis duobus millibus exornandus. At ecce conditionem humanæ fortis fragilem, & acerbam. Si quidem reuersus in Patriam, vt eius dulci aspectu animum recrearet, morbo tentatus & victus, triste sui desiderium Medicinæ reliquit, & uniuerso Orbi anno cœ. 10. cvi. xiiii. Idibus Nouembris, & in D. Mercurialis Sacello, quæ picturis, quæ statuis exornato, sepultus est.

Pom-

Pompam ei funebrem apparatu insigni Maximilianus filius apparauit; imò Medicorum
 Senatus omnis mōrens, & atratus du-
 xit. At viuit, & æternūm viuet
 Mercurialis nomen, nec vlla
 de illo posteritas con-
 ticescet, quamdiù
 loquentur,
 quæ
 scitè scripsit, inter quæ
 præcipue memo-
 rantur.

Varia

Variarum lectionum Libri IV. in quibus complurium, maximè verò Medicinæ Doctorum infinita propè loca, vel corrupta restituuntur, vel obscura declarantur.

Libri alij duo, argumenti eiusdem, quattuor Prioribus additi.

Ijdem omnes iterum editi, recogniti, & aucti.

De arte Gymnasticâ libri VI.

De Morbis Cutaneis, & omnibus Corporis humani excrementis.

Tractatus ex eiusdem ore docentis excepti, & in V. libros digesti operâ Pauli Aicardi, quibus accessit.

Tractatus de Decoratione.

Explicationes de Pestilentia à Hieronymo Zacco exceptæ, & in Capita distributæ.

Hippocratis Opera omnia Græcè, & Latinè edita, ac Scholijs illustrata ab eodem.

Censura, & Dispositio operum Hippocratis locupletior.

De Morbis Puerorum.

De Venenis, & Morbis venenosis Tractatus locupletissimi ex eiusdem ore profecti, & in tres libros digesti opera Alberti Schelgij.

Gale-

- Galeni Opera Latinè redditæ, & emendata.*
De Morbis muliebribus liber.
Responorum, & Consultationum Medicinalium
Tomus I. à Michaele Columbo collectus.
Responorum Tomi alij III.
Traictatus de Componendis Medicamentis.
De Morbis oculorum, & aurium.
Prælectiones Pisaneæ.
Prælectiones Patauinæ de cognoscendis, & cu-
randis humani corporis affectibus in libros V.
digestæ opera Gugielmi Athenij.
In II. Epid. Hippocratis prælectiones Bononienses.
In Aphorismos Hippocratis.

IOAN-

IOANNES TAISNERIVS

HAnnōnius in Belgio natus præclarissimi ingenij, ac eximiae memoriæ Vir scientiarum rationes, summosquè apices complexus, ad Musicam tandem & diuinatrices artes colendas omni studio se conuerdit. Itaque diuinandi munere ex manuum lineis temp̄eramenti signa, & animi characteres varios colligebat, &, spretis geniturarum laboriosis supputationibus, ignaras curiosorum mentes, rerum suarum sciscitantes euentus, va-
ticij circumducebat. Iamquè Viri quo-
què grauissimi fide prædictionibus illius ha-
beri coeptâ, ei typos manuum suarum lineis
effigiatarum vndiquè demandabant, & ab eius-
dem ore, vt de priuatis rebus statuerent, pen-
debant. Romæ, & Ferrariæ hospes Mathema-
ticas publicè cum doceret, audientium coronâ
sepiebatur, quos etiam priuatis in ædibus ijs-
dem artibus erudiebat. In aulâ CAROLI
QVINTI Cælaris Regios pueros primâ præ-
diâ, & eruditione instituit, eundemquè Cæsa-
rem fecutus in Africam, expeditione Tune-

X tensi,

tensi, Siciliam, & Melitam Insulas oculis lustrauit. Tandem peregrinationis tædio captus, varijs Tractatibus conscribendis se totum addixit: & uno Volumine quæcumque Chiromantiam attingerent complexus est. At crescente illo in vastam molem factum est, ut Studentium animos defatigarit, quos sibi proposuerat erudiendos tantum. Senex è vitâ deceffit à I. Fontano tali sepulchrali Elogio celebratus.

*TEISNERVS iacet hic, paruâ resupinus in Vrnâ
Qui vaga, dum vixit, sydera transfilijt.
Quò non dexteritas, quò non prænobile magni
Pertigit ingenium, cura, laborquè viri?*

Scripta

Scripta ab eo, quæ circumferuntur, sunt.

L U C I A T S I U M
Opus Mathematicum libris octo descriptum, adie-
ctis innumeris figuris idealibus manuum, Phy-
siognomiae & alijs; quorum sex priores Chiro-
mantie Theoricam, praxim, artem, & expe-
rientiam:

Septimus Physiognomiae dispositionem:

Octauus Periaxiomata de faciebus signorum do-
cent.

De Motu aduersas Philosophum.

De Naturâ Magnetis, & de Navigande usu.

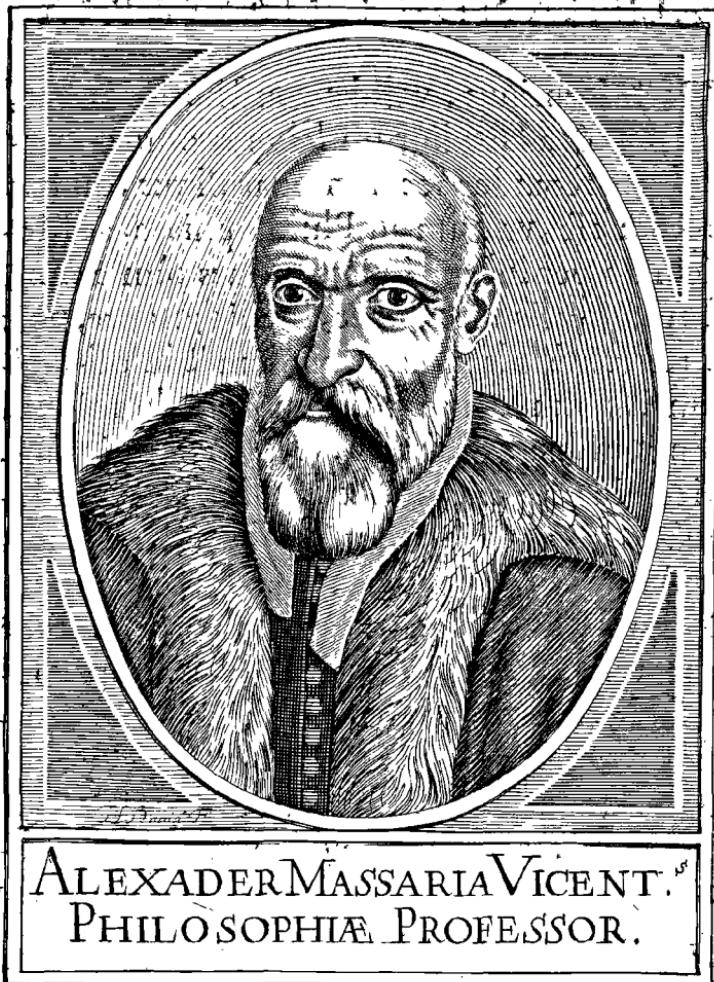
164

Jac. Phil. Tomafini

SYMBOLVM
IOANNIS TAISNERII
P R A E C L A R I S S.
M A T H E M A T I C I.

ALE.

ALEXADER MASSARIA VICENT.
PHILOSOPHIAE PROFESSOR.

ALEXANDER MASSARIA

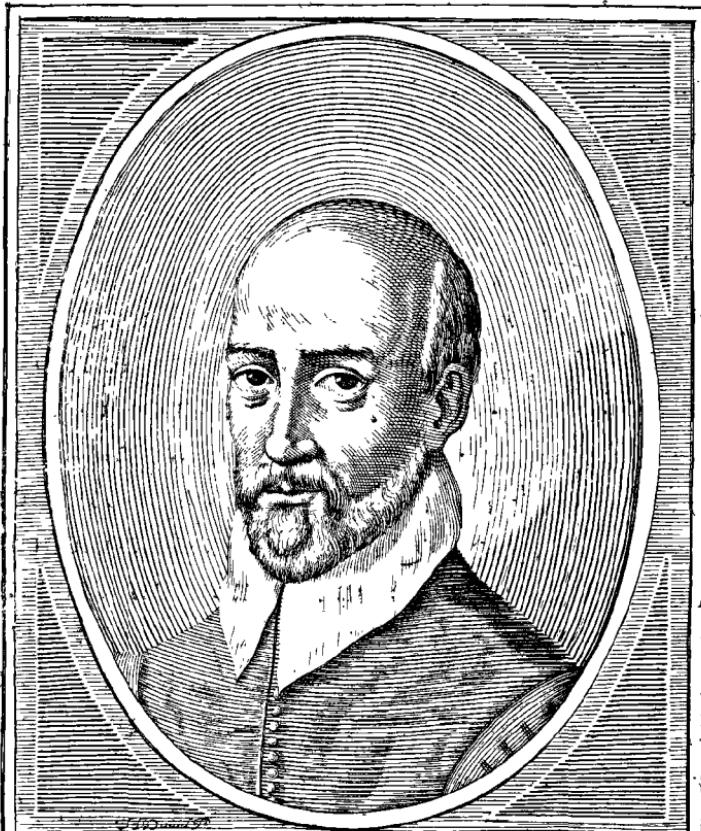
V incentinus, validæ constitutionis Vir,
 & ad studiorum labores omnes per-
 ferendos accommodatissimæ, quibus
 factum est, ut, cum ad Philosophiam, ac Me-
 dicinam perdiscendā vires, omnes tūm animi,
 tūm corporis intendisset, breui tempore, post
 se relictis facultatum earumdem studiosis,api-
 cem illarum attigerit summâ cum hominum
 admiratione, & fructu. In Patriâ primum,
 Medicinam exercuit, & in Olimpicâ Academîa
 omnium Italizæ florentissimâ Anatomen,
 & Aristotelis Meteora, maximo nobilium
 & ignobilium concursu, professus est. Indè
 virtutum eius se le longè, latèque propagan-
 te famâ, à potioribus Serenissimæ Reip. Vene-
 tæ Proceribus accitus, Venetias adiit, vbi li-
 bros, quos de Pestè graui, & eleganti stylo
 conscriperat, protinus euulgauit. Felix in Pa-
 triâ, in quâ iügenij nobilitatis, ac eloquentiæ
 specimen haud obscurum dederat, Venetijs fe-
 licior fuit, summâ apud omnes Vrbis ampli-
 mæ Ordines in veneratione habitus. Opes ibi
 quoquè

quoquè maximas sibi peperit cum ingenti gloriâ, nec non & principe in Medicorum Collegio locum facile comparavit. È re MERCURIALI, qui tunc temporis in Academiâ Patauijnâ primam Medicinæ practicæ cathedram exornabat, Bohomiensibus concessos, ALEXANDRO nostro cathedra eadem, Serenissimæ Republicæ decreto, demandata est. Adeo què strenuè se in illâ gessit, ut ad Medicæ facultatis arcana deponenda natus, dimissus è Cælo verius videretur. Patauij domum amplam, & insiguum coluit, quam eleganti suppellectile instructam Viris doctrinâ & virtute præditis, amicis præsertim, & aduenis secum esse communem, & patentem perpetuò voluit, raro exemplo. Quò demum ferudi, Viri spiritus, validæquè virtutes euaserint, vel ex eo liceat conieclare, quòd cum biennio, antè quam è viuis excederet, Scholarē sibi docenti identidem obstrepentem semel, iterum, ac tertio frustrà obiurgasset, domum rediens, irâ iusta percitus baculo è lignorum true, in quam casu inciderat, statim arrepto impetum, in illum sui affeclam fecerit, ac stupentibus cun-

cunctis eundem mirabili animaduersione con-
ruderit, Posteris reliquens exemplum, quomo-
dò eorum, qui in Scholis int̄ npestiue ī sole,
scunt petulantia sit coercenda. Senio fractus ijt
ad plures maximo cùm mœrore omnium, an-
no salutis c̄. 10. u. Et in templo D. An-
tonij locum sepultri habuit, sed ignauia sud-
rum memoriam nullam.

Scripsit

- Libros accuratissimos de Peste,*
 - Aduersus Saxoniam de abuso Medicamentorum*
 - Vexicantium, & Theriace in febribus pesti-*
 - lentibus v̄su, quibus cum respondisset Saxonia.*
 - Disputationem alteram Apologeticam edidit ad-*
 - uersus libros eiusdem de Phœnigmis.*
 - Præticam Medicam.*
 - De Renum, & Vesica affectibus.*
 - Tractatum de Pulsibus.*
 - Tractatum alterum de Vrinis.*
 - Consultationes due in febri Catarrali Illustrissi-*
 - ciusdam Antyftitis.*
 - Librum Responforum, & Consultationum Medi-*
 - civalium.*
- TOR.

TORQVATVS TASSVS BERGOMAS
ETRVSCORVM POETARVM DECVS

Y TOR-

TORQVATVS TASSVS

Bergomas ex Patre Bernardo præstantissimo viro, & Portiâ de Rubeis ortus, Italicæ linguae Decus, Heroicorum Poetarum Princeps, ob incomparabilem diuini ingenij Virtutem, multis monumentis editis declaratam, iure ac merito se se mihi celebrandum offert, ut quemadmodum effigie suâ singularare Musæi nostri ornamentum existit; sic & virtutum suarum splendore maius lumen libris hisce nostris accendat. An non enim in te, TORQVATE TASSE, Etruscorum Poetarum Ideam, omnes oculorum suorum acies intendunt: omnes te celebrant: tuaquam gesta, ac diuina opera admirantur! Sed heù aduersam ijdem etiā fortunam tuā deplorant, & effusis vbertim lachrymis prosequuntur. At, cum Vitam Vatis huius omnem Italicè conscripserimus luculentè, sat hic habebimus summa quædam illius capita delibasse, in gratiam Studiosorum Poeticæ facultatis. Natus est Torquatus Tassus Surrenti in Regno Neapolitano, anno salutis c. 15. xliii.

1111.

1111. Idus Aprilis in Meridie. Infans, Patre bannito, exilio calamitates expertus Romam adiit, ubi à Mauricio Cataneo Rheticam, & Poesim hausit, varijsquè linguis instructus ludere aliquid, & canere tūm primūm coepit: sed ad Gymnasium Pataquinum imperio patris proficisci iussus, ut Philosophiæ & Iuris prudentiæ operam daret; in vtrâque pluri- mūm profecit. Cumquè ad Scientias omnes optimi ingenij ductu fereretur, in Theologiam etiam, & Mathematicas se immisit. Verūm enim verò totâ impellente naturâ ad Poesim raptus, in eâ, ingenij sui Idolo & oblectamento unico, Iuuenis & Senex versatus est. Itaque xx. ætatis anno æmulatus Ludouicum Ariostum, non incelebrem Varem, Heroicum Poema edidit, cui Titulus, *Il Rinaldo*, idemq; Aloysij Estensis Cardinalis nomini cōsecrauit. Hoe veluti fulgure suæ præstantis virtutis animi omnīū mirum in modum afflati sunt. Certatim Eruditì quiquè eius amicitiæ studere, eum amore prosequi nec visum. Inter cæteros Scipio Gonzaga, Romanæ postmodùm Ecclesiæ Cardinalis datus, Torquati amore, &

hospitio aulam suam studuit illustrare. A varijs Academijs Italix expeditus, in Academia Æthericorum Patauij sub Italico nomine, *Il Pentito*, varia, & innumera miri ingenij sui Italico idiomate lineamenta toti Tetrarum orbi spectanda præbuit. Dialogos quippe singulari eloquentiâ & eruditione refertos, Platonico more, Patauij confessos posteris legendos publicis tabellis consignauit. Dixit in unum ad hęc, & celeberrimum Poëma, quod inscripsit, *Il Goffredo, ouero la Gierusalemme liberata*, in eādem vrbe texere cœpit. Sed cum assiduis literis, ac Nuncijs Ferrariam vocaretur à Ser. ALPHONSO II. Duce, literatorum æui sui maximo Meeqñate, eo tandem, anno ætatis xxii. profectus est, vbi exceptus ad instar laureati, & triumphantis Ducis, in urbem illatus est. Ad eum Nobiles quique, Equites, & Principes conuolabant: dumquè per vias incederet, vel à minutâ plebe summis ad Celum usquè laudibus extollebatur. Ferrariæ primam Carminum suorum partem publici juris fecit. Mox Aloysium S. R. E. Cardinalem Nuntiū à Summo Pont. GREGORIO XIII.

de-

destinatum in Galliam ,comitatus est ,duplum
censemque ex illâ peregrinatione fructum hausit.
Nam & eximij Poetæ titulum ore C A R O L I
I X Galliæ Regis adeptus est . & varijs do-
nis , ac honoribus à Principibus Galliæ cu-
mulatorū abscessit . Discessus ille Ferrariâ ini-
tiū eius amorum fuit , & reditus augmen-
tum . Statim enim fabulam Amintam lusit ,
publicè eo ipso anno datam . Anno xxx. lucem
accepit Poema *Liberatæ Hierusalem* , Ŝerenissi-
mo Alphonso Principi nuncupatum . Iamquè
videbatur felicitatis ipsius apicem attigisse .
T O R Q V A T Y S , cùm lætiſ tristia scœua mi-
scere Fortuna cœpit . Rerum aduersarum ini-
tiū ductum à morte patris . Habetur post
odio , nec inimicijs caret , cæloquè strenue
inimico , carceri mancipatur , in quo melancon-
iam passus , parùm ab insanîa abfuit , omni-
que reliquo vitæ tempore melanconiâ , &
malis cerebri affectibus vexatus est .
Elapsus è carcere Ticinum adiit , ibique
in Estenses Duces virus antè conceptum effu-
dit . Annū agebat trigesimum sextum , cùm
Ferrariâ repetitâ in Hospitali S. Annæ dili-
tissi-

gentissimè habitus est, adhibitis remedijs omnibus, ut ex omni morbo conualefceret, & sanitati pristinæ redderetur. Tandem anno XXXXII. Bergomates illum per Licinium Nun-
cium à Sereniss. ALPHONSO contēdere stu-
duere, sed frustrà. Vincentio siquidem Gon-
zagæ, Mantuæ Duci, concessus est. Egressus
ex Hospitali dicto, Italiâ peragratâ, Neapolim
secessit, patrimonioquè, quod perierat, ac-
quisito, ibi sanus, ac felix degit usquè ad tem-
pora Pontificatus CLEMENTIS VIII. Tunc
enim à CINTHIO Aldobrandino Cardinali,
Pontificis Nepote, Romam accersitus est. Pa-
ruit. At ecce, dum illi Romæ Corona, &
Laurea publicè præparatur, febris obstitit,
quæ & terris abstulit tantum decus, ætatis
anno LII. Salutis M D XCIV. VI. Kal.
Aprilis.

Sepultus est in Ecclesiâ S. Onufrij cum hac
inscriptione.

D.

D. O. M.

TORQVATI TASSI OSSA

HIC IACENT.

HOC NE NESCIUS ESSES

HOSPES.

FRATRES HVIVS ECCLESIAE

POSVERVNT.

ANNO M. DC. L.

OBIIT ANNO M. D. XCV.

Aliud

Extat & hæc illi à Iusto Ricquio concinata.

HOSPES

Quiscumque es;
Si Musarum Hostis non es,
adfeste, & lege.

T O R Q V A T I T A S S I

Monimentum heic vide.
Nec vide tantum, sed venerare, & cole:
Plura meretur, Pietas quam possit tua;
Saltim, quod possis, merito, & libens dato.
Eheu sic perijt

MEL ILLVD CHARITVM
MEDVLLA MVSARVM
FLOS INGENIORVM.

Quid dicam vltra!

VLTIMVS NATVRÆ LABOS.

BONIFACIO CARD. BEVILACQVA

HEROI ÆTERNO

Cippum hunc, utinam æternum
Ex Voto D. D.

L. M.

Scripsit

Italicè scripsit

Il Rinaldo Poema.

Il Goffredo, ouero Gierusalemme liberata.

La Gierusalemme conquistata.

Le Sette Giornate della Creatione del mondo.

Il Torismondo Tragedia.

L'Aminta Pastorale:

Altri Poemetti, e Dialogi, come di Venere, d' Amore fuggitivo, dell' Amore, dell' Amante, dell' Amato, e del Cavaliero, della Gelosia, del Tempo, &c.

Canzoni, Sonetti, Madrigali, & altre Rime diverse in noue parti.

Nella prosa l'infrascritti Dialogi.

Il Messigero dell' officio dell' Ambasciatore.

Forno primo, & secondo della Nobiltà.

Della Dignità.

Gonzaga del piacere honesto, & de piaceri pubblici, e priuati.

Paragone dell' Italia, e Fransia.

Padre di famiglia.

Del maritarfi.

Z

Del

- Dell'Amor vicendeuole trà il Padre , & Figlio.*
- Mal piglio , ouero della Corte.*
- Il Segretario .*
- Il Siniscalco .*
- Manso dell'amicitia .*
- Beltramo della cortesia .*
- Il Rangone , ouer della Pace .*
- Il Cataneo de gli Idoli .*
- Del Giuramento falso .*
- Della Virtù Eroica .*
- Virtù feminine .*
- Molza dell'Amore .*
- Cauelier amante .*
- Della Pietà amorosa .*
- Questione amorosa .*
- Conclusioni amorose .*
- Foras. Napolitano della Gelosia .*
- Della Gelosia .*
- Gioan Luca delle Masure .*
- Della Fortuna .*
- Gonzaga secondo del giuoco .*
- Romeo del giuoco .*
- Poema Eroico libri cinque .*

La

La Caualetta, ouero della Poesia Toscana.

Risposte, & Appologie à varie oppositioni delle sue opere.

Lettioni, & Orationi.

Del Dialogo trattato.

D. Angelo Grilo.

Il Conte, ouero dell'Impresa.

Volume di Lettere.

Discorso d'alcuni accidenti della sua Vita pubblicato da Monsignore Martino Sandelli Padovano.

NVMISMA
 TORQVATI TASSI
 AC
 POETÆ CLARISSIMI.

VA-

• VALENTINVS IN ALBODA

Coloniæ Agrippinæ natus in Philo-
sophicis, ac Mathematicis studijs facile
eius primas & Preceptor fuit (L. Meissio
testes) RUDOLPHUS SNELLIUS qui Mathe-
maticas disciplinas cum lingua hebreica co-
pulauit: Mediocri, sed prepingui corpore, cum
iam Mathematicis dogmatibus ranimatus, ex-
coluissest, vita solitudine delegatus, in ocella-
ta rerum naturalium arcaña, ad quæ natura-
li Genio ducebatur, perscrutanda totus inten-
dit. Post quæ Genethliacis observationibus
addictus, mirum in modum Astrologiam ite-
ratis experientijs, & excoquitatæ faciliter ad hæ-
c minima euidentes præsidetidos methodo, sed u-
lus illustravit. Addidit, & illius nomini im-
mortalem famam violentæ mortis sibi crudeliter
imminentis, occasus multo ante pœnitus;
ut apertam infra Editis Commentarijs
longè pulcherrimus in Alchabitum, & da-
Sphæram Sacrobusti, Italiam peragrare cœpit,
ac tandem post varia patriæ facultatum &
Fortunæ discrimina Antenoris Urbe potitus,

in

in eâ sibi quiescendum duxit. Hic in Ptole-
m i Quadripartito VALENTINI, stimulis in-
gentibus æmul e virtutis acti, vis & industria
pr cipu  desudarunt, ut *Hieronymum Carda-*
num ciudem operis Interpretem superaret: ge-
nuinamqu  Ptolomæi sententiam aperire co-
natus est vberrimis Commentarijs suis. Assi-
duis vigilijs varia, t m ad Theoricam, t m
ad Practicam Astrologiam spectantia, man-
dare literis insigni labore, & oper  satagebat,
ac deperditatum facultatum memoriam, nec
non & vit  su  aduersos casus delere, vt cum
qu  poterat, ex animo nitebatur. Constat e-
nim suis amicis significasse non rato, sibi ex
ferro subit  mortis periculum imminere. Qu 
cum directiones inf ust  accessissent, timore
correptus illic  inter domesticos parietes se
se penitus abditum occultauit. Annuali cen-
su, ad D.Catharin , domicilium sordidum in-
colebat, quod Anachoretarum more vitam
ab omni, t m amicorum, t m aliorum con-
suetudine alienam sibi soli viuens quodamm 
do duceret, eaqu  res illi voluptati foret. In
hoc igitur VALENTINUS cibatijs, & vte-
fili-

ſilibus alijs communitus , foribus firmiter op-
peditatis absquè famulitio latitans , mente
contemplationi dedita , vitam acerbam trahe-
bat . Cum ecce domi Dominus de numis exi-
gendas ab illo cogitat , & apparente nemine
Prætorem adit , vt eius auctoritate clausæ fo-
res aperiri queant . Quod petit , impetrat , ef-
friguntur à ſatellitibus fores , euolant ad ſu-
periorem ædium partem , ibiquè fētens , &
lacerum VALENTINI cadauer , haud procul
ab eo loco , in quo ſtūdens ſedere conſueuerat
humī iacere (triste planè ſpectaculum) stu-
pore defixi altissimō deprehendunt . Accla-
mantibus illis undequāquè viçini , & amici
confluunt , vixquè miſerum Valentinum cicat-
ricibus , ac ſqualore mirificè deformatum la-
cramantes agnoscunt . Tanti ſceleris auctore
penitus ignorato , crimen inultum ijt . Cau-
ſa mortis , vt ex ſublatis ſcriptis nonnulli con-
iechtant , non alia , quām inuidia eorum fuit , qui
ſe ab illo multis partibus ſuperari videbant
in dies . Facinus atrox , nefarium , execrandum ,
cuius adhuc memoria apud eruditos noſtræ
ciuitatis cum horrore viget . Monumenti ho-
nore

noſe caruit, & eius quoquè facti cauſa in te-
nebris latet.

S Y M B O L V M

VALENTINI NAIBODÆ.

Scrip-

Scripsit

Commentarios in Alchabitium.

*Astronomicarum Institutionum libros tres ad Prin-
cipem Stephanum Batorœum.*

*In Ptolomæi Quadripartitum vberiores Commen-
tarios, qui extant in Bibliothecâ Mantuano-
rum Dicūm, ut habet Io: Antonius Maginus,
in libro de Legitimo Astrologiæ usu in Medi-
cina, allato Commentario eius in Caput X.
Apotelesmati Tertij Claudi Ptolomæi.*

GVIDVS PANCIROLVS REGINVS
IVRIS CONSVLTOR CLARISS.

GUIDVS. PANCIROLVS.

Regiensis, quem ex illustri familiâ Pancirolâ patre ALBERTO Iurisconsul-
to natum, & ingenio singulari præ-
ditum, paterna gloria, veluti immortalitatis
radius, ad ingenuas artes capescendas mirum
in modum inflammauit. Cum igitur ex pri-
mis Rhetorices, ac Dialecticæ rudimentis via
uida vis ingenij in puero elucere cœpisset;
de parentum consilio Ferrariam missus est, vt
Iurisprudentiæ operam daret, ibique Clari-
ssimós Iuriscon: *Pascettum*, *Oꝝ Hyppolitum Ri-*
minandum audiuit, quorum auspicijs, cum
plurimū in literariâ palestrâ profecisset, Ti-
cinum adjit, vt ad instar *PLATONIS*, quem
in Græciam penetrasse ferunt, vt Pythago-
ratorum præceptis, & disciplinâ imbueretur;
ipse etiam *Andream Alciatum*, Virum in om-
ni erudititudinis genere eximium, audiret. Ve-
rum enim vero, eo aliquandiū degustato, ma-
iori discendi ardore succensus, ad auscultan-
dum *Marianum Socinum*, Bononiæ docentem,
deductus est, ac demum permotus illustri famâ

A a 2 MAR-

MARCI MANTV AE, & Iulij Oradini, quos
 tunc temporis inter præclaros legum inter-
 pretes eminere constabat, Patavinum Gymna-
 sium nostrum cæteris præferendum ratus, eò
 se recepit, vt inibi studiorum suorum metam
 attingeret, & insignia Doctoratus ex tanto-
 rum Iurisperitorum manibus obtineret. Qua-
 mobrem adeò insignes in Iurisprudentiâ pro-
 gressus eo in Gymnasio fecit, vt antequam in
 Doctorum numerum cooptaretur, dignissi-
 mus habitus fuerit, qui, posthabitatis alijs mul-
 tis, à Serenissimo Senatu Veneto Imperatorias
 Institutiones in eodem secundo loco publi-
 cè explanaret. Quo quidem in munere, eò us-
 que per septennium, acclamantibus studenti-
 bus omnibus, progressus est, collega Hierony-
 mi Campi S. Petri, vt in eo ætatis immaturil-
 ras ipsâ doctrinæ grauitate, & maturitate ma-
 gis, ac magis excellere videretur. Renuncia-
 tur interim à Iurisperitorum Collegio Iuris-
 prudentiæ Doctor, & decedente Matthæo Gri-
 baldo, alteram vespertini Iuris cathedram ob-
 tinente, in eius locum adsciscitur, quem suaui
 sermonis nitore, & ornatu sexdecim annorum
 spatio

spatio decorauit. Variae lucubrationes edidit, tūm ex Iurisprudentiæ penu , tūm ex Eloquentiæ officinā depromptas, quibus , & literatorum omnium animos pertraheret in admirationem sui , & Serenissimæ Reip. Venetæ fauorem, non sine insigni honorarij , & boni publici incremento, consequeretur. Diem tūm extreum obierat Auguste Taurinorum egregius L. C. Simon *Craueta*, cum Serenissimus Allobrogum, Dux Emmanuel Philibertus , PANCIROLVM nostrum, veluti præstantissimum Europæ Iurisconsultorum Sydus, ad Taurinense nobilitandum Gymnasium, amplissimo honorario proposito, accessiuit. Annuit ille voluntati Principis , & anno salutis c. 15. 10. lxxi, relicto Patauino Lyceo, Taurinum cotulit, vt in primâ Cathedrâ, collega *Bernardi Trotti* L. C. Clarissimi, Ius Cæsareum interpretaretur. Quām humaniter tūm à Serenissimo Duce exceptus fuerit, explicare difficulter possim. Illud satis constat, Emmanuelem Philiberti filium, patris vestigijs insistentem, eundem simul ac patri successit, omni amoris , & officij genere prosecutum esse ; quin,

&

& mille aureis anni stipendij, quos à Philiberto acceperat, centum, honoris & dilectionis gratiâ, protinus adiunxisse. Cœperat iam illi Tautinensis aeris intemperies sic obesse, ut oculorum altero penè destitutus esset; altero verò grauissimè laboraret, cum inde sibi discedendum statuit, & Patauium, quod ad principem Iurisprudentiæ sedem à Serenissimo Senatu Veneto accerlebatur, concedendum statuit, abiectâ cunctatione omni. Quanto cum Allobrogum Principis mœrōte discessit, tantâ Ciuium, & Studentium voluptate Patauij receptus est, anno C R O N I C A L X X I I I & Lyceum publicum, tribus tunotemporis Iuris lumibus, Io: Cephalo, Tiberio Deciano, & Marco Mantuâ orbatum, suo aduentu mirificè recreauit. Summi Romani Pontifices duo, GREGORIUS XIV. & CLEMENS VIII. miro illum amore complexi sunt, & ad aulæ Romanæ limina, consultationis ergo, per honificè vocavere. At ille quietis amans, & bonæ valetudini suæ studens, Læcubrationibus etiam eruditissimis euulgandis intentus, fastus chiususcommodi, & honores omnes nihili ducens Ciuitatem,

tatem, & Academiam nostram Romæ præfrendam censuit, nec aliò, procul à Gymnasio sui delicio, commigrandum. Quamobrem apud nos, relictis literarum monumentis innumeris, vitæ cursum peregit, anno ætatis LXXV. & ad Ecclesiam D. Antonij celebri pompâ ab utraque Vniuersitate delatus, inibi publicis, encomijs exornatus est, orante eius in laudem doctissimo, & eloquentissimo I. C. Francisco Vidua Patauino, anno salutis, CIOE L. C. XCI. XVI. Kal. Iunij. Iacet in Ecclesiâ D. Iustinae in sepulchro Monachorum ut ipse viuens concupuerat.

Scri-

Scripsit

- Rerum Memorabilium lib. II. quorum prior De
perditarum, posterior nouiter Inalentarum estis.
Commentarium in Notitiam Dignitatum civitatis
quæ Imperij. De Magistratibus Municipalibus, & Corporibus
artificum libellum. De quatuordecim civitatisquæ tam Veteris, quam
Nova Urbis, earumdemque aedificijs tam pu-
blicis, quam priuatis libellum. Thesaurum variarum lectionum in III. libros di-
gestum, ab Hercule ex Fratre Nepote in lucem
editum. Responsum, & Allegationum in Iure volumen
unum. De Origine, & Auctoritate Iurisconsultum, &
de Viris illustribus, maximè in Iure volumen
I. nondum editum. De Origine, & Auctoritate Equitum.
De Iuris Antiquitate. De Numismatis antiquis.
Commentarium in Uniuersa Tertulliani opera.
Volumen, in quo plurimæ nouæ legum explicatio-
nes continentur. N. V.

N V M I S M A
G V I D I P A N C I R O L I
I. C. PRÆSTANTISSIMI.

Bb

HIE-

HIERONYMVS NIGER

PAtauinus, ex patre Antonio Nigro, & Isabellâ Soncinâ ortus, Vir in re Medicâ sine dubio eximius, nuncis vniâ moribus præditus, & literarum ornamentiis omnibus, dignum se laude & memoria nobis hoc loco præbet. Vrbanitate re ipsa mirâ, & assiduitate singulari in ægrorum curâ, diuitias, & honores domus maximè auxit. Anno c. 15.
 10. LXII. electus Collega Marini Stephanelli, Medicinam Practicam extraordinariam loco tertio in Academiâ patriâ explicare cepit, unde gradum ad Theoricam fecit, quam multiplici curationis onere defessus docere demum desijt non sine merore Gymnasij vniuersi. Pater extitit Filiarum quinque, Filiorum trium, Bernardini scilicet, Oeconomiæ dediti : Antonij Medici eruditî quam infrâ pluribus exornamus, & Victorij Abbatis S. Benedicti Noui. Ex Filiabus Cassandræ solius nuptias celebrauit, quam in vxorem tradidit Antonio Zanoto Patauno I.C: reliquas intrâ sacra septa Diuino Numini consecravit. Itâ consenuerat, vt nec

Me-

Medicinae Cathedram concendere, nec equo,
ut infirmis operam suam nauaret, insidere pos-
set; nec illis idcirco adesse destitit. Siquidem
solâ pietate, nullâ gloriæ cupiditate ductus ad
eos curandos gestatoriâ sellâ deportari coluit,
maiore ciuium suorum habitâ ratione, quam
sui. Octogenarius, mœrentibus bonis omni-
bus, decessit, anno c. 10. 10c. pioquè
funere absquè pompâ conditus,
in Ecclesiâ D. Peregrini,
in Maiorum suo-
rum tumu-
lo con-
quiescit, memoriâ nullâ, quâ
dignus, appositâ ex in-
curiâ filiorum.

ANGELVS MATTHÆACCIVS
marosticensis. Juris Consultor

ANGEΛVS MATTHÆACCIVS

IN oppido Marosticæ natus, singulari mentis & ingenij acumine præditus, ad qualcumquè liberales artes propensus viuus enituit, ac nunc etiam mitet. Adolescens, humioribus literis informatus, Iuris, ac Eloquentiæ fontes exhausit, rerumquè vatietate captus, laboribus assiduis, tūm in Philosophiæ, tūm in Mathematicarum Disciplinarum penitiora penetralia se necepit. Nec obscurta in ætatis flore, & ipsis studiorum suorum primordijs futuræ doctrinæ, & eruditionis argumenta dedit. Nimirum, in Mathematicis se exercens, non solum in his, quæ ad Opticam, & Mathematicas pertinent, verùm & in alijs, quæ ad aeris tempestates, Epidemias, Terræmotus, Principum obitus, Bellorum incendia, aliaquæ rerum humanarum descripitione spectant, ita metam attigerat, ut plurima, quoad Christianæ Religionis prescriptum patitur, constanti vaticinio prædixerit, exitu mirabili comprobata, quod alijs in eâ facultate senio confectis raro admodum datur.

In-

Inter cætera, cum Octauio Montagnæ, & Melchiori Cartulario, celeberrimis Academiarum Patavinæ Iurisconsultis, se post annos quinque Lecturam Iuris ciuilis Primariam consecutum esse dixisset, id ipsum adamussim contigit. Eo nempè tempore è Pandectarum Cathedrâ à Serenissimo Dominio Veneto ad principem Iuris de manœ locum electus est. Potiores Iurisprudentiæ honores obtinuit. Nam, & in Carnorum regione, quæ nunc Fori Julij nomine celebratur, multis in locis, & annis multis, Assessoris partes obiit: & in almâ Venetiarum vrbe canissarum actor incredibili eloquentiâ perfulsit: & omni doctrinæ varietate refertus Cæsarum, & Pontificum iure Philosophiæ Naturalis, & Moralis dogmata permiscebatur. Ibi dilectus ab omnibus præcipuo amore complexus est ANTONIVS Fachinettus, Venerabilis tunc temporis PII QUINTI Legatum agens, qui & illum sèpè conuiuio excipere, & audire passim disputantem acutissimè consueuerat. A multis etiam Principibus expertus fuit. Nam & XISTVS. QUINTVS. Pont. Max. semel, ac ite-

iterum consultationis ergo, MATTHÆAC-
CIVM accersuit Romam: & RVDVLPHV
Cæsar ad se vocatum per humaq[ue]ter suscepit,
& ob insignia merita Eqūitis, ac Comitis in-
signibus exornauit: & cum à Serenissimâ Re-
publicâ Venetâ Pandectarum docendarum
prouinciam in Lyceo Patauino suscepisset, eâ
per annos aliquot feliciter administratâ, au-
ctis insigniter stipendijs in primâ Iugis Ciui-
lis Cathedrâ collocatus est. Asperitatem vul-
tus morum suavitate condibat, patebatq[ue]
cunctis illius dōmus, quæ rerum artificialium,
Catopticorumq[ue] Imaginum, eius opera in-
uentarum, plena, summâ cum admiratione,
& voluptate ab omnibus colebatur. Ætatis
anno LXIIII. vitâ excessit, & in Templo D.
Antonij, publicè laudatus à Philosopho, &
Iurisconsulto doctissimo Francisco Viduâ, hu-
matus est XIV. Kal. Martij anni salutaris CIO.
10 c. Inscriptionem hanc illi Ioseph Mat-
thæaccius, ac Georgius filius vnaimes po-
suere.

M.

M. Dac. C. in 1551. 1552
ANGELO MATTÆ ACCIO
AVLÆ CÆSARIS EQVITI, COMITIQUE.
PALATINO
PATAVII PRIMARIO
IVRIS CIVILIS INTERPRETI
SYMMO THEOLOGO
PHILOSOPHO ET ASTROLOGO
MÆSTISS.
JOSEPH MATTÆ PON, CVR, AC
GEORG. FILIVS.

Conscriptus

De Via, & Ratione Artificiosa Uniuersi Iuris
lib. II. ETATI A 11 111

De Fideicomissis.

Apologiam aduersus Bonifacium Rogerium.

Apologiam Prima Sedis Iurisprudentiae, ad Sere-
nissimum Reip. Veneta Principem, eiusque am-
plissimum Collegium.

Cc Con-

N V M I S M A
 A N G E L I M A T T H Æ A C C I I
 I. C. C L A R I S S I M I

ÆM

AMELIUS CAMPOLONGVS PAT.
PHILOSOPHVS ET MEDICVS.

Cc 2

ÆMILIVS CAMPOLONGVS

Cuius Patauinus, medicâ eruditione insignis, specie venerabilis, in colloquijs adeò iucundus, & carus, ut ægrî non minus eius humanitate præcellenti, quam adhibitis ab eo remedijs se refectos palam, & liberè faterentur. Aristotelis, & Galeni studiosissimus, & accuratissimns cultor extitit: & in curandis morbis inter ætatis suæ Medicos facilè princeps. Anno c. 10. lxxviii. Theoricam Medicinam secundus in ordine scitissimè docuit in Academiâ patriâ: cumquè anno c. 10. lxxxxi. decessisset è viuis Medicinæ Doctor insignis *Marcus de Oddis* ad Medicæ praxis cathedram euolauit. In eâ se præclarè gessit, nec solitam idcirco, sedulam, piamquè infirmorum curam abiecit. Migravit è vitâ ætatis anno quinquagesimo quarto, immortali planè memoriâ dignus, quod annis. xxvii. in tradendâ, & exercendâ publicè Medicâ facultate strenuè desudasset. Præter Consulta, quæ in libro Consultorum Italorum extant, hæc alia literis consignauit.

De

De Variolis.

De Arbritide.

Methodum consultāndi?

In Ecclesiâ Seruorum, in Sacello Maiorum,
sito Annibal F. Statuâ, & huiuscemodi Memo-
riâ suam ergâ Patrem behè de se meritum
pietatem testatus est.

D.

D. O. M.

ÆMILIO CAMPOLONGO

NOBILI PATAVINO

S V M M Æ I N T E G R I T A T I S
 ET INNOCENTIÆ VIRO
 PHILOSOPHO ATQVE MEDICO CLARISS,
 QVI AGENDO SCRIBENDO ET PVBLICE
 DIV IN PATRIA TVM PRACTICAM
 TVM THEORICAM INTER PRIMARIOS
 PROFITENDO

S V M M O R V M P R I N C I P V M G R A T I A M
 C O N S E C V T V S

N O M E N S I B I A D E X T R E M A S E T I A M
 R E G I O N E S N V N Q V A M P E R I T V R V M
 C O M P A R A V I T .

O B I I T A N N O S A L V T I S M. D C. I I I .

xv. KAL. NOVEMBRIS
 ÆTATIS SVÆ LIII. MENSE II.

A N N I B A L I. C.
 P A T R I B E N E M E R E N T I
 E T I N C O M P A R A B I L I

P. C:

A

FRAN.

FRANCISCVS PICOLOMINEVS SENENSIS
PHILOSOPHIAE PROFESSOR.

FRANCISCVS PICCOLOMINÆVS

Salue præclarissime Doctor, non solum.
Ingenio, & Virtute; sed & moribus, &
innocentiâ, & animi probitate miran-
dus, cuius sub Laureali Biretto delineata fa-
cies, veluti regio diademate redimita, fulget,
amorem & venerationem poscit. Senis na-
tus est FRANCISCVS noster, Philosophus
numeris omnibus absolutus, & Orator insi-
gnis, ex familiâ Piccolominæ, quæ & ALEX-
ANDRVM præclarissimum Virum, & alios
illustres alumnos, ætate nostrâ celebres, tulit.
Staturâ mediocris, ingenio ingens, multiplici
rerum cognitione imbutus, non modo in
Gymnasio patrio specimen suæ virtutis clari-
ssimum edidit, dum ingenti cum admira-
tione ciuium Logicam adhuc adolescens in-
terpretatus est, sed & in Maceratensi Vniuer-
sitate, in quâ Philosophiam professus est, &
in Perusino Lyceo, ubi per decennium munus
idem gloriosè obiuit. Cum igitur inter Rei
Literariæ lumina nomen iam amplissimum
obtineret, Patauium accitus, anno C. 1. 2.

LX. ad exornardum primum Philosophiam Extraordinariæ locum , secundus eius Facultatis professor electus est, Collega *Arcangeli Mercenarij*, viri disciplinis omnibus exornatus ac tandem, quadriennio nondum expleto, ad principem ordinariæ Philosophiæ sedem electus ex merito, Solis iistar in orbe proprio collucentis clariores, calidioresque virtutis suæ radios emisit. Nequè verò Aristotelicæ solius doctrinæ Interpres, & Commentator eruditissimis scriptis typis editis obscuriora Philosophi dogmata meridianâ luce clarius illustrauit; sed & Platonicam disciplinam ferè collapsam, & legendō, & scribendo in integrum restituere conatus est; illud in primis enitens, vt Platonem cum Aristotele in pluribus conciliaret. Senex laboribus in assiduis diu versatus, quieti & animi tranquillitati studens ex Platonis dicto, cum ample milium quadrigentorum florenorum stipendio frueretur Pomeridianas Disputationes, quæ à Doctoribus haberi consueuerant, propter disceptantium lites, & iurgia optimo consilio disfusserunt. At ista dum præstat, & studentium

et iustitia

Dd di-

disceptationibus occurrit, filiorum similitates, ac inertias euitare minimè valuit; immò, varijs sollicitudinibus agitatus, infelicem senectam, filiorum inter se dissidentium causâ, transegit. Insignes suæ doctrinæ cultores, & doctores eximios reliquit, inter quos hodie excellit maximè Eruditissimus MARIVS MAXIMIENVS S. T. Doctor, & Philosophiaæ Extraordinariæ Interpres in paritate primi loci, nostro in Gymnasio Patauino. Quippe Vif hic eximius, graui, & iucundo sermone Aristotelicæ doctrinæ penetralia reserans, sapientiâ, moribus, & animi candore Piccolominatus alter agnoscitur, & uti virtutum illius hæres ex aße omnium linguis, & sermonibus celebratur. Sed vt PICCOLOMINAE I laudibus insistam, cum eloquentiâ, solertiâ, & ingenij acumine, vegeto semper & intento, publicum docendi munus quinquaginta trium annorum curriculo in varijs Italiæ Academijs, & in primis in Patauinâ nostrâ feliciter obijsset. Senis è vitæ laboribus excessit, anno ætatis LXXXIII. reliquo Posteris cum amplissimâ nominis sui memoria patrimonio ingenti. Viuens varia scripsit,

scripsit, & edidit, quorum ē numerō hæc habemus, beneficio Typographicæ facultatis.

Vniuersam de moribus Philosophiam in decem gradus distributam.

Vniuersam Philosophiam Naturalem ex quinque partibus constantem, quarum In Primâ docet de ijs, quæ ad scientiam de Naturâ attinent.

In Secundâ de attinentibus ad Cælum.

In Tertiâ de respondentibus libris de ortu, & Interitu Aristotelis.

In Quartâ Meteorologica, & cum eis connexa.

In Quintâ, quæ ad Animam pertinent.

Librum quum de rerum Definitionibus.

Commentarios in Primum, Secundum, & Octavum Physicorum.

In Libros de Cœlo.

In Libros de Ortu, & Interitu.

In Libros de Animâ.

Comitem Politicum aduersus Iacobum Zabarellam.

173

Dd 2

In

In dexterâ parte Templi D. Francisci sepultus
est, ibique hoc Epitaphium sculptum consipit
citur.

D. O. M.
FRANCISCVS PICCOLOMINÆVS
PHILOSOPHV'S
EIVSQUE HÆREDES
DONEC LVX POSTREMA REFVLGEAT
IN HIS TENEBRIS REQVIESCENT
FIDES DIRIGIT SPES ELEVAT
CHARITAS CVM DEO
NECTIT.
M. DC. IIII.

EPI

HORATIAS AVGENIAS

EPICHEREMA

de FRANCISCLERICQOLOMINAE

EMINENTISSIMI PHILOSOPHI

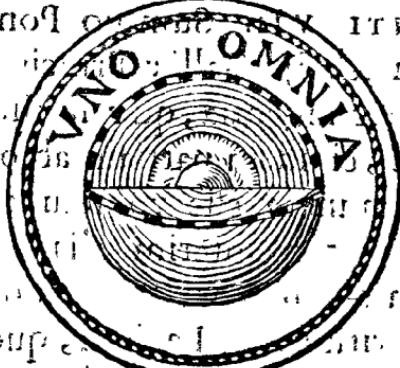
in priuicib[us] H[ab]itu[is], Licen[ti]a, & Privilegiis Of-

ficiorum Medicorum Independenter exercitatis

Clericu[m] Olymponiati P[ro]fessorum beator

et doctissimorum in medicina et in philosophia

et in medicina et in philosophia

ORA

Ex

HORATIVS AVGENIUS

AMICITIAE HONORIS

A Monte Sancto , vir præstantissimus ,
 Aeternè quæ lapide dignus sumus
 gloriæ patris ac fratum , tūm ob
 admirabile diuini fui ingenij agumus . Pater
 eius LUDOVICVS , inter Italiæ Medicos lon-
 gè clarissimus , ferè per annos septuaginta
 in præcipuis Flaminiaæ , Piceni , & Etruriaæ Ci-
 uitatibus Medicinam laudabiliter exercuit ,
 CLEMENTI VII . Summo Pontifici perca-
 rus , & in delicijs Galliæ Principum , qui eius
 ergò præter ingentia , quæ in illum præmia
 contulere , eiusdem patriam ab oneribus om-
 nibus immunem esse voluerunt , priuilegio
 singulare , cum interim alia loca exercitus
 transitum sustinerent . Fratres habuit Simo-
 nem , Fabritium , & Lælium , quorum duo I.
 C. celeberrimi extitere ; alter verò aureatus
 Eques D. Mariæ Lauretanæ . At inter illos
 HORATIVS noster , veluti Iuppiter inter mi-
 cantia sydera collucebat , omnium virtutum ,
 ac disciplinarum genere fulgentissimus . Phi-
 losophus enim , Medicus , & Theologus per
 insi-

in signis moribus, ~~morbis~~, & animis, urbane-
tate, eloquentiâ, & peritiâ eximiâ medebar-
tur, quas quidem ubique in illo radiantes do-
tes, tûm Itali, tûm Germani mirum huiusmodum
efferebant. Sed labores eius literarioś audia-
mus. Primâ ætate Logicæ nodos in Mace-
ratensi Vniuersitate duobus annis explicuit.
Mox in Scholis Romanis quinquennio Medi-
ciae Theoricam professus est: adhac in Ti-
cinensi palestrâ practicam facultatis eiusdem
sexdecim annis: ac demum in Patauinum Ly-
ceum proposito nongentorum florenorū ho-
norario, accitus Theoricam ordinariam in pri-
mâ sede eloquentissimè docuit, iam senex, vsq;
ad extremum suæ peregrinationis diem.
Obiit anno CIC. CCC. III.

Scri-

- In libro de Sanguinis effusione Schrifft
 - De partu hominis.
 - Quæ quidem omnia impressa sunt Francofurti
 apud Heredes Io. Vechely, & in Tomos IIII.
 - Distributa
 ad extremitum ut percepientiam
 Opificia CIO. 100. ill.

BARTOLAMEVS SILVATICVS PATAVINVS. I.C.
Eques, et. à Secretis Seren. Reip. Venefi

Ee

BARTHOLOMÆVS SYLVATICVS

PAtauinus ciuis, Eques, & ætate nostrâ præclarissimus legum Interpret̄s, & Consultor. Vir corporis staturæ communis, aspectu venerabilis, ingenij acie præcelens à primis annis IUSTINIANI Institutio-nes in patrio Gymnasio, loco secundo, expli-care cœpit, Collega primū Guidi Panciroli Règiensis, dein Philippi Octavianii Montagnæ. Sufficitur hinc ad lecturam Criminalium explanandam, in locum Antonij Catari, in quo munere quādiu versatus est, ita Præmixtum Theoreticâ copulauit, ut æque ciuib⁹, & exteris in Fôro suâ præstantiâ patrocinatus, illud asse-cutus sit eloquentiæ beneficio, ut palam se per illum viuere faterentur. Post hæc, communi omnium consensu, adhibitus est ad Iustis Pontificij Mysteria euoluenda in sedē, quam antè tenuerat Benedictus Barizellus, anno Domini CIO. IO. lxxv. Quo quidem tempore, cum pro rebus publicis Serenissimæ Reipublicæ Venetæ tuendis plurimum laborasset, varijs peregrinationibus obitis, & eiusdem iura sat-

ta tecta, quā scriptis, quā voce, nōmīni clus
 deuotissimus, acerrimè conseruasset, Consultor
 à Secretis tantæ Reipublicæ renuntiatus est,
 anno CIO. IO. LXXXI. vt vñā cum ERASMO
 GRATIANO Vtinensi de Iure, quoties opus esset,
 ei Reipublicæ consultum iret. Cum ALOR-
 SIO Mocenico, cognomento *Philosopho*, pri-
 miquè subsellij Senatore, missus est, Collega
 MARCI ANTONII Peregrini, ad statuendos
 finium limites inter Serenissimam Rempubli-
 cam, & ALPHONSVM II. Ferratiæ Ducem.
 Tot honoribus munificentia sui Principis insi-
 gnitus, dignitates ab alijs oblatas invictus re-
 spuit. Quare Auditoratum Romanæ Rotæ
 accipere noluit, quæ posteà dignitas FRAN-
 CISCO Manticæ delata fuit. Tandem, cum
 acta innumera fidelitatem eius erga Serenif-
 simam Rempublicam liquidò testarentur,
 Eques ab illius Principe publico decreto accla-
 matus est, & trecentorum aureorum torque,
 insigni pro meritis liberalitate, cinctus. Tor-
 qui subnecebatur D. Marci Numisma aureū,
 in quo hæc legebantur. SENATVS DECRE-
 TO FIDEI VIRTUTISQUE TESTIMONIVM.

Ee 2 Præ-

Præstantissimos filios sortitus est, Aloysium Iuris Cæfarei , & Pontificij Doctorem , qui & Archidiaconus Ecclesiæ Cathedralis fuit : Petrum militem , & Gubernatorem : Ioannem Baptistam Equitem , & Interpretum Iuris : & Benedictum Philosophum , nunc in Lyceo Patauino Medicinam summâ cum omnium admiratione doctè , disertè , dilucidè profitentem . Nàm cæteras illius laudes , & Io: Baptistæ fratris , haud meum fuerit percensere , cum eam sibi prouinciam delegerit Excellensissimus , & Doctissimus F E L I X Osius Primarius Oratoriæ facultatis Interpres , in absoluictissimis Commentarijs suis de Gymnasio Patauino . Senex animum Cælo reddidit Kal. Octobris , anni salutis c i o . i o c . i i i . x i l . ætatis l x x . , & honorifice laudatus de more , in Ecclesiâ Cathedrali tumulatus est , subiectâ marmoreæ illius Statuæ Memoriâ per insigni .

Ex-

Extant autem apud Filios inter cætera hæc ilius Opera nondùm edita

*Consilia multa de rebus grauioribus, præcipue in Caussis sibi commissis, vt de ijs referret ad Amplissimum Iurisconsultorum Collegium Patai-
num.*

Commentarij in eas partes Iuris, tūm Ciuilis, tūm Pontificij, quas publicè explicabat.

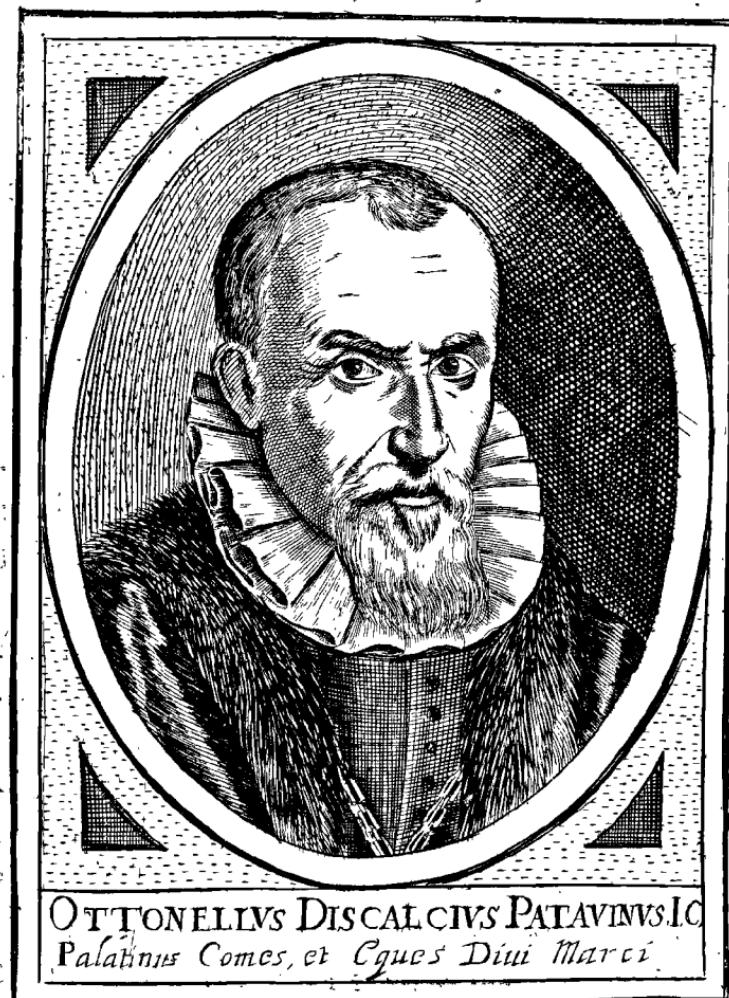
*Tractatus de Iurisdictione seculari in Personas,
et res Ecclesiasticas, vel mixtas, &c.*

BAR-

Memoria, quæ marmoreæ illius statuæ subiecta
cernitur, hæc est.

BARTHOLOMÆO SYLVATICO
PATRITIO PATAVINO I. C.
IN PATRIO GYMNASIO PER ANNOS L.
PRIMARIO V. I. INTERPRETI
REIPVBLCÆ VENETÆ CONSVLTORI
IN MAGNIS AD CÆSAREM
ATQ. ALIOS PRINCIPES LEGATIONIBVS
PRÆCLARAM EX EO MVNERE
GLORIAM ADEPTO
OB SINGVLARES DOCTRINÆ FIDEI
PRVDENTIÆ LAVDES
AMPLISS. I. C.
EQVESTRIBVS ORNAMENTIS INSIGNITO
RELIGIONE IN DEVVM
BENEFICENTIA IN OMNES
CONSPICVO.
POST LXX. ANNORVM ÆTATEM
PRINCIPI PATRIÆ ACADEMIÆ
BONIS OMNIBVS IMMATVRE ABLATO.
HIER. SYLVAT. EQV. FR. ET FILII IV.
LIBERALIS PATRIS EDVCATIONE
PERHONESTIS
AVCTI TITVLIS D. D.
OBIIT ANNO M. DC. III.
XII. KAL. OCTOBRIS.

OTTO-

OTTONELLUS DISCALCIVS PATAVINVS IO
Palatinus Comes, et Cques Diui Marci

OTTONELLVS DISCALTIVS.

CVius hic speciem venerandam aspicis, is est junior OTTONELLVS DISCALTIVS,* Patauinus ciuis, Iurisconsultus insignis, & patriæ nostræ. Cui summâ fide, obsequio, & operâ semper adstitit, decus eximium, & immortale. Pietate fulgens, & ingenio maximo, & in Iurisprudentiæ studijs sub præ cæteros erminens, ab ineunte ætate cauſas eloquenti, consilia prudenti, iuditia iustissimo semper ore dixit, dedit, enunciauit. Libris editis seipsum, explicatis Gymnafij Patauini famam auxit: Siquidem in eo, applaudentibus omnibus, quadriginta duobus annis, modò Pontificij, modò Cæsarei Iuris solempnes præelectiones habens, dicendis interim cauſis operam dabat. Hisce laboribus, ac meritis adiutum sibi ad honores, opes, & alia patefecit. Varijs legationibus pro patriâ strenuè functus apud Sereniss. Reip. suæ Principem, Equitis ab eo Veneti, ut à RVDOLPHO II. Imperatore Comitis Palatini, & Equitis Cæsarei decora reportauit. Principibus carus, à Consilijs etiam jisdem

ijſdem fuit , & in primis Serenissimæ Reip. Venetæ , cuius libertatem , & iura vna cum Principis auctoritatè , & dignitate conatus est acriter non tueri modo ; sed & longius , ac latius propagare . Itaque varijs ab eo muneribus affectus est , & honoribus varijs , vti benè de Republicâ meritus , insignitus . Consue- rat OTTOELLVs ; sed fessum ætate corpus , ingenium sapientiâ validius gerens vsui adhuc erat publicè , cùm anno septuagesimo primo lentâ febri correptus , simul & extinctus est cum magno Studentium , & Ciuium mœro- re , perinde ac si de vniuersâ Iuris prudentiâ , co defuncto , conclamatum esset . Elatum ma- gnisico funere sacra tellus excepit Ecclesiæ Pa- trum Heremitarum , cuius in Occidentali mu- ro aureæ literarum notæ Virtutes eius , & Merita sic loquuntur .

D. O. M.

OTTONE LLO DISCAL TIO

Summo genere, ac Virtute Iuriscon.

Eq. Co: Palat.

Qui

Præstantissimum ingenium
 Eximiâ Iuris utriusque Scientiâ,
 Et admirabili disputandi, atquè dicendi
 acumine, & copiâ excellens
 patriæ in honoribus legationibus consilijsque
 vtilissimus

Priuatorum in Iuditijs pericula
 singulari Eloquentiâ propulsans
 perquam diu præcipua Iurium interpretandorum
 summâ omnium auctoritate obtinens loca
 non semel ab alijs Præcipibus expetitus,
 à Venetiis Dominis retentus, ornatus,
 auctus emicuit.

Obiit anno Christi M D C VII.

Ætatis suæ LXXI.

Elisabet Zabarella

Viro Clarissimo
apud ossa Maiorum

P. C.

Extat,

Alterum in eiusdem Viti eximij laudem
Monumentum

ÆTERNÆ MEMORIÆ

OTTONELLI DISCALTI

PATRITII PATAVINI

VIRI CLARISSIMI PRIMARII

IVRIS CIVILIS INTERPRETIS

COMITIS PALAT. ET EQVITI D. MARCI

NATIO GERMANICA IVRIST.

CONSILIARIO GEORGIO FEDERICOA

RAMINGEN

SIND. IVR. ADOL.

VVECIT TERSHEIM PROCVR.

HENY HILLER ET FRIDER BRANDIS

PER ANN. XX. ET VLTRA PATRONO

ET ADVOCATO SVO DESIDERATISS.

POS. ANNO M. DC. VII.
MENSE DECEMB.

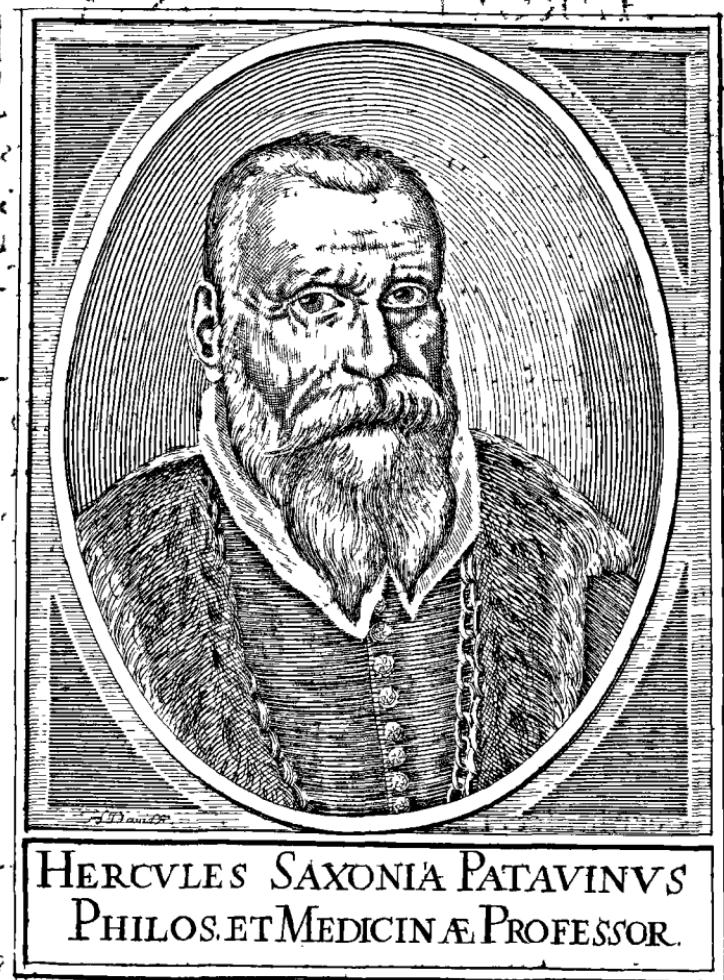
Ff 2 Arca

*Arca tegit cineres, animam Deus addit Olimpo,
Famam Germanae suscipiunt Aquile.*

Extat hæc altera huius Viri memoria in Ecclesiâ S. Antonij vnâ cum eiusdem Statuâ, quam illi Generosa Germanorum Natio magnificè erexit ad Occidentalem eius Templi partem.

Innumera eiusdem Consilia extant, Lectiones variae, & documenta quamplurima, quæ Discipulorum eius manibus assidue teruntur.

HER-

HERCVLES SAXONIA PATAVINVS
PHILOS. ET MEDICINÆ PROFESSOR.

HERCVLES SAXONIA .

PAtauini Cæli ciuis, & accola, ne latum quidem vnguem recedens à semitis, quas glorioſo pede calcarant VICTOR pater, & Hieronymus, & Franciscus patrui, quam maximè longam nominis sui memoriam effecit. Studiorum id suorum progressu mirificè patefecit, testatus aperte, ſe ad hoc pottifimū in lucem prodijſle, ut & Maiorum suorum æmularetur gloriam, & Patriæ, & Familiæ decus, & ornamentum foret. Vix ipſis Medicinæ insignibus decoratus Tettium Aicenniæ librum interpretari cepit, ſummo cum audientium concurſu, & admiratione, Germanorum in primis, qui, cum eo docente Serenissima Republica XIII. Academiæ Patauinæ Cathedras, quasi ſuperuacaneas tollendas censuſſet, peculiari ad eam legatione ſuſcepta, HERCVLEM nostrum pristinæ ſuſe prouinciæ restituendum curarunt. Iamquæ Medicinæ Theoricam per annum professus erat, cum à primis Serenissimæ Reip. Venetæ Patribus Venetias euocatus, eò cum omni fami-

familiâ commigrâuit, vbi magnâ' cum laude
vixit, & opes sibi maximas comparauit. Ve-
rum enim verò defuncto, Hieronymo Capuacceo,
eius in locum sufficitus, in patriam redijt, in
câquè principem Academiæ Medicæ Cathé-
dram, admirabili eloquentiâ, singulari doctrinâ
ad extremum usque vitæ halitum decora-
uit. Varijs temporibus non vni Principum
valetudinem pristinam reddidit, ingentibus
ab ijs, & muneribus, & honoribus decoratus.
Inter cæteros MAXIMILIANO Romanorum Re-
gi, & Imperatori, ad eum graui morbo labo-
rantem in Germaniam usque profectus, salutis
auctor extitit, & longioris æui, cuius ergò
S. Cæsareæ Maiestatis Eques renuntiatus, &
donis alijs Cæsare dignos cumulatus, in pa-
triam se recepit.

Vxorem duxit Cæciliam Triuisanam Pata-
uinam, filiam Doctoris Bernardini Triuisani,
ex quâ nullum filium habuit. Opera præcla-
rissima scripsit, & hæc inter de *Phœnigmis*, &
de *Vsu Theriacæ in febribus pestilentibus*, ac de
Peste, tunc temporis, quo, Pisauro pestilenti-
bus febribus conflictato, Vrbinatum Dux vni-
uer-

uersos Academiæ Patauinæ Medicos sibi consulendos censuit, ut occurrerent inualescenti morbo. Tunc enim disentientibus inter se Medicis de remedijs, quibus is morbus profligari deberet, nimirum in vsu Theriacæ, & in vsu Vesicantium Medicamentorum, SAXONIA, ut suâ sententiam tueretur, Tractatum de *Phænigmorum*, quæ vulgo *Vesicantia*: & de Theriacæ vsu in huiusmodi febribus pestilentibus exarauit. Quem contrâ simul ac Alexander Mafaria Vicentinus Disputationem de abuso Medicamentorum vesicantium, & Theriacæ in febribus pestilentibus confecit, eâ visâ SAXONIA libros tres de *Phænigmis* miserrimâ claritate, ac doctrinâ refertos edidit, nihil ut ijs addi videre tur posse.

Scri-

Scripsit insuper.

De Pulsibus libros III.

De Lue Venerea.

De Acqua Cordiali.

De Plica.

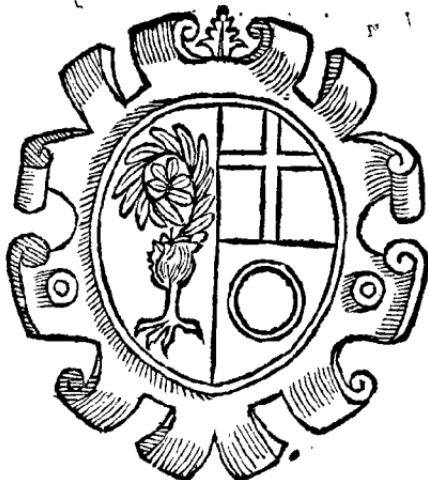
Pronoseon Practicarum lib. II.

De Febribus.

*De Melancholia; de Vrinis, & alijs rebus, que
omnia in Pantheo, siue Medicinæ Practice
Templo edita sunt à Petro Vffenbachio medi-
co, eiusdem discipulo, Francofurti.*

Ac tandem anno salutis 150. 100. viii. Vitalalem lucis huius usurâ frui desijt, solitus in pium somnum, & conditus in Ecclesiâ Monialium S. Petri cum honore tumuli quo illum Victor, & Sansonus amantissimi fratres afficere studuerunt. Eius porro tumuli ipsissimâ verba sunt, quæ post Gentilitium Insigne subsequuntur statim.

HER-

H E R C U L I S - O S S A -
H I C
I A C E N T Q V I N O M E N
A B A R T E M E D E N D I
A N T E A L I O S C L A R V M
S P A R S I T I N O R B E M S V V M V I
E T Q V I S E R I T Q V I N O N D O L E A T
M O R S Q V E I M P R O B A D I C A T
D V R I O R H E V S A X O S A X O N I A M
A R R I P V I T .
Æ T A T I S S V Ä E . L V I . M . V I . D . V I .
O B I I T A N N O D O M I N I M . D C . V I I .
V I I . K A L . S E P .
V I C T O R F R A T R I C L A R I S S . P . L .
E T S A N S O N O F R A T R E .
P R O C V R A N T E .
G g 2 I A .

JACOBVS MENOCHIVS IVRIS CONSULTORVM
aui sui Primas

1550 1554

IACOBVS MENOCHIVS.

Ticinensis, ex humilibus ortus parentibus, a uno nostro Iurisconsultorum Primas facile prædicatur. Hic optima naturæ suæ semina persecutus, studiorum laboribus nunquam fractus, miroquè pollens acumine ingenij perspicacis, sic in Vtroque Iure profecit, ut meritò alter Seculi sui Baldus, ac Bartholus haberetur. Iam in primarijs Italiæ Gymnasijs, Ticinensi, Pisano, & alijs quâ docendo, quâ interpretando, quantum posset ostenderat, cum Itali Principes, nec non & exteri de illo apud se habendo altercari nervis omnibus studuere. At Serenissimæ Republicæ Venetæ præmijs, & pollicitationibus ingentibus excitatus, ad Ius Pontificium in Gymnasio Patauino tradendum se se contulit animo hilari, & erecto, ibique toto sexennio munus illud obiuit egregiè, ac peramanter, si quidem sexennio proximo Iuris Cæsaræi Cathedram illustrauit. Magnus interim Etruriæ Dux FRANCISCVS, cognitâ præcipuâ Iuris utilitate ad fastas teatas Respublicas conferuan-

uandas, clarissimū illius iubar, & interpretem
MENOCHIVM adiutorem, & consulto-
rem habere decernit, magnisquè propositis
honorarijs è Patauino Lyceo in Pisanum suum
deducere nititur pro virili. At id (quòd Me-
nochij operà Sereniss. Respublica Veneta, au-
ctis stipendijs, & honoribus, vti diutius in ani-
mum induxisset)assequi minimè valuit, renuē-
te constantissimè *Menochio* votis eius Principis
obsecundare, cum præsertim Bononienibus,
id ipsum mille aureorum honorario proposi-
to, & oblato per Equitem Lucium Maium, in-
uictus anteà denegasset. Factum est tamen,
vt cum annis vingiti tribus Serenissimæ Rei-
publ. Venetæ operam impeditisset suam, à ciui-
bus Mediolanensibus accersitus eueheretur ad
sedem *Nicolai Gratiani* defuncti in Academiâ
suâ publicâ Papiensi. Enituit hic inter cæteros
eius æui Jurisprudentiæ patres Menochij vir-
tus, ne quis miretur, eum post Academiæ Ca-
thedras priùs inter Regios Mediolanensium.
Senatores fuisse relatum, dein Præsidem ijsdem
amplissimum datum, ac demum & Consiliariu
Regium acclamatum. Quanti porrò eo in Or-
dine

dine longè doctissimo Menochij Sapientia fieret, vel ex eo æstimare licet, quòd ortas in eo disceptationes compescerat vñus, eiusquè responsis, ac dictis, tamquam ex Oraculo prolatiis, assentiebantur & acquiescebant omnes. Senex, anno scilicet ætatis LXXV. mortalitatem expleuit, vertente anno Domini c 10.
10c. vii. decoratus Statuâ, & Memoria insigni, quam post censum Operum exhibebo.

Scri-

Scripsit.

De arbitrarījs Iudicūm Quæstionibūs, & Causis Traetatum.

De adipiscendā, & retinendā possessione Commentarios.

Dē recuperandā possessione Commentarios.

De Præsumptionibūs, Coniecturis, Signis, & Judicijs Tomos III.

In omnes præcipuas recuperandæ possessionis Constitutiones Commentarios, cum Responsis causæ Ferrariensis datis à multis I. C. Collegijs.

Ad Librum secundum de arbitrarījs Iudicūm, adiuncta Centuria quinta complectente centum casus; Iudicibus arbitrarījs communes, opus ad quotidianum usum in forensibus negotijs perutile.

Consiliorum Tomos XIII.

Et alia, quæ apud Haeredes extant.

Insti-

Insignis Iacobi Menochij memoria
sub eiusdem statua

IACOBVS MENOCHIVS
MAGNVM IVSTITIÆ ORACVLUM
IN PEDEMONTANA PATAVINA
TICINENSI CATHEDRA
TVM MEDOLANI CVM SENATOREM:
MOX PRÆSIDEM ET REGIVM AGERET
CONSILIARIUM
DENIQ. IN ORBE VNIVERSO AVDITVM
HIC TACET
CONSVLENTI TAMEN ADHVC
RESPONDERET SI PLVRA
QVAM SCRIPSIT DICI POSSENT.
OBIIT ANNO CHRISTIANO M. DC. VII.
DIE X. AVGVSTI
NATVS ANNOS LXXV.

Hh TI.

TYCHO BRAHE
ASTRONOMIAE RESTAURATOR.

T I C H O B R A H E.

Dominus Knudstrup, natus ex Patre OTTO, & x BEATA BILLIA, Principis studiosissimus, procurante patruo, GEORGIO Brahe, Lipsiæ literis humanioribus operam dedit, inibique intito, & reluctantate Pedagogo, qui illum ad Iurisperudentiæ studium pro viribus hortabatur, aстро nomicis disciplinis, naturali ad eas propensio ne ductus, animum adiecit. Quinimò florente etate ad Cæsarem accitus, honores eius aule sibi oblatos constanter spreuit, speratos respuit, Mathematicarum studijs accensus, ob quæ ab omnibus immortalitati nomen eius meruit consecrari. Ut enim Astronomia, tot retrò actis temporum curriculis penè obliuioni tradita, veris Phœnomenis restauretur, non solùm eius facultatis peritissimos quoque ad se magnis præmijs allexit, & insignia, vt id ipsum facilius assequeretur, eiusdem artis instrumenta regijs fabrefecit impensis; sed & domos magnificas, ac Turres ingentes à fundamentis crevit, in quibus, va-

Hh 2 ria

ria per interualla, Cœlum, Sydera, & eorumdem motus vno tempore, diuersis instrumentis, & aspectibus spectarentur. Ob id Sereniss. Danicæ, & Noruegiæ Rex, FRIDERICVS II. Insulam celeberrimi Porthmi Danici, Huennam (Latini *Venutiam* vocant) Tichoni nostro ad se accersito dedit, vt inibi suam omnem cœlestibus studijs operam in opportuno orio consecraret. Quamobrem illic Arcem extruxit Ticho anno MCLX. 16. LXXVI. cuius primum lapidem iecit Ser. Galliæ Regis Legatus CAROLVS DANZAEVS, in quo talia legebantur.

RE

REGNANTE IN DANIA FRIDERICO II.
CAROLVS DANZÆVS A QVITANVS

R. G. I. D. L.

DOMVI HVIC PHILOSOPHIÆ

INPRIMISQVE

ASTRORVM CONTEMPLATIONI

REGIS DECRETO

A NOBILI VIRO

TICHONE BRAHE DE KNVDSTRVP

EXSTRVCTÆ VOTIVVM HVNC

LAPIDEM MEMORIAE ET

FELICIS AVSPICII ERGO P.

ANNO CIJ. ID. LXXVI. VI.

ID. AVGVSTI.

Domum verò ipsam obseruationi syderum
præcipue addictam, STELLBURGI nomine,
merito decorandam sanxit, Inscriptione adie-
cta, quæ in eius vestibulo, notis ad hanc us-
quæ diem aureis in Porphyte lapide incisa cer-
nitur in hæc verba.

D.

POSTERITATIQVE SACRVM:

Astronomiam scientiarum omnium antiquissimam, et praeclarissimam diu quidem, multumque cultam, nondum tamen satis solidæ constitutam, aut à mendis vindicatam animaduertens, & instaurandæ, perficiendaque varia, eademque exacta adinuenit, construxitque organa ad omnimas cælestium corporum obseruationes sufficientia, labore, diligentia, impendioque incredibili, que partim proxima eandem ob causam exædificata Arce V R A N I S B U R G O, partim hisce Cryptis ad constantiorem, & opportuniorem usum dispositus, tibique O inclyta omni ævo successura posteritas, hunc thesaurum rariissimum, & pretiosissimum commendans, dicans, ut in æterni Dei, admirandæ cœlestis machinae opificis gloriam, artisque divinæ propagationem, ac patriæ honorem perpetuo conserves, nec vetustate, alioque incommodo collabassere, aut aliorum transferi, vel quoconque modo pectori finas: si nihil aliud, Authoris saltem Vniuersi vindicem reuerens oculum.

Qui

*Qui ea cuncta in hac Insulâ, & inchoauit, &
absoluit, hoc monumento posito te rogat, & obte-
statur.*

T I C H O B R A H E O. F.

Hanc, qui hæc legis, facisque, & vale.

Hac in domo Ticho ferè triginta annos cæ-
lestibus obseruationibus vñâ cum eruditissi-
mis Viris impetidit, cumquè nouislet, Hippo-
tesem Copernicanam aliquantisper aberrare à
veritatis scopo, dixit Planetarym motus,
& nouas subinde Tabulas confecit. Aliud idem
Sistema statuere conatus est, ex cogitatis duo-
bus centris: Vniuersi vñō, Grauitatis altero,
& in primo quidem Solem immobilem collo-
cauit, circà quem Mercurius, Venus, & Mars
in orbem circumuoluerentur: in altero vero
Terram. Admirabili reipsâ ingenio prædi-
cus, multos in Aristotele lapsus offendit, præ-
sertim in Meteorologicis, & in ijs, quæ de so-
lidate cælestium orbium scripsérat Philoso-
phus Princeps. Ostendit ad hæc Cometas fe-
rè omnes in Æthereâ Mundi regione, cæle-
sti

sti nempè, versatos esse, non in aere sublunari , quod antè se Philosophi alij perpetam fuerant opinati. Liquet id ex Progymnmatibus, in quibus, de Cometis loquens, celum liquidissimum esse contendit , & in eo nouas stellas procreari , aliaquè lectu , & auditu digna. Chemicis quoquè rebus validè addictus fuit ; Quamobrem in subterraneâ domus, anteà memoratæ, parte sexdecim varij generis , ac formæ fornaces Pironomicas considerat , quibus plurima tūm in Metallis , ac Gemmis ; tūm in alijs Mineralibus , Vegetabilibus , atquè Crescentibus expertus est. Inter ea, quæ præcipua condidit instrumenta , celebratur Muralis Quadrans , & Globus Maximus orichalcicus , qui mille stellas fixas, summâ ab eo diligentia viginti quinque retro actis annorum curriculis restitutas, amplectitur . Habebat enim pedes V.I. in suâ diametro . Opus reapse ingens , & magnificum , cuius in Horizonte verba huiuscmodi legebantur .

Anno

ANNO A CHRISTO NATO CIC. IC.
XXCIV. REGNANTE IN DANIA FRIDE-
RICO II. HVNC COELESTI MACHINÆ
CONFORMEM GLOBVM IN QVO AFFI-
XA OCTAVÆ SPHERÆ SIDERA COELLI-
TVS ORGANIS DEPREHENSA SVIS QVÆ-
QUE LOCIS AD AMVSSIM REPRESENTA-
RE ERRANTIVMQUE STELLARVM PER
HÆC APPARENTIAS PERVESTIGARE DE-
CREVIT COELO TERRIGENIS QVI RA-
TIONEM EAM CAPIVNT MÆCHANICO
OPERE PATEFACTO

T I C H O B R A H E O. F.

SIBI ET PÓSTERIS F. F.

Quæ alia, præter hæc, instrumenta relique-
rit, summis vtiquè sumptibus elaborata, vi-
dere facile est in eius *Mechanica Astronomiæ in-*
staauratae Norimbergæ edita, apud Leuinum Hul-
sium anno CIC. II.

In Murali Tichonis Quadrante, cuius an-
tè meminimus, apparet Tichonis ipsius Effi-
gies, Musæum, & Canis, quem hoc loco ve-
luti Domini sui delicium, & symbolum re-
presento. Ii SYM.

S Y M B O L U M
 T I C H O N I S B R A H E
 E M I N E N T I S S I M I M A T H E M A T I C I .

Exstat

*Extat eiusdem de Disciplinis Mathematicis Oratione, cum Decade vñâ Orationum, & Homilia-
rum in Academiâ Halniensi,*

*Progymnata Astronomiae instauratæ in duas par-
tes diuisa, quarum Prima tractat de restitu-
tione motuum Solis, Lunæ, & inerrantium. Se-
cunda de nouâ stellâ anno 1575. exortâ.*

*De Mundi ætherei recentioribus Phenominis, seu
de Cometâ anni 1577.*

Epistolarum Astronomicarum liber.

Observationes apud Rudolphum Imperato-
rem extant & exspectantur alia quædam à
Io: Chephero insigni Mathematico, eius
alumno. Eam sibi famam porrò viuens Ti-
cho peperit, vt iam omnes Astronomicas
eius Observationes sequantur ultrò.

Federico defuncto haud diu superuixit parùm
secundis fortunæ casibus agitatus, immo cū
hæredes Fiderici Regis Astronomiæ stu-
dijs minimè caperentur, accitus ad Aulam
Rudolphi II. Rom. Regis, eò se transtu-
lit, vbi demum varijs muneribus auctus,
dum ad mensam Cæsarî consideret, vri-
næ effundendæ verecundia præpeditus,
obijssè fertur. *Ii 2 ALE-*

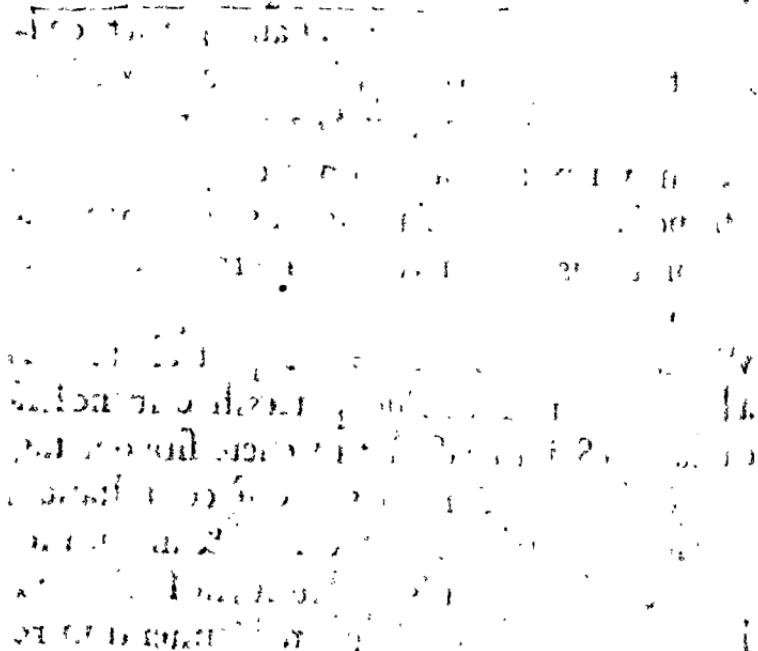
ALEXANDER FORTECIA IC. PATAVINUS
et calligraphus actor insignis.

ALEXANDER FORTECCIA

PAtuinus, iucunda facie, hilari aspectu
ætate nostra floruit, Orator celebris, &
Actor eximus caussarum. Haud illi tam
men par animu's corpori, & mollis fuit; sed
auidus gloriæ, varijs studijs amicorum con-
suetudinem ambitiosè coluit, parique in dictis,
& factis libertate vslus, luxu, & magnificen-
tiâ, mirâ cū ingenij amænitate permixta, famâ
apud omnes insignem emit. Lautè perpetuò vi-
xit, at, qui florentis ætatis annos in delitijs
absumperat, eò deuenit Senex, vt dissolutis
artuum viribus, sella tantum vectus, loco mo-
ueri posset, in quâ etiam sedens ad Magistra-
tus oraturus accedere consuerat. Èâ verò
verborum, & sententiarum copiâ perorabat,
vt adstantium animos facile pertraheret in
admirationem sui. Fisci partes, hac in nostrâ
ciuitate, à Sereniss. Senatu Veneto sibi delatas,
egregiè obiuit. Perennes itaque consultandi,
& perorandi labores; nec non & incommo-
da valetudo, in caussâ fuerunt, ne Posteris vl-
lum singularis ingenij sui monumentum re-
lin-

linquere. Consumptis opibus Senex obiit
III. Idus Martij, anni salutaris CIC. IO.C. XIII.
cum annis LXXIIII. inter mortales degens ed-
rum prodesse commodis studuisse. Sepultus
est a filijs in Ecclesiâ Monialium Misericor-
diæ ad Pratum Vallis, inter Auorum cineres,
Epitaphio nullo.

Effigies petita est ex originali tabellâ no-
strâ, opere Paulini Apollodori, Patauini Pi-
ctoris nominis non obscuri.

NL

NICOLAUS DE PASSERIBVS A GENVIA PATAVINVS
IVRIS VTRIVSQUE DOCTOR.

NICOLAVS PASSERA

DE Ianua Patauinus, illegitimis natalibus ortus, tantum ingenio, & doctrinæ suæ præstantiâ profecit, vt alios parasangis innumeris superatit. Erunt igitur, quibus hoc breui scripto non tam laudes eius percensere, quam ingens amicorum, & ciuium ex eius immaturâ morte vulnus acceptum refricare voluisse videar, & publicæ calamitatis memoriā renouare. Is ex Patre Bartholomæo Equite, qui genus referebat suum ad MARCVM ANTONIVM GENVAM, Philosophum eximium celebratum antè, vitalem hanc lucem hausit, sortitus fratrem Marcum Antonium Philosophum, qui ob assiduos studiorum labores typisco morbo correptus, vt ex eo conualeceret in Villâ S. Georgij Tresmontio, inter Colles Euganeos ignoti sanè nominis, rure; sed amœnitate situs ac aeris dulcedine delitio Montium reliquorum, veluti in Pomario artificialememoriam exercuit, ac eodem inualescecente Patauium rediit, vbi in ipso gloriæ limine occubuit, mœrcente bonorum.

rum omnium , & literatorum cœtu: Nicolo-
LAVS primâ sui iuuentâ maximâ sciendi cul-
piditate flagrauit , ideòquè Philosophiæ pri-
mùm , mox Cæsareo , & Pontificio iuri ope-
ram dedit . Cumquè plurimùm ijs in studijs
profecisset , eorundem difficiliora Theorema-
ta , publicè proposita , triduò in æde D. Anto-
nij defendit , liberâ vnicuique argumentandi
facultate concessâ . Laureâ postmodùm insi-
gnitus Consultationibüs , & Forensibus caussis
operam nauare cœpit , & contendente in dies
cum ingenio memoriâ , quam fecundissimam
habebat , caussarum actores reliquos anteibat:
Vir latus , & affabilis amicorum consuetudi-
ne mirificè capiebatur , quorum Genium sale ,
& facetijs plurimùm oblectabat . In aliorum
iuribus tuendis assiduus , ità reis aderat , nihil
vt sibi , quod vel ad magni ingenij experimen-
tum , vel ad laudem , & celebritatem nominis
attineret , paruipendendum esse duceret , mole-
stijs & laboribus omnibus exantlatis . Æta-
ris anno xxx . Ciuilibus patriæ Comitijs ha-
bilis effectus est ob merita , quod illi natales
anteâ denegarant , publicisque tūm primūm
munis præfектus est . Kk Per-

Petamplam Bibliothecam ære multo con-
fecit, quam, non secus ac domum ipsam vni-
uersam, amicis', & studiosis omnibus summâ
animi liberalitate aperuit. Scriptioni deditus
Commentarias in Institutionum libros elucubrat
uit, qui apud me calamo exarati extant. Ad
hæc Tractatus duos de *Scripturâ priuatâ*, & de
Verbis Enunciatiis, qui tribus ordine sequen-
tibus annis, tribus diuersis in locis, semel, re-
rûm, ac tertio excusi sunt. Scilicet corun-
dem impressioni quartæ, quam insigniter au-
xerat, & alium insuper *Tractatum absoluere at de*
Testamentorum Cedulâ, cum Orbi christi funere
sublatus est, ac xna auctarium illud Tracta-
tum toties editorum, & Tractatus Quartus,
xx. propemodùm foliorū interijt magno Reip.
literariæ damno. Volumen præter hæc edi-
dit, inscriptum, *Conciliatio Legum*, quod in eo
leges varias, sibi inuicem aduersantes, facilita-
te felicissima conciliarat. Immature occasu
extinctus. viuere desijt ætatis aetio xxxv pro-
ceræ, & præpinguis staturæ Vir, facie pallidæ,
ore libero, ab illecebris penitus non abhor-
rens, studiorum laboribus munquam fractus,

.ii.

.ii.

.f. r. gloriae.

gloriæ appetens, in iuris Scientiâ re verâ præstans, iuuandis amicis & libris conscribendis matutus. Varia præter libros editos amicis mortiens ex testamento legauit in munera extremito loco, & in his Fratri meo, Paulo Tomasono I. C. Cubiculi supellecilem nœtiquam aspernandam, & aureatum fulcrum, non leue amoris, & benevolentiae mutua monumentum. Humatus est in Ecclesiâ D. Ioannis in Viridario, ubi loci Maiorum ossa placide quiescebant. Bibliothecam, ne veniret, fideicommissum fecit, quæ post hæreditis obitum ad dictæ Patres Ecclesiæ deueniret; sed frustra: Quæsito quippe prætextu dissoluendi alieni æris, sub hastâ venditam hæres eius absumpsit, collachrimantibus Nicolai amicis, qui tanti thesauri iacturam agerrimè perferebant. Natus anno circ. 10. lxxxv. vi. Kal. Aprilis post Meridiem, Obiit 111. Nonis Octobris anni circ. ccc. xv. Imago, quam dedimus, efficta tota est ad similitudinem exemplaris Zachariæ Zaninelli Pictoris æui nostri non incelebris, cui Eulogium huiuscmodi subiectum legitur in Musæo nostro.

Kk 2

NICO-

NICOLA O P A S S E R A E
 DE IANVA
 IVRISCONSVLTO CELEBERRIMO
 INGENIO SVPRA NATVRAM
 EXCELLENTI
 CALAMO LÈGES CONCILIANTI
 VOCE REOS MIRIFICE DEFENDENTI
 HOC CE GRATI ANIMI
 MONVMMENTVM POSTERIS
 IAC. PHI. TOM. MOERENS P.
 TE

TETRASTICHON

IO: BAPTISTÆ PASSERÆ GENVÆ

BAPTAVINI

IN LAVDEM EIVSDEM.

In uida Parca mihi vincenti funus acerbum.

Non iaceo: doceo: scripta per ora volant.

Arte, labore nothum mutauit Gloria Iuris.

En NICOLAVS Passer notus rubique viget.

NV-

✓ HOITSAЯГЕТ
 ✓ NVMISMATICIS ✓ OI
 CVSVM VAB TAMIČIS
 LIBERALITATI
 NICOLAI GENVÆ I.C.
 MVNIFICENTISSIMI

GALEO-

GALEOTVS, FERRVS

Patruinus, I. C. Clarissimus anteaetis annis floruit, hodieque nomen eius latè volitat per viuentum oram. Legalibus studijs addictus, modo in forensibus causis, modo in consultationibus, Oratoris Iurisconsultissimi, & Iurisconsulti eloquentissimi elogium tulit. Hisce primùm gradibus non solum fortunam domus, sed & patriæ suæ decus mirificè auxit, admirationi cunctis, quod ad summum Iurisprudentiæ fastigium adeò celeriter euolasset, Pulchram à Naturâ faciem accepit, quam integerrimis moribus exornauit, varijs in primis animi dotibus præstans, & affabilitate cunctorum amorem traxus. Verùm enim uero, cum multum in patriâ desudasset, summo cum honore vocatus est ad interpretandam Iuris. Ciuilis scientiam in Academiâ Salernitanâ anno cœ. 10. lxxxii. loco principe, & ample stipendio, decoratus. Eo in munere cum præclarissimè se gessisset, anno cœ. 10. xciviii. ad Messanensem Vniuersitatem accitur, Collega

lega extitit IACOBI GALLI Neapolitani, primam tūm Iurisprudentiæ Cathedram obtinentis: nec multò post, cum vnius doctrinæ suæ radijs aliorum luminibus tenebras offusisset, à Messanensibus in Ciuium suorum numerum adscriptus est. Dimotus inde à Schatu Cataniæ, vitam inibi per annos aliquot, quâ legendo, quâ consulendo suam alijs operam nauans, felicem duxit, donec inualescente ætate, in patriam redijt, vt ei labores suos reliquos deuoueret: Itaque denuò vocatus à Messanensibus, vt loco IACOBI GALLI Lyceum suum publicum illustraret, reieclis stipendijs, quibuscumq; patriâ pedem efferre noluit constantia summâ, quò proprijs lucubrationibus, & quieti vacare commodius posset. Cessit ei res ex voto, quippe nunc in Vrbe, nunc Ruri dies ultimos, sibi canens & Mūsis, honestissimo fine conclusit, anno CIO. IOC. XLLL. Ex Cœcilia Montana filios suscepit, qui nunc laudabiliter viuunt. Scripsit *Volumen Vnum Consiliorum*, quod lucem publicam propediem hauriet, nec non & in *Lecturas Matutinas Praelectiones, et Scholas.* Sepultus est priuatâ

priuatâ pompâ, in Ecclesiâ D. Luciæ sacrâ, vbi
Sepulchrum eius vix apparet temporis iniuria
fractum, absumptâ quoq; magnâ parte Stem-
matis, &c deletâ. Meminit inter cæteros Ga-
leatij Ferri Vir eruditus Fr. Angelus Portina-
rus in Opere, quod *Paduæ Felicitatem* inscri-
psit. Extat & familiæ huius mentio non ob-
scura in Ecclesiâ D. Laurentij, hoc verborum
nexu, quem vnâ cum Stemmate hic subne-
cto.

LI FRAN.

HIC IACET

NOBILIS VIR

DOMINVS FRANCISCVS A FERRO

DE PADVA

QUI PRO SE ET SVIS HÆREDIBVS

HANC FIERI PROCVRAVIT.

M. D. XXVIII.

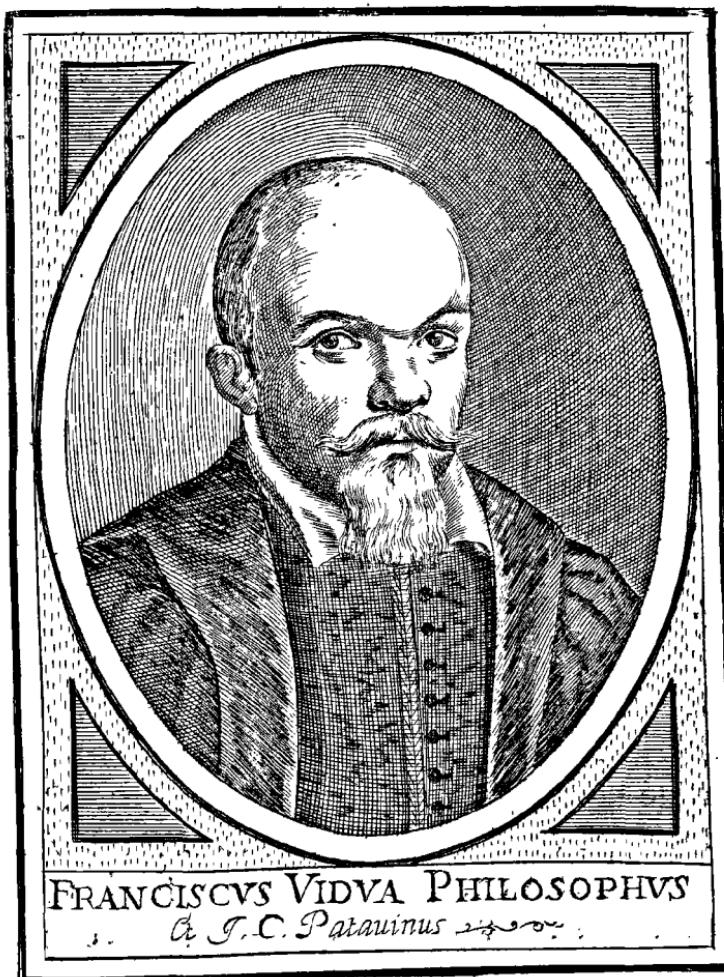
DIE VIII. OCTOBRS

MARI

II

GALEO

FRANCISCVS . VIDVA .

PAtauij ex Pâtre Maximiliano natus , præclaris animi dotibus insignitus , humanijoribus ab ineunte ætate literis consecratus , primum in Etruscis , mox in Latinis , demum in Græcis tyrocinium posuit . Progressus hinc ad studia grauiora , Philosophiam à præstantissimis eius ævi Doctoribus hausit ; deque Patris consilio Iurisprudentiam , post decursum Philosophiæ stadium , amplexus est eo animi ardore , ut adeptâ facultatis ytriusquè scientiâ , ijs honoribus fuerit decoratus , qui strenuis Rei Litterariæ Athletis deferri solent . Vix metam studiorum suorum attigerat , cum erudiendis alijs se addixit . Colore illi fusco facies notabatur , speciosâ fronte . Multa capiti caluities inerat , ori facundia multa , leporquè tantus , ut ab omnibus amaretur . Ciuii quippe consuetudini natus , ad omnes Urbanitates , & Veneres suoptè Genio ferebatur . Communis omnium opinio fuit , eum , cum palam generosam profiteretur animi libertatem , virentem adhuc ætatis flore , literariæ gloriæ

riæ palmam nemini concessisse. Illustribus, & eruditis iuuenibus, tūm suis, tūm exteris appri-
mè carus, operam ijsdem suam solers impen-
dit, quæ Logicam, quæ Cæsareas Institutiones,
quæ totius Antiquitatis arcana doceat: Virtu-
tibus etiam, quæ ad mores attinent, & ani-
mum respiciunt, mentes eorumdem institueat,
& effingens. Itaque Domus eius, in S. Crucis
Vico, parua licet & humilis, celebrabatur ab
omnibus, vti Morum, Virtutumque omnium
sacrarium, & asylum. Quisquis illi semel au-
res dederat, non poterat satis eius humanita-
tem eximiam non admirari, nec vocem itera-
tis acclamationibus non venerari. Professus
aliquandiu fuerat Institutiones Imperatorias
in Gymnasio patrio, cum anno ætatis xxxv.
Pandectorum Cathedram eodem in Gymna-
sio consecutus est, quam per Historiarum, &
Antiquitatum munimenta vagans, quæ pro-
bè norat, eminentiori gloriæ radio decora-
uit. Eloquentiam eius abundè, clarèque te-
stantur Orationes aliquot typis editæ, aliæ-
quæ calamo exaratæ's sed habitæ in publicâ
Academî Ricouratorum luce. Vnico filio
auctus

Scripsit

Orationes complures iam editas, quarum una est,
in Obitu Guidi Panciroli I. C. Altera in Obi-
tu Angeli Matthaeacci I. C. Tertia in In-
gressu ad Pandectarum Lecturam. Quarta
de laudibus Historiae. Aliasque non editas;
sed habitas publicè in Academicorum Ricoura-
torum cætu.

Apud me eius in Porphyrium Introductio extat,
nec non & Commentarij in Logicam Manu-
scripti.

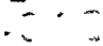
Commentarios in Institutiones Cæsaris manus A-
lumnorum eius quotidie terunt.

Historiarum Ephemerides inchoarat, eius mihi rei
testibus Eruditissimis Viris, Abate Albertino
Barisonio, & Laurentio Pignorio; sed quid
in illis profecerit ignoramus, cum nulla pars
earum extet.

PRO-

PROSPER FARINACIVS

NVlla huius eximij Iurisconsulti effigies exhibetur, quod cicatricibus varijs deformata militem potius, quam Iuri speritum representare videatur. Vir fuit per acris ingenij; verum ita propensus ad fallen dum, & interpretationem iuris in quamcumq; partem, ut in eius ore verum à falso minimè decerneretur. Nam & reos defendere, & innoxios impetere, & Iudicium acies tum palam, tum scriptis obtundere corradenda p e cuniæ gratiâ, minimè dubitasse fertur. Critici quoquè nomine vapulabat, quod in aliorum caussas inueheretur acrius, quam deceret, reosquè libertate nimia lacerret, & mordet. Non paucis honoribus Aulæ decoratus, Fisci partes in Vrbe Romanâ probè sustinuit, operamquè suam Summis Pontificibus imperitiuit; sed erumpente animi libidine in præceps raptus parum abfuit, quin publicâ animaduersione plecteretur, nisi Rom. Patrum, & Procerum, ac præsertim Cardinalis ab Altaemps benignitate fuisset adiutus, quibus visum est hominis

minis casus æquâ lance cum totidem eiusdem virtutibus compensare. Reliquum inde temporis spatium, compresso naturæ ferocioris impetu, scriptio[n]i dedit, præclarissimis editis ingenij monumentis, quæ producemus infrâ. Opibus relictis maximis excessisset è vitâ, nisi illam in luxu ferè perpetuo transegisset. Septuagenarius è viuis abiit, condito cadavere in Ecclesiâ S. Siluestri Patrum Theatinorum apud Penamontem cum huiuscemodi monumento.

Mm OSSA

IACOBUS PHILIPPO TOMEINI
 PROSPERUS FARINACCI
 I. C. ROMANI
 NAT. DIE XXX. OCTOBRI
 M. D. XLIII.
 OSSA
 PROSPERI FARINACCI
 I. C. ROMANI
 NAT. DIE XXX. OCTOBRI
 M. D. XLIII.
 OBIIT IPSO DIE ABEVNTIS
 M. DC. XIII.

Opera,

Opera, quæ edidit, hæc feruntur.

*Praxis & Theorica Criminalis in varios Tomos
distributa, in quâ continetur de Testibus To-
mus Vnus.*

Variarum opinionum Tomus alter.

*De falsitate, & simulatione contractus Tomus
Vnus.*

De Furtis Tomus Vnus.

De Hæresi Tomus Vnus.

De Immunitate Ecclesiæ Tomus Vnus.

Fragmenta Criminalium Varia.

Varia Quæstionum Tomus Sextus.

Confilia, & Decisiones variae.

Decisiones Nouissimæ Nouissimarum in Tom. IV.

*Et alia præclarissima opera, quæ Voluminibus
XIII. comprehensa ab omnibus probantur.*

276

276

Jac. Phil. Tomafini

1520 and 1570

MARCVS ANTONIVS PEREGRINV
I.C.E.QVES ET A SECRETIS SER.REIP. VEN.

MARCVS ANTONIVS PEREGRINVS

Eximij Viri, & Equitis MARCI ANTONII PEREGRINI, Iurisconsultorum æui sui facile Principis, acta egregia non breui coarctarem elogio, sed vberiori oratione narrarem, nisi hæc ipsa (propter Fratris mei cognitionem) uno aliàs volumine complexus essem. Sat hic erit igitur in eius laudem id scripsisse, PEREGRINVM nostrum æquè ac ALEXANDROS, BARTHOLOS, IASONES, DECIOS de vtroquè Iure benemeritum præluxisse Orbi, planèque inuidi, vel imprudentis esse eius monumenta calami non mitari. Natus est anno CIO. IO. xxx. Kalendas Augusti ex Melchiore Patre, honestissimo Viro, partàquè Iuris utriusque laureâ Cesareas Institutiones in secundâ publici Gymnasi sede promeridianis horis docere cœpit anno salutari CIO. IO. xvii. Inde caffarum actor celeberrimus Fisci partes sibi à Serenissimâ Republicâ Venetâ commissas in hac Urbe per annos lvi. magnâ cum sui nominis commendatione sustinuit. Varijs adhæc peregrinationibus, pro eâdem summâ fide suscep-
tis

ptis, clarus anno cīo. iō. lxxxviii. à Se*ct*
 cretis illius Consultationibus fuit, mitaque
 pro Principe suo, proquē Venetorum liber-
 tate, & Iurisdictione scripsit. Donatus ob id
 aureā torque in Equestrem ordinem D. Mārci
 cooptatus est anno cīo. iōcix. Et anno cīo.
 iōc. ii. defuncto BARTHOLOMAEO Syl-
 uatico, Principem Iuris Pontificij tradendi lo-
 cum adeptus in Patauinis Scholis, toto terra-
 rum Orbi notus; ingentes sibi, ac nominis
 opes, & honores peperit, ore, & calamo per
 insignis. Anno demūm cīo. iōc. xvi
 à salute partâ Nonis Decembribus, ætatis suæ
 lxxxvi. adeò lentâ febre correptus interiit,
 vt vix mortis videretur aculeum sensisse. Sum-
 mā Ciuium, & Academiæ totius mœrore vi-
 uis erepto Illustrissimi Vrbis Rectorēs vna
 cum Academicis, & Ciuibus insigni pompa
 in Cathedrali Ecclesiâ parentarunt; deque illius
 virtutibus, & meritis dixit è superiore los-
 co Magister BENEDICTVS BOIVVS, Meta-
 physicus Academiæ publicus, grauitē, & di-
 sertē, procurante Marco Antonio, ex fratre
 Nepote, & Iulio Peregrinis, qui vnanimes tan-
 ti Patrui memoriam condecorare infrā exara-
 to Epitaphio decreuere. MAR-

MARCVS ANTONIVS
P E R E G R I N V S
ORIGINE VICENTINVS ELECTIONE
PATAVINVS IVRIS CONCLVSI EQVES
ET SENATVS VENETI CONSVLTOR
A SECRETIS SERENISSIMÆ REIP.
SVPRAORDINARIUS LECTOR
ET EX DECRETO SERENISS.
PRINCIPIS ANTESIGNANVS
DOCTORVM OMNIVM
COLLEGII PATAVINI
QVANTVS FVERIT MVLTIPLICIA
EIVS IN IVRE SCRIPTA
VBIQVE TERRARVM SÆPE VISA
SEMPERQVE PROBATA
TESTANTVR.

OBIIT ANNO CHRISTI M. DC. XVI.
DIE V. DECEMBRIS
VIXIT ANNOS LXXXVI. M. III. D. IV.

SYM-

S Y M B O L V M
 E I V S F V I T F A M I L I Æ P E R E G R I N Æ
 S T E M M A A D D I T O A B I P S O
 H V I V S C E M O D I L E M M A T E
S I G N A V I T V I A S.

Egregie

Egregiè multa scripsit, & varia, & hæc
in primis.

De Fideicommissis Volumen Vnum.

De Iure Fisci libros VIII.

Decisionum Patainarum volumen Unum.

Consiliorum Volumina VI.

Additiones ad Bartholom.

Tractatus quosdam, ut potè.

De ordinariâ, & delegatâ Iurisdictione.

De Iudicariâ Materiâ.

De Possessione, & Proprietate.

De Factis modis acquirendæ possessionis.

De Pactis, & Conventionibus.

De Probatione, Substitutionibus, Legitimationibus, & Capacitate monasterij.

Præter hæc in lucem edita, confecit Opusculum, cui titulus, *Il Principe del Pellegrini*, in quo grauiores, ac sanctiores sententiæ habebantur, ac politica axiomata de Principum Iurisdictione. Raptum id à quodam post eius obitum, ac tandem peruigili Sereniss: Reipublicæ Venetæ curâ repertum, Senatus decreto in D. Marci Bibliothecâ seruatur.

.CI .C

IO. ANTONIVS MAGINV S

Studioſiſſimus Mathematicarum disciplinarum cultor, Patauij ortus, vt ſe Fortunæ casibus, & Iudibrijs ſubtraheret, in ore ſemper habuit Sallustianum illud: *Eum demum viuere, & frui animâ videri, qui aliquo negotio intentus, præclari facinoris, aut artis bonaे famam querit.* Literarum ſtudijs miro diſcendi ardore deditus, cum ſe Mathematicis disciplinis, ſic impellente naturâ, plurimūm oblectaret, in ijs acquirendis potiſſimūm deſudauit. In patriâ quidem *Petrum Catenam*, & *Moletium*, Viros planè doctos, audijt, ſed & alibi inſignioribus Italiae Mathematicis aures dedit, ſic omnium gloriam æmulatus, vt eorundem præſtantiam multis quoquè partibus ſuperarit. Quiamobrem pubescente aetate in Bononiensi Gymnaſio Mathematicis legen- dis adſcriptus, omnium mentes in admiratio- nem, & ſtuporem, quâ dictis, quâ ſcriptis fa- cile pertrahebat. Quippe Vrbis Proceribus ex natalitiâ illorum figurâ multa feliciter diuina-

Nn 2 bat:

bat: Equitibus tiaram, & purpuratas togas, hæreditates, & accessus ad magistratus & aulas Principum: alijs vulnera, odia, exilia, domestica dissidia, res aduersas omnes, quoad eius coniectura consequi potuit, prædicebat. Idem Astrologiam, aliorum nugis, & inanibus ac superstitionis auspicijs obtenebratam, miris cognatis illustrauit, & æmulis, ac insciæ plebi, cuncta Cœlo subijci, à Cœlo cuncta moueri liquidò demonstrauit. Eius sunt Commentarij in III. Hippocratis de Diebus Criticis, & additus ijsdem Libellus *de legitimo Astrologiae usu in Medicinâ*. Cum Alphonsinæ Hypotheses, quæ tot seculorum consensu, & applausu vnu receptæ, & approbatæ fuerant, falsæ, nec villo pacto cœlestibus Phœnomenis prædicendis accommodatæ ex recentiorum accuratâ obseruatione viderentur, nouas ipsæ cœlestium orbium Theorias, iuxta Nicolai Copernici obseruationes, facili methodo promulgavit. Mox, ut omnibus satisfaceret, magno sanè labore, vigilijs, & impensis multis, præclarissimas secundorum mobiliū Tabulas edidit, ex quibus

om-

omnium Syderum æquales, & apparentes motus ad quævis tempora mirâ promptitudine colliguntur, cum obseruationibus Copernici, & canonibus Prutenicis congruentes, easquè **GREGORIO XIII.** Summo Pontifici consecravit, eo temporis articulo, quo intentus erat Anni cursui corrigendo. Quod cum fieri præcipisset, in eo **MAGINI** iudicium magni momenti fuit. Aulæ Romanæ gratissimus, & Italiæ Principibus, Mantuæ cum primis, acceptus, amplissima consecutus est munera, dignaque stipendia muneribus, & honores summos. Siquidem **RUDOLPHVS Cæsar** ad aulæ suæ decus illum expetierat: atqui ingenij monumentis, ac Geographiæ restitutioni additus, nec non & editioni librorum, quæ otium, & quietem poscit, longinquum iter arripere detrectauit. **RUDOLPHVS** tamen, quâ erat animi munificentia prædictus, suo illum stipendio decorauit. Ptolomæi Geographiam primis Commentarijs, & Tabulis illustravit: mox Italiæ delineandæ animum adiecit, eoquè in opercvsquè ad senium desudauit. Fuit Vir obesi

cor-

corporis, læti vultus, laborum patientissimus, in suppurationibus, & calculis Astronomicis omnibus excellens. Vxorem habuit Gradulæ ortam, quæ se trium masculorum, vnicæ filiæ Deo dicatae parentem fecit. Ex his Fabius, & Carolus, viuente Patre intelierunt; Frater verò Ioannes Antonius inter Congregationis Sancti Dominici lumina varijs virtutibus hodiè nitet. Varia scripsit, quibus toti Astronomicæ, Astrologiæ, Geometriæ, Cosmographiæ, ac reliquis Mathesis partibus lumen accedit, totq; ac tanta, vix ut longæ vitæ curriculo legi possint. Adiit demum meliores sedes anno 150. 13c. xvii. iii. Id. Februarij, apoplexiâ correptus, cùm attigisset annum ætatis LXI. iuxta iudicium suum, quod mihi, & alijs plures antè annos sibi timendum esse prædixerat. Publicis exequijs ritè condito memoriam huiuscmodi Alumnus eius Roffenus, Vir eruditissimus, posuit in Ecclesiâ Patrum Dominicanorum Bononiae.

D.

I. V. J. D. O. M. M. T.
IO. ANTONIO MAGINO PATAVO
QVI E PATRIA
AD SUPREMAM MATHEMATICARVM
SEDEM IN ACADEMIA BONONIENSI
ADVOCATVS CVM MVLTIS ANNIS
VOCE ET SCRIPTIS QVIBVS
FVLGEBAT, DOCTRINÆ RADII
VNIVERSVM PENE ORBEM.
MARILLVSTRASSET
TANDEM INFESTIS ASTRORVM
SOLIS AD CORPVS MARTIS
QVOS SIBI PRÆNOVERAT
OBTVTIBVS CONCEDENS.
MAXIMVM SVI POSTERIS
RELIQUIT DESIDERIVM.

VIXIT ANNOS XXXXXI. MEN. VII.
 DIES XXVIII. HOR. I. A. C.
 OBIIT ANNO M. DC. XVII. III. IDVS FEB.
 SOLE CVRRENTE PROPE DIAMETRVM
 MARTIS ET CIRCA EXAGONVM
 SATVRNI
 IO. ANT. ROFFENVS PHILOSOPH.
 PVB. PROFESS.
 ET MATHEMATICARVM SCIENTIARVM
 STVDIOSVS
 NE TANTI VIRI FAMAM
 TEMPVS EDAX ABSVMERET T
 HOC PRÆCEPTORI SVO GRATI ANIMI
 MONVMENTVM ÆRE PROPRIO
 D. C.

ANNO DOMINI M. DC. XVIII.

Edita

Edita hæc ab illo sunt.

Tabulae Secundorum Mobilium duobus Tomis.

Ephemerides ab anno CIC. IO. LXXX. usque ad annos CIC. IO C. XXX. Tomis III. cum Isagogis in Astrologiam, & de Vsu Ephemeridum, & preceptis circa Agriculturam, & Nauigatoriam latine, quæ & etrusca ueste donata leguntur cum Stellis fixis, & alijs multis eodem spectantibus, ut potè De mutatione Aeris, De annuis Revolutionibus &c.

Theoricæ Planetarum iuxta Copernicanas observationes. Scriperat & antè illius mortem Theoricas, iuxta observationes Tichonis Brahe quæ modo expectantur,

De Planis Triangulis liber. I. De Dimetiendi ratione per quadrantem, & Geometriam quadratam libri V. cum tabulâ Tetragonicâ, & tabulâ Sinuum, & Tangentium, & Secantium.

Primum Mobile XII. libris contentum.

Trigonometria Sphericorum.

Problemata Astronomica, Gnomonica, & Geographica.

Oo

Magnus

- Magnus Trigonometricus Canon cum Tabulis.*
Commentaria in librum III. Galeni de diebus
decretorijs, & De legitimo Astrologiae in Me-
dicinae usu.
- Commentaria in Geographiam Ptolomei, quæ etiam*
etrusco idiomate aucta ab auctore fuit cum ta-
bulis mirâ arte delineatis.
- Expositiones in Tabulas triginta septem Geogra-*
phicas recentiores regionum Mundi.
- Nova Italiae figura, æneis formis impressa.*
Italiæ Regiones, Principatus, & Ciuitatum agri
- Geographici lineati, & formis æneis sexaginta;
& una excusi cum Commentarijs.
- De Directionibus quamplurimæ. Tabulæ in folio*
primum impressæ, idiomate etrusca pariter, &
latino, & nunc in A. Bononiae, iuxta Ticho-
nis correctionem, & cum nouis Tabulis, qui
busdam, que ad Analogias spectant, exce-
ptis.
- Quadrans Directorium, & Quadrans horarij Pla-*
netarum.
- Supplementum Ephemeridum, ac Tabularum Se-*
cundorum Mobilium, iuxta Tichonicas obserua-
tiones methodo perfacili. Item de Meridia-
norum

norum differentiā cū responsione ad David
Origanum.

De Metoposcopiā libri tres, & de Neis Tracta-
tus, qui quidem omnes olim manuscripti cir-
cumferebantur s primus nunc, & secundus
Metoposcopia sub nomine Ciri Spontoni editi
sunt.

Confutatio Diatribæ aduersus Iosephum Scalige-
rum de Æquinoctiorum precessione, & alia
ad Mathematicas spectantia.

-YOLIA

Oo 2 SYM-

S Y M B O L V M
 IO. ANTONII MAGINI
 MATHEMATICI
 CELEBERRIMI.

1632 2 10

ALOY.

ALOYSIVS CORRADINVS

PAtauinus Ciuis, HERCVLIS filius, Philosophus, & Iurisconsultus illustris, procerâ corporis staturâ, comitate & vrbanitate lepidus, ingenio & eloquentiâ mirâ præfulsit, quâ cum vteretur in forensibus causis pertractandis, & præsertim ijs, quæ ad crimina pertinerent, inter alios eminebat. Sermone historijs ac sententijs plenô, voce ac gestu reis ipsis animos Iudicum sexpissime conciliauit, quos ijsdem infensos reddiderat accusator. Cumquè VINCENTIVS Mantua Dux à Patauino Iurisconsultorum Collegio pro re grauissimâ decernendâ Iurisconsultum Principem efflagitasset, eò missus est, vnamimi Patrum Collegij Patauini consensu, CORRADINVS noster, qui Duci gratus aureâ ab eo torque donatus abscessit, insigni grati ac benè de illo meriti animi monumento. Ad hæc studiosus Antiquitatis omnis eius præcipua monumenta magno labore, ac dispendio natus est colligere, Cesarum & Imperatorum vultibus æneis, Idolis Gentium, & Statuis

tuis æneis ritè loco suo; & ordine distributis.
 Tot æreis; argenteis, aureis Numismatibus,
 cæterisque huiuscemodi fragmentis abunda-
 uit, ut eius Bibliotheca veluti Museum Me-
 tallorum, Anaglyphorum ac Piætaturarum ab
 omnibus coleretur; multique longinquis è
 partibus incertas Cæsarum Effigies eius inge-
 nio, & experientiæ diudicandas permetterent;
 neglectis Oraculis aliorum adhæpè, ac sæ-
 pius à Conciuibus fori ciuilis Iudex electus
 est, proquæ Patriæ commodis non semel Sa-
 pientissimum Serenissimæ Republicæ Vene-
 tæ Senatum adiit, à quo & petita, & Pande-
 starum Lecturam anno 150. 150. xvi. ob-
 nuit nemine refragante. Hic ille Cathedræ
 labores nondum satis expertus; tantum esse-
 cit memoriâ, doctrinâ, & varietate rerum,
 ut inter Doctores reliquos emineret. Eius quo-
 què loci, in quo pannis recenter textis carduis
 lana inducitur à Lanarijs, Iudex semel, ac ite-
 rum sub Rectoris nomine renuntiatus est, cu-
 ius ergo posita illi legitur Inscriptio, quæ post
 Elogium afferetur. Anno salutis 150. 150.
 xviii. vi. Kal. Octob. diem suum clausit, annos

natus

natus **xvi.** priuatoq; funere conditus in D. Da-
nielis templo. Circumfertur ab eo typis tan-
tum edita Series Cœsarum ex Numismatis.
Licet enim libros aliquot **De REPUBLICA**
consecisset, cœpissetque Dialogum etruscâ lin-
guâ. **Da Dao, et HoMoNiE**, inter se lo-
quentibus, Marco Antohio Ianua, & Trifone,
Gabriele, & Antipodo; nec non & Allegatio-
nes multas, nihil tamen harum Filijs eius di-
gnum est visum' publicâ ingéniorum luce,
quod morte præuentus extremam sij manum
addere nequijset. Filijs pluribus relictis ex-
cessit è Vítâ, quorum è numero superstites ful-
gent Hercules, & Bonacorsus, qui diligentissi-
mâ virtutis eius heredes; Numismata eius-
dem seruant vna cum Bibliothécâ, pectoris
statuis, & antiquis monumentis alijs exorna-
tâ. Memoriam eius tueruntur Inscriptiones aliæ
duæ, quarum una legitur in Turri Plateæ
Maioris Patainæ Vrbis iuxta Horologium;
In S. Francisci Xenodochio altera.

Exemplar Imaginis depromptum est ex
Alexandri Bassani Equitis, & Pictoris tabulâ
per insigni.

Inscri-

Inscriptio prima ALOYSIO CORRADINO
posita à Lanarijs Patauinis.

ALOYSIVS GORRADINVS
EX HERCVLIS FILIVS.
COLLEGIO NOSTRO PRÆFECTVS
ITERVM EIVSDEM PATRONVS
PERPETVO IURISDICTIONEM
PROTEXIT
IVRA PROPAGAVIT
FVLLONICÆ ANTEA VAGÆ
DOMVM STATAM
OFFICINAS INSTRVCTAS
AQVAM PERENNEM
ATTRIBUIT.

MA

Pp In-

Inscriptio altera in Terti Plateæ Majoris
 Aloysius Corradinus Devrio
 Iuris Consulteri Opus Prob. 15 Yola
 ANNO AB. V. C. M. M. DCC. XXXIII.
 2. COLLAESI CEPPOI IDEM
 2. 2. 2. 2. 2. 2. 2. 2. 2. 2. 2. 2.

Inscriptio Tertia in Xenodochio S. Francisci
 Aloysio Corradino
 Collegii Iuris Consultorum

Præside
 MATTHIAS
 ET BERNARDO SCARDEONIO
 HOSPITALIS OECONOMO
 HÆ SCALÆ STRVCTÆ SVNT.

A N G E L V S S A X V S
IVRISCONSVLTVS PATAVINVS
infeliciter interemptus.

IVRE admiramur , & ægrè ferimus dura
exitia Virorum præclarissimorum no
stræ Ciuitatis , inconstantiamque syde
rum fatali conspiratione in Ciues nostros , benè
de Republicâ literaria meritos , deploramus .
Dum eorum laudes , magistratus honores , &
opera recensere , non autem calamitates , ac
violentæ mortis interitus conscribere gratius
esset . Attamen reticendi non sunt , ne obliuio
ni eorum virtutes traddantur . Vnus est A N
G E L V S S A X V S , Patauinus Ciuis , & celebris
Iurisprudentiæ Doctor , altæ staturæ vir , &
læti vultus ; colore tamen plumbeo albis ocu
lis , fronte linearum capillarium plenâ , virtu
tibus varijs , & ingenuis artibus perornatus .
Hic omnibus literarum studiosis amabilis à Se
renissima Republicâ Anno c i o . i o . lxxxviii .
Lecturæ Iuris Canonici de sero , vt aiunt , se
P p z cundo

cundo loco, ecentum florensis propositis, adscriptus est: at, aucto statis temporibus à Sereniss. Senatu stipendio, quadrigentis singulis dein annis aureis honestatus est. Eâ in lecturâ clari, & di lucidi Interpretis nomen tulit. In caussis etiam forensibus consultus excelluit: cumque ad maximos Iurisprudentiae honores, increbescente in dies nominis, & virtutis eius famâ, eueheretur, Fortuna secundis aduersa miscuit, vitamque eius violenti fato conclusit. Siquidem Anno 150. 150. xviii. sub Auroræ ortum, die Veneris Dominicæ Passionis sacro, domi à scelestissimo olim familiarí suo de medio tollitur, & foedè dilaniatur, cum ageret ætatis annum quinquagesimum. Sepulcrum habuit in Ecclesia Patrum D. Mariæ Seruorum inter Maiorum suorum cíneres, nec ullum eius in lucem positum monumentum extat.

His ferè temporibus obijt NICOLAVS SANGVINACCIVS Patrius Patauinus Philosophus, & Theologus mihi summâ necessitudine coniunctus, cuius ingenium, ac laudes alibi recensere

sta-

statuimus , dum de hac nobilissimâ , & antiquissimâ familiâ Sanguinaccia quædam insignia monumenta adnotauimus.

IACOBVS GALLVS NEAPOLITANVS
Turis Cōsultus Clariß. s.

I A C O B V S . G A L L V S .

Neapolitanus Iuriconsultus, & Eques, æui sui splendor clarissimus ortus natibus, heroicis moribus, ingenio, & eloquentiâ præstantissimus, ob eximias animi sui dotes ab Hispaniarum Rege vnius è multis electus est, qui Messanense Gymnasium, suo auspicio conditum, illustraret. Inde magnis precibus, millequè aureorum honorario proposito à Serenissimâ Venetorum Republicâ ac- citus in Academiæ Patauinæ Iucem, eò se contulit anno c. 15. 10c. 11. ubi insignis Legum interpres Principem Iurisprudentiæ locum semper obtinuit. Mira eius, tūm in legendo facundia & maiestas, tūm in scribendo facilitas & methodus elucebant. In Consilijs dandis adeò celebris eius propè diuinæ Sapientiæ fama percrebuerat, vt plerique ex vltimis Europæ recessibus Patauium, nominis eius celebritate permoti, confluenter, Lyceum què publicum studiosius multo quàm vna quàm anteà frequentarent. Dicendo usque adeò valuit, vt aures audientum lepore, ani- mos

mos copiâ deuinciret. Scripsit Allegationes, & Consultationes in vtroquè Iure multas, ut occasio tulit, licet nihil haecenus sub eius nos sine typis excusum extet. Versantur quidem in manibus Alumnorum eius Perfectiones aliquot & Interpretationes legum, & ab ijs, deinceps ingenti cum fruge versantur. Studiorum laboribus fessus: imo luminibus ferè captus, ægrè vitam sibi acerbam trahens, quiescere cum posset, noluit; & tres adhuc annos in legendi, & docendi munere, excitatus magnitudine gloriæ, ac hominum applausu, strenue adeò perstigit, ut Vniuersitatis frequentia fatetur in eo altioris eruditionis copiâ defecit. Etum lumenis, & roboris compensari. Vnde denique desijt anno 1510. 10 c. XVII mense Maij, cum annos explesset LXV. ex quibus xvri. impenderat Lecturæ publicæ Patauinæ. Cadaver extincti in Ecclesiam D. Antonij ab vtraquè Vniuersitate delatum est, commemoratis inibi Viri Summi laudibus & Sigismundo Boldonio luculentissima Oratione, quæ extat. Imaginem eius Paulus Tomassinius Noster gratissimæ memoriae monu-

308

men-

nientum, raro Francisci Porciæ pennicillo expressam, suo in Museo seruat, ut qui ab illo Doctoratus insignibus anno CIC. 10 C. IV. fuerit exornatus.

Eiusdem porrò facundiæ non vulgaris argumentum habes Numisma, quod proprium illius fuit, mihiquè placuit hic afferre.

Qq

CVR-

**C V R T E S I V S C V R T E S I V S,
ET FRANCISCVS PIGNA.**

CVRTESIVS CVRTESIVS, Pa-
tauinus ciuis, liberalibus Disciplinis
addictus, Musarum Italicarum alum-
nus, Poematibus Lyricis nominis sui famam
perennem reddidit. Conscripsit enim mole
quidem exigua; sed eruditione ingentia Poe-
mata multa idiomate Etrusco: DIVAE nem-
pe IUSTINAE Vitam, & Necem tragicō car-
mine: & ORESTILLAE, Nemorum ac Sylvarum
Regiae Nymphæ, infelices amores agresti, sed ple-
no versu, si ipsum animique sui sensa sub in-
uolucro DAPHNIS, mirifice persecutus. Amo-
res etiam AMINTAE vario carminum nexu
pulcherrimè lusit: longèquè plura palam ex-
tarent excusa typis, ni mors præueniens, &
Agnatorum ignauia eorum copiâ Posteros
fraudasset. Interijt iv. Februarij, anno repa-
ratæ salutis cīo. 100. xviii ætatis verò
lxviii. & in Ecclesiâ D Marci iacet.

Ijsdem ferè artibus, & dotibus inclaruit
FRANCISCVS PIGNA, Curtesij concius, &

ami-

amicus. Vir is iucundæ cūm primis consuetudinis amēnitate amabilis, & illecebris ingenij varijs omnium animos mirum in modum oblectabat. Oeconomiae deditus, & in assiduis Amicorum congressibus occupatus nihil edidit. Consuluit de Honore non tardò, Ciuiumque suorum litibus, & discordijs auerruncandis sedulam semper operam dedit. Laudum eius summam complexus est eruditissimus Abbas ALBERTINVS BARISONIVS in suo Mercuriali, & Satyrico somno, vbi loci FRANCISCVM PIGNAM in ædibus Delphicis sibi repertum asserit vñā cum antè laudato CURTESIO. Cæterum Pigna, non sine Patriæ suæ dolore & iacturâ, senectute confessus vitale lumen amisit, ætatis anno LXXX. ferè peracto; cumquè lucis huius usurâ fruebatur, id circò cuncta idiomate italo conscribi maximè peroptabat, quod eius idiomatis nobilitate maximè caperetur. Eadem Curtelij mens erat. Quamobrem uterque cæteros ad id studij genus acriter adhortabatur. Nec desunt eximij Viri, qui hoc ipsum hodiè sentiant, & alijs persuadere nitantur, è quibus mihi præ cæteris

Qq 2 ris

M. M.

ris nominandus. V. N. & R. C R E S C E N T I Y S
 SACCARDVS, Illustris. & Reuerendiss. IO.
 BAPTISTÆ AGVCCHIÆ, Archiepi.
 scopi Amatensi, & apud Serenissimam Rem-
 pub. Venetam V. R. BANI. VIII. Pont. Opt.
 Max. Legati à Secretis, amicumque caput Mu-
 sis, Virtutum & Gratiarum omnium nume-
 ris absolutum, cuius ego dicta, & cogitata
 plurimi semper feci.

HIERO.

• 5 9

HIERONIMVS FABRICIVS AB AQPENDENTE & QVES
MEDICVS ET ANATOMICVS.

HIERONYMVS FABRICIVS

Ab Aquapendente dictus, è ciuitate Tuscæ inter Phaliscos Aquapendentis nomine, honestis maioribus natus virtute suâ generi per se claro, & illustri Patriæ lumen ingens accedit. Patauim, bonarum asylum artium, bonis auibus, ineunte adoleſcentiâ ſe recepit, ibiquè alienam receptus in domum quorundam nobilium Venetorum ex Lauredanâ Gente, ſub eorum clientelâ prima Græcæ, Latinæquè linguae rudimenta didicit: mox & Logicam, & Philosophiam omnem. Cumquè iuuenis, & singulari memoriâ, & acri ingenio prædictus eſſet, non ſolū Viros illos nobiles obsequio, ſed & animi candore, & ingenuitate demeruit, moribusquè ſuauissimis, & aſſiduis lucubrationum laboribus ingenia eorum, quâ exemplo, quâ exercitatione ad amplectenda literarum ſtudia mirificè excitauit; ferentibus opem illis vicifſim FABRICO, ut ad Medicinæ ſtudia ſe conferret. Quare tūm in publicis Doctorum ſcholis, tūm in priuatis congressibus erumpente

pente iam , veluti è latebris , AQUAPENDENTIS famâ , omnium omnino animos admiratione complebat . In Medicinæ castris Gabrielem Fallopium , clarissimum eius facultatis Interpretem , æui sui Æsculapium , p̄tæceptorem habuit , cuius ex ore , cum eius scholas frequens adiret , & eodem familiariter vteretur , facultatis illius flores apis instar sedulæ colligebat , & in Commentarios redigebat . Senem illum in curandis etiam vulneribus adiuuabat , & , vbi res ferret , corporibus humanis secundis suam ipse operam impendebat . Doctoris tandem insignia merito consecutus , maximo Virtutis & Gloriæ desiderio flagrare cœpit . Itaque præceptoris sui vestigia persecutus ad morbos sanandos , ad curanda vulnera , ad Anatomen exercendam se se totum eo conatu contulit , vt decadente FALLOPIO nullus illo dignor , vel aptior sit repertus , cui Anatomes exercendæ prouincia à Serenissimâ Rep. Venetâ mandatetur . In eâ toto ille terrarum Orbe per celebris quadriginta annorum spatio singulari omnium applausu versatus est , dictusquè omnes Anatomicos suæ memoriae

riæ superasse. Primus is fuit, qui Patauinis Athenis à Serenissimo Senatu Veneto Theatrici Anatomici ornamentum impetrauit, in eoquè primus admirabili auditorum concursu, & spectatorum ingenti corona corpora humana disseciuit. Chirurgiam multis varijs animaduersioribus lucupletauit, nouis instrumentis totam artem instruxit, & faciliori methodo plurimas operationes Anatomicas sic absoluit, ut eius tam ære, tunc ingenio Chirurgiam illustratam Neoterici libere facieantur. Morbis omnibus, etiam cum de salute planè conclamatum videretur, mirabiliter occurrit. Quam ob causam Principibus Italos, & totius terrarum orbis Regibus carus, & ab omnibus mirum inmodum expetitus, tanto erat in pretio, ut ei certatim omnes, tamquam nouo Numini, vitæ suæ incolumitatem referrent acceptam; nec nisi regijs decoratum muneribus ab sedimitterent; eius demum imaginem in Bibliothecis, & Museis suis summo in honore habitam collocarent. His dum bonis animi abundabat, Fortunæ quoquè muneribus affluxit. Siquidem ingentes opes sua

sibi virtute collegit, neptem ex fratre Senatori Veneto nuptui tradidit, Patauinæ ciuitatis iure donatus est, & publicæ Lecturæ ergò, mille aureis, ac demum ex Serenissimi Senatus Veneti decreto Antecessoris Supraordinarij titulo, Collegij ingressu, Equestri dignitate, ac aureâ Torque merito decoratus. Vbi nec tacendum illud, quod cum Illustribus viris operâ suâ perbenignè præstítâ, oblatam ab eis mercedem constantissimè recusaret, varijs ab ijsdem, & ingentis pretij muneribus tūm aureis, tūm argenteis ornatus fuerit, quibus omnibus ritè, & ordine uno in cubiculo dispositis, talem præ illius foribus Inscriptionem adiecit

LVCRI NEGLECTI LVCRVM.

Quâ quidem & humanitatem suam, & aliorum munificentiam introeuntibus omnibus aperiret. Extrà portam S. Crucis, quarto ab Urbe lapide, ad Monticuli formam ædificium ingens extulit, quod adhuc fortitum ab Auctore & à Forma nomen seruat, & *Aquapendentis Monticulus* appellatur. Varia, & illustria opera in Chirugiam, Artem medicam, & Ana-

Rr tomen

tomen typis edenda curauit. Cibi minimi senex, quiquè vel ætate longæuâ fessus gestatorâ sellâ deferebatur ad inuisendos ægros, anno Ætatis lxxx. leuem in morbum incidit, ex quo breui pristinæ valetudini redditus, dum proprijs rebus consulit, & testamentum condit; prospiciens nouos affines non generis conditionem quæsisse; sed opes oppugnare cœpisse, fractus animo, grauiter iterum ægrotauit, quod ab ijs, quorum fide maxime nitebatur, violenter haberetur in dies magis, ac magis. Quamobrem in grauescente morbo, vitâ demum excidit, & qui secundam planè, dum viueret, diuitijs & honoribus auctus, fortunam expertus fuerat, omine tandem infasto eandem sibi aduersam, & hoxiam adiunxit. Die funeris celebratus est publicè, ab Erudito Viro Io. Thulio Maria Montano, & in Ecclesiâ S. Francisci conditus absquè Epigraphæ.

Effigiem debemus Tabulæ à Francisco de Portia pictæ, quam inter delicias suas numerat Vir humanissimus, & ad obsequia quæquè paratissimus MARCVS FRANZINVS Patruinus Ciuis. In

In Anatomici Théarri superiori orbe hæc
de Fabricio extant.

HIERONYMO FABRITIO
AB AQUAPENDENTE
XXX. IAM ANNO^S ANATOM.
PROFESSORE.

Conscriptis.

De Visione. De Voce.

De Auditu.

*De Musculi artifitio, & de ossium dearticulatio-
nibus Tractatus breues.*

De motu locali animalium secundum totum.

De Gula, de Ventriculo, & Intestinis.

*De Respiratione, & eius instrumentis libellos
duos.*

De formatione fetus in fol.

De ovo, & formatione oui in fol.

De Brutorum loquela in fol.

De Ostioli Venarum in fol.

De Locutione in fol.

Pentateucum Chirugicum in fol.

*Operationes Chirurgicas in fol. & aliamulta prae-
dentissima opera in Medicinâ.*

Rr 2 NV-

N V M I S M A
 HIERONYMI FABRICII
 AQVAPENDENTIS
 ANNIBALIS TOSSATI PATAVINI
 OPVS.

E P I G R A M M A.

*Martia Fabricio iactat se nomine Roma,
 Pendula Fabricium tu quoquè gignis Aqua.
 Nobile Fabricio genus, inclita Roma, dedisti;
 Pendantem hic contrà nobilitauit Aquam.*

Ioa. Th.

DOMINICVS TVSCVS

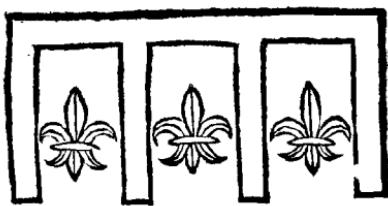
Regiensis , Præsbyter Cardinalis S. R. E. Tit, S. Petri in Monte aureo , à Clemente VIII. Summo Pontifice creatus. Vir planè eximius , quippè qui Pontificij , & Cæsarei Iuris Lauream consecutus , cum ad Romanam Curiam accessisset : ibiquè aliquandiu in forenses caussas , ac singularium Consultationes feliciter incubuisse , inter Sacrae Romanæ Rotæ Auditores adscriptus , com plures annos Ecclesiæ diligenter impendit , indequè sibi viam toto Orbe percelebris , ad Cardinalatus apicem communivit . Admirabiliter utique memoriâ , singulari promptitudine ingenij , ac animi libertate præditus eandem in dicendis sententijs retinuit purpuratus . Sacro Galero ornatus ità se gessit , vt id esse verissimum faterentur omnes : *Inuictos animos non mutari fortunâ , purpuram , ac togam ciuilem nunquam minui , vel augeri corporis umbrâ .* In hac enim ille dignitatis amplitudine collocatus ab elucubrandis ingenij monumentis non destitit ; quinimò in octo Volumina alphabetica ,

ac

ac faciliore methodo vniuersam Iuris Caho-
nici , ac Ciuilis materiam ad modum asser-
tionum congregavit . A fœdō assentationis cri-
mine , & hypocrisi longē semper absuit , quid id
vnum non omnium amicitiam naclus . Non
luxu , sed conditione ciuili splendidiorē au-
lam habuit . In Conclavi P A V L I V . idūm
vnanimi consensu Pontifex ab vniuerso Car-
dinalium cœtu conclamaretur , solus ei Baro-
nius obstatit , obiectā verbōrum obſcēnitātē
quod T y s c o iacturæ B U R ḡ H E S I O ; summa
mæ fortunæ cessit . Ad summum quippe fasti-
gij apicem ascensum vel minima prohibent im-
pedimenta . Nullum tamen turbati animi in-
de signum præse tulit Tuscius , immo vulgan-
dis in posterūm Voluminibus suis actioī ſte-
dio intendit , eaquæ noui Pontificis Numinis
dedicauit . Secundâ vſus valetudine , ad annū
xxx . vſquè vitam perduxit , quam
anno C I O . C I C . x x . cum morte commis-
ſauit . Sepultus est in Ecclesiâ S . Petri Mo-
torij , adscripto breui huiuscmodi monu-
mento .

DO-

M D C X X.

D O M I N I C I
C A R D. T V S C I
O S S A.

PAV-

P A V L V S G V A L D V S

EX nobili familiâ de Gualdo ortus, quæ sub OTHONE Duce Italiam consedit; Patrem habuit Iosephum præclarissimum I. C. cuius vestigijs insistens huma- niores in primis literas coluit, & Vicetiae sub optimis Præceptoribus optimis artibus est im- butus. Dein Patauium ad audiendas Leges Ciuiiles, ac Sacros Canones perdiscendos mis- sis, metam inibi studiorum partâ exoptatâ Laureâ consignauit. A Patre Ecclesiæ dica- tis, Romam progreditur; ubi degens Roma- næ Curiae viiuersæ carus, aleâ feliciter iactâ, labores suos fortunato exitu conclusit. Op- imis enim beneficiorum prouentibus locuple- tatus, Ecclesiæ Patauinæ Archipresbyteratum secum inde retulit, fructum amplissimâ digni- tatis. Patauium itaque reversus cùm ab om- nibus perhumaniter exceptus est, tûm ab Il- lustrißimo MARCO CORNELIO Episco- po Patauino, Præsulum gloriâ, qui & illi Proantistitis prouinciam annis cum plurimiis delegauit. Eo GVALDV S in munere, gra-

... s... uitate

uitate pariter, & admirabili mōrum probitate fulsit, clarus hac in primis dote, quod heroicā quadam, ac peculiari humanitate satis faceret omnibus, nec tristī quisquam ab eo vultu discederet. Apud cunctos Italie Principes summū in honore habētus, Episcopō suo, MARICO CORNETIO, fidelissimus in vita que fortunā fuit. IOANNI quōq; VICENTIO PINELIO, nobilissimo, doctissimoque viro ita coniunctus extitit, ut & dūm̄ visuerent se se incredibili benevolentiā inulcēm̄ prosequerentur, & amici defuncti memoriam propagarit. GVALDVS. Edidit enim PINELI cælo redditi luitam, & gestā eleganti stilo, tūn̄ ut tanti Herbis virtutes, tūn̄ ut singulareny in amicum benevolentiam suam toto terrarum Orbi monumentis literarum peregrinibus testaretur. Aetate fessus, esti valetudine optimā vteretus, Archipresbyteratus onus ornatissimi. Vissi. I OS. PAPI. G VALDI. I. C. Ne potisq; carissimā hūm̄ris infecit, vt otio pio vitam innocenter clauderet, quod ei plane contigit anno. aetatis. LXXIII. XVII. Kāl. Octobris: salutis autem. crō. 10. c. XXI. Se pultus est Patauij in Ecclesiā Cathedrali.

Amici hoc illumini Elogio idecorarunt, quod
eiusdem Imagini subscriptum legi

P A V L V S I O G V A L D V S

Iuris vtriusque, ac S. Theologiæ Doctor
humanioribus literis excultus
Vicetiae natus Patre Iosepho præclarissimo. I. C.
Vir planè ingenuus

Vitæ, ac Morum suavitate, & candore admirabilis
alijs virtutibus omnibus exornatus
summis Europæ Principibus carus
Romæ Sacræ Reip. Patribus
ac ipsi Summo Pont. P A V L O V.
perhumaniter acceptus

a quo
Illustrissimo Patauinorum Canonicorum Collegio
Archipresbyter datus
probè suo muncri satisfecit.

V I N C E N T I P I N E L L I

Clarissimi, & Amicissimi Viri Vitam
grauerter, & eleganter scripsit,
quæ

Veræ amicitiae Imaginem cum eiusdem legibus
repræsentat

Mira in agendis negotijs dexteritate
in peragendis celeritate nituit.

amabilis omnibus I V A 9

Cuius ergo vel defuncti Imaginem
Mortales omnes

amant, suspiciunt, venerantur

Amici Amico Incomparabili

Amicitiae ab eo sanctissimae

perpetuo cultae

Monumentum, & Tesseram

amoris, & officij titulo

P. P.

ALE.

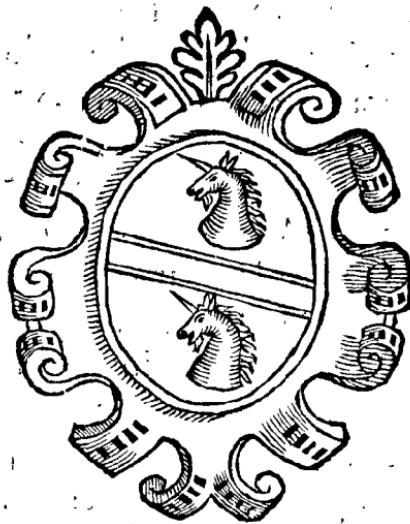
ALEXANDER TERENTIVS

Claus Patauinus, Iuris utriusque Doctor, habitu & vultu moris antiqui, rectâ estimatione sibi ipse seuerus, ceteris amabilis, Cathedralis Ecclesiae Canonicus fuit. Eius vita integrata, ac morum sanctitas cum omnibus venerationi esset, Patauini Antistes ipsum non raro in Vicarium suum adhibuere. Claruit omnino præclarissimis virtutibus, ac religiosissimis dotibus insignitus, miraque in perspicuo animi illius candore ingenij quædam simplicitas elucebat. Florescente ætate, luxu, dominatione, opibus, ac mundi illecebris quibuscumque valere iussis, ad animi pij delicias totum se contulit, Ecclesiam studio vehementi rexit, demandatis oneribus libentissime præfuit: inualesceente vero diuino totus amore succensus, IOANNI TERENTIO I C. præclarissimarum virtutum luminibus insignito, Nepoti ex fratre, Canonicatum Patauinum contulit, & ipse in superiorem domus partem, quasi in Eremum, ubi diuinis meditationibus, & orationibus totus intenderet, se se abdidit, curâ omni reliquâ proflus abiecit.

etâ. Hac è cellâ , lachrymis eius perpetuis irrigata , referta gemitibus, ad aures Supremi Numinis pænitentis animi preces ; crebraque suspiria mittebatur , nec egrediebatur inde , nisi cum ad ægros invisendos , pauperesque subleuandos , diuino quodam œstro percitus , rapiebatur . Ædes Orbatorum costruendas curauit , & in Suburbio S. Crucis Sacris Virginibus ex Capuccinorum Ordine Cœnobium condere cœpit : licetquè annis fessus , & gravis , domo gressus efferre vix posset , frequens tamen eis necessaria quæquè suppeditabat , nec cessabat verbis , & exemplo rudes illarum animos ad Pænitentiam , ad Orationes , ad Mundū contemptum , ad Pietatem omnem sedulus informare . Non alij , quam de spirituali Contemplatione , de Beatorum gloriâ , de Æternitate vitæ Felicitate , de terrenarum rerum imbecillitate sermones eius erant : actiones vero sanctitatem vndiquè redolebant . Obiit ætatis anno LXX. salutis CIO. IO C. XX. priuatae in Cathedrali Patauinâ antè S. CAROLI aram ; vti mandauerat , collocatus : indeque à gratissimo Nepote IOANNE TERENTIO splendidum in monumentum translatus , hiscenotis adiectis .

ALE.

ALEXANDRO TERENTIO I. C.
CANONICO ANIMI CANDORE
DOCTRINÆ EMINENTIA
LIBERALITATE IN PAVPERES
RELIGIONE PRÆCLARO

JOANNES TERENTIVS I. C.
EIVSDEM BENEFICENTIA IN
CANONICATV SVCESSOR
PATRVO OPTIME MERITO
M. DC. XXIV.

ALEXANDER BORROMÆVS

Nobilis Patauinus, ex Patre IACOBO ortus à primæuâ ætate in literarum studijs educatus, primum à præclaro Viro BENEDICTO de Benedictis Philosopho & Theologo, Græcas literas didicit: deinceps ab eodem in Eloquentiâ & Poesi institutus, in his, & in facultatibus reliquis libero homine dignis itâ suprà cæteros excelluit, vt eius nomini Præceptor ipse præcepta Rhetorices, quæ typis edere decreuerat, consecrarit. Verum enimuero cum ALEXANDER omnes industriæ suæ neruos ad virtutis arcem intenderet, Naturalem, & Moralem Philosophiam amplexus, exiguo temporis interuallo, vniuerso adolescentum Patauinorum cætu admirante, orauit publicè, Thesesquè de vtrâque facultate propositas perhonorificè defendit. Nimirum ille, vel iuuenis, singulari virtutis cupiditate flagrabat, nihil erat in eo summißum, popularē nihil, sed cum valido temperamento, feraci ingenio, moribus ad pietatem, & religionem eximiè conformatis exornatus esset,

Patriæ,

patriæ , & auitæ nobilitatis decori propagando laboribus suis assidus operam dabat. Non dum expleto anno **xxi v.** insignia Docto- ratus adeptus , tertium Philosophiæ Extraordi nariæ explicandæ locum obtinuit , in eâquè prouinciâ **FORTVNIVM LICETVM**, pri- mum locum tenentem , & **MARIVM MA- ZOLENVM**, Viros vtiquè præclarissimos, Col- legas habuit . Hic illum , **CAESARIS CRE- MONINI** præceptoris vestigia persequentem , & Aristotelis mentem ex Alexandri placitis illustrantem , facilitate & claritate in dicendo mirâ, etuditione in docendo eximiâ, alacrita- te , promptitudine , memoriâ in afferendis & explicandis contextibus singulari , Vniuersi- tas omnis perpetuò admirata est . Mors Fato propera in virentis gloriæ ortu terris abstulit annos natum **xxviiii. xii. Kal. Septemb.** CIO. 10 C. **xx.** Funus eius ingenti omnium mœrore celebratum est , dixitquè tum de mo- re Adrianus Grandis Iunior, alumnus eius, ora- tione graui, talesquè versus **CREMONINVS** præceptor in extinctum discipulum suum cum lachrymis effudit .

Tt *Cedis*

**CEDIS ALEXANDER CITIVS FATIS,
TVA VIRTVS**

**VISVRA EST LONGA POSTERI-
TATE DIEM.**

**DE MÉ AGITVR, POTERAM POST
FATA MANERE SVPERSTES**

**PER TE, TV ERGO NON; IN TE EGO
SED MORIOR.**

IVLIVS CASSERIVS PLACENTINVS
medicus, et Anatomicus

Tc 2

I V L I V S C A S S E R I V S

Placentinus Medicus, & Chirurgus præclarissimus, cuius se cumptimis spectandam Fortuna præbet. Humili nempè loco natus, patrijs laribus abactus, Patauium adiit, ubi cum *Aquapendentis* famulatui se dedisset, ex famulo auditor effectus, & ex auditore discipulus, felicissimis eiusdem auspicijs utriusq; Medicæ facultatis, Physicæ nimirum, & Chirurgiæ laureâ decoratus, demortui demum in locum suffectus est, applaudentibus Studentium ordinibus vniuersis. Exigui vir corporis structurâ fuit, ingenio vasto, prompto spiritu, & ad literarum studia mirè propenso. Facies coloris rubri murice tingebatur. In Anatome corporum se cum actriter exercuisset, talis in vulneribus, & insperatæ salutis plagis curandis euasit, vt prætergressus Præceptoris gradum, ad summum nominis, & fortunæ apicem euolarit. Ætatis anno **LX** Naturæ legibus satisfecit, sepultus in Ecclesiâ Patrum Eremitarum, memoriâ nullâ.

Scripsit

De Quinque Sensibus.

De Vocis, & Auditus Organis Historiam Anatomicam, varijs Iconibus ære incisis illustratam.

GEORGIVS RAGVSEVS
PHILOSOPHVS, THEOL. ET ORATOR.

GEORGIVS RAGVSEVS

PHilosophus, Theologus, & Orator insignis, Ragusi ortum habuit. Viris colore subnigro, graui vultu, singulari acumine præditus, ingenij nobilitatem magnâ vestium pompâ, & affabili maiestate morum egregiè decorabat. In familiaribus amicorum conuentibus nihil eo gratius, suauius nihil. Clericalibus iniciatus Ordinibus, graui beneficiorum prouentu ditatus est à Io: Baptista Milano, Episcopo Bergomate. Eloquen-
tiam summo studio coluit, variâque rerum notitiâ delectatus, post confectâ Philosophiæ, & Theologiæ studia, Medicinæ, ac Mathesi se totum addixit. Post hæc Raimundi Lulli artem studiosè euoluit, cumquè in illius adyta penetraasset, in eandem eleganti, ac facili methodo commentatus est, deque illâ multa palam ab eo tradita testatur Epistola, quam cā ipsâ de arte conscripsit. Ducebat GEORGIVS anno CIO. IOC. I. Patauij otia dulcissima studiorum, Canonicisquè secularibus S. Mariæ in Auantio Sacræ Theologiæ mysteria reserva-

serabat , cùm ad secundam Philosophiæ Ordinariæ cathedram in ipsis publicis Patauiniis scholis , quadrigentis propositis aureis , eleuantur , **C A E S A R I S C R E M O N I N I** , Philosopherum æui nostri Principis , primâquè docentis in sede , sedulus æmulator . Tertiâ Novembbris die , quâ intermissa studia repetuntur , Oratione pulcherrimâ Praelectionum suarum initium facere consuerat , iugiq; serie , ac tenore in Praelectionibus omnibus , quidquid afferret , id eleganti nitore verborum , ac ornatu loci amplitudine dignissimo perpolibat , vt pallam Auditores eius omnes , se non purum Philosophum , sed & Oratorem audire liberè faterentur . Multa scripsit , & initio quidem *Peripateticarum Disputationum* Volumen edit , **D E I P A R A E V I R G I N I** inscriptum , cuius & exemplar in Oliuetano Templo , thecis argenteis inuolutum , voto obtulit , suæ ergâ illam tesseram pietatis . Traetatum inde confecit aduersus *Cremoninum* de Elementorum formis , in eoquè sententiam illius solidis rationum ponderibus , ac momentis fregit . Scientias adhæc omnes comprehendere conatus .

tus est Epistolarum libris ad amicos datis. Verum enim uero, dum non fecus ac Mirandulanus, aduersus diuinatrices artes inuehitur, sequè à præuisâ per astrologicas coniecturas intemperie corporis, ratione & eloquentiâ studet eripere, inani labore fractus, lento quoquè morbo corripitur, quem dum negligit, inopinatè defecit, nullâ scriptâ tabulâ testamenti, Idibus Ianuarij, anni salutaris c. 150. 150. xxii. ætatis suæ xxxxi. Celebris eius Bibliothecâ, ædisquè per amplæ ornamenta (cum illegitimus ab intestato decessisset) Fisco deuoluta sunt, à quo sub hastâ vñâ cum scriptis omnibus venierunt. Corpus humili elatum funere in D. Francisci Ecclesiâ sine honore tumuli conquieuit.

Scripsit

Scripsit

*Disputationum Peripateticarum Volumen Vnum
cum responsonibus ad Tractatum Cæsaris Cre-
monini de formis Elementorum.*

*Epistolarum Mathematicarum, seu de Divinatio-
ne libros II. Parisijs editos à Nicolao Buon
1623. quibus accessit eiusdem Disputatio de
puero, & puellâ, qui è ruinis extracti reui-
xisse putantur.*

*Alias Epistolas de Logicâ, & Rhetoricâ, & de
Scientijs conscriptas adhuc expectamus, &
Commentarium in artem Raimundi Lulli M.S.,
Commentaria in Vniuersam Aristotelis Philo-
sophiam in varios Tomos distributa M.S.*

Vidi præterea Commentaria eiusdem M. S.
in libros sententiarum penes Adm. Reu. Patrem
D. BONIFACIVM FREMOOLDIVM Virum
vtique præstantissimum, quippè qui superio-
ribus annis Generalatus Congregationis no-
stræ, quæ Canonicorum Secularium S. Geor-
gij ab Alga nominatur, insignia adeptus ex
merito Visitatoris nunc honore fulgens Con-
gregationem candem longè, latèquè micanti-
bus virtutum suarum radijs illustrat quod no-
stris in Elogijs Ecclesiasticis clarius elucescet.

VV IVLIVS

I V L I V S Z A B A R E L L A

PAtricius Patauienus, Comitis IACOBI Zabarellæ præclarissimi Philosophi suprà laudati filius, vir scientijs Mathematicis, ac bonis apprimè literis excultus, florentium annorum vitam felicissimam in otio literario degit: atqui robustior, & vegetior factus defunctâ vxore primâ Laurâ Pernurmiâ maximo libidinis æstu flagrare cœpit, cuius ergò in Gyneco potius, quàm in Museo bonas horas muliebribus blanditijs impendebat. Acerbum ob id neruorum morbum incurrit, quem Médici *Epilepsiam* vocant. Pedum itaque compage quodāmodo dissolutâ quinquennio stratus in lecto iacuit, serenâ tamen ibi semper facie, & hilari vultu de literarum laudibus cum amicis, qui ad eum frequentes undique conuolabant, iocundo ore, & insigni elegantiâ collocutus. Mathematicarum Lecturæ Præfectus in Academiâ Deliâ post ipsius auspicia, morbo subeunte correptus, muneris sui partes obire prohibitus est, donec lubricam tandem vitam piâ morte conclusit, naturæ

naturæ debito persoluto , ætatis anno **lxix.**
Parentum ignauia in Ecclesiâ D. Antonij abs-
què vllâ memoriâ , quod fatum eius quoquè
Pater est passus , terræ redditus , ab Amico
huiuscemodi elogium tulit .

I V L I V S Z A B A R E L L A

LITERARVM STVDIOSISSIMVS
ET MATH. ARTIVM SECTOR
FILIVS COM. IACOBI ZABARELLÆ
PHILOS. DISERTISSIMI
HAC QVIEVIT IN VRNA
DVM SPIRITVS SYDERA PETIIT
QVID ILLI LACHRIMÆ
HOSPES
QVID TIBI QVIDVE ALII.
TVVS FLETVS VT SIT MALVM
MORS NESCIA
IN REBUS QVOD EST FLEBILE
FLENDVM POTIVS
DVM IMPENDET QVAM DVM
TRANSIT

FRANCISCVS POLA

Veronensis, Iurisconsultus præclarissimus, hisce ferè temporibus viuere desit, postquam magnâ cum laude in Patauinum Lyceum adscitus Pandectarum lectûram biennio tenuit, immaturâ morte præreptus. Nos eius in funere tale nostri affectus Elogium ergâ tam insigneri. Virum effudimus, quod hic damus, præterea nihil, quod eruditissimus Felix Osius in Academiâ suâ Patauinâ, quam accuratissimè exornat, rerum ab eo gestarum bteuiarum texierit Quiculendum. Sepultus est Veronæ in D. Sebastiani templo, à Domitio Calderino varijs præconijs exornatus, quæ leguntur passim.

VE-

VERONA GENVIT
FRANCISCVS POLAM I.C.
CELEBERRIMVM
FRANCISCVM POLA
VERONAM LITERARVM ORNAMENTIS
REGENVIT ILLVSTRAVIT
CONCIVES E SEPVLCHRIS CALAMO
EXTRAXIT
DEPERDITAMQUE EORVM MEMORIAM
IMMORTALITATE DONAVIT
CARMINA CONSCRIPSIT HEROICA
EPIGRAMMATA SALE
AC FELLE ASPERSA LIBRIS SEX
INVOLVIT
CREBRO DE HONORE CONSULVIT
SCIENTISSIMVS MORALIVM
PETRODICEAM AD PANDECTAS
ILLVSTRANDAS EXARAVIT
PVBLICVS PANDECTORVM DOCTOR
IN LYCEO PATAVINO MORITVR
ANNO ÆTATIS LVI.
SALVTIS c. 100. i. 24.

RVDVL-

R V D V L P H V S S F O R T I A

Cluis Patauinus, Episcopus Polæ, ex Pa-
tre I o: ANTONIO prudentissimo
viro ortus, Sapientiam, & Ingenium
Genitoris æquauit. Fratrem habuit B A R-
T H O L O M A E V M, inter æui nostri Medicos per
insignem, docentemquè publicè, quam profi-
tetur artem, in Patauinis Scholis, & Bernardi-
num Sacerdotem, Sacræ Theologiæ Mystam.
R O D V L P H V S ipse in Philosophorum, &
Iuris Consultorum album adscriptus Iurispru-
dentiam adamauit, in quâ cum plurimùm pro-
fecisset, otia patriæ pertesus, comodisquè
domesticis valere iussis in ipso ætatis flore Ro-
mam profectus est, vt consultationi intende-
ret, aulæquè Romanæ, & Auditoribus Rotæ,
nec non & purpuratis Patribus operam na-
uaret. Feliciter id auspicatus, gratus omnibus
extitit, ac in primis BELLARMINO, & Co-
BELLV CIO Cardinalibus Magnis. Hinc Au-
ditor datus Illustris. CORSINO Nuntio Pon-
tificio apud Gallorum Regem, Gallias per-
grauit. Eo munere summâ diligentia fidequè
per-

perfunctus, usquè ad obitum Pont. Maximi
 GREGORII xv. Romam reuersus ab VRBA-
 NO VIII. Episcopatus infulâ decoratur, quâ
 quidem dum splendide enitet, in meridię
 gloriæ occasum attigit Albonæ, salutis anno
 CIC. CCC. XXVI. VI. Kal. Septembris an-
 no ætatis suæ XXXII. Natus anno CIC. CCXIII.
 Die VIII. Martij Horâ XVII. Minut. II.
 Patauij, dum sibi commissari Polæ Diœcesis
 lustraret vigilantissimus Pastor, inibique ossa
 eius quiescunt, non sine lachrimis tumulo
 consignata.

Sub

Sub eius Imagine hæc leguntur.

R V D V L P H O S F O R T I A E
PATAVINO
IVRIS PRUDENTIAE SOLERTISSIMO
AMATORI
OMNIBVS INGENVIS ARTIBVS
INSTRVCTO
SANCTISSIMIS MORIBVS ET
DOTIBVS EXORNATO
EPISCOPO POLÆ CONSECRATO
CVI GRATISSIMVS EXTITIT
IVLIA PIETAS SVVM AMISSVM.
PATREM DOLENS
PONENDVM CVRAVIT
VT SICVTI RVDVLPHVS
VIX EPISCOPATVM INGRESSVS
INTERIIT
ITA HOC MONVMENTO
EIVS NVNQVAM MEMORIA INTERIRET.
Xx PAVLVS

P A V L V S B E N I V S

EVgubij ciuilibus parentibus ortus, per
celebris nostræ memoriae Philosophus,
Theologus, & Orator, eas artes, quæ
ad Humanitatem pertinent præcipue coluit,
optimâ interim, & variâ eruditione præditus:
moribus, ac religione, nedum indole, & in-
genio clarus. Anno CIC. 1561. ex-
plicator Humaniorum literarum Riccobono
successit in Gymnasio Patauino DC. flore-
norum honorario proposito accersitus. Eâ
in prouinciâ annos XXVI impendit ingenij
felicitate mirâ, nullisquè licet continuis labo-
ribus fractus, doctrinæ suæ præstantiam va-
rijs editis lucubrationibus testatus est. Sta-
tura ei modica fuit, gracile corpus, &
paruum, caputquè interfecantibus venis aliquot
lineatum. Potu, ac cibo tenui vtebatur, in-
sermone lenis, cogitabundo persimilis ac car-
pentis somnos, itâ tamen aliquandiu ad con-
tentiones, & controversias literarias à naturâ
factus, ut potius disceptator, ac miles, quam
Philosophus, ac Orator haberetur. Edidit ini-
tio

tio librum ex Theologiae penu *de Auxilijs* conferè tempore, quo ea questio Romæ à Scholasticis exagitabatur, hoc titulo : *Quâ tandem ratione dirimi possit controversia, quæ &c.* : qui subinde preslus est, & Auctori molestiam ingentem attulit. Post hæc aduersus Academicos Cruscantes, & Dictionarium Italicum ab ijsdem editum, *ANTICRVSCAM* condidit, cui cum respondissent Academicci, cumulatè libro ijsdem altero sub *Caualcantis* nomine satisfecit, sequè à varijs eorundem iurgijs validè adeò vindicauit, vt toto Orbi clarissimus accerrimusquè Italici Idiomatis defensor fuerit acclamatus. Patrocinium dein *TORQUATI TASSI* aduersus eorundem calumnias suscepit, & contrà Malacretam scripsit. Controversias præterea multas in literatiâ palestrâ sustinuit, quas omitto. In *LIVIVM* sanè nostrum, Historiæ Romanæ literatorum omnium consensu facilè Principem, & Eloquentiæ latinæ decus, præceps irruisse videtur, non veritus crebris eum maledictis lacescere Lib. II. de lege, & ordine Historiæ, iure vt admirati fuerint Sapientes, sanum alias caput,

X x 2 in-

inuidâ procacitate ductum, ingenium suum
cò maximè conuertisse, vt hominem doctissi-
mum fugillaret. Affectâ ætate vitâ exceslit
Patauij rude donatus Lector anno **cic. xc.**
xxv. Pridie Idus Februarij, Sepulcro tradi-
tus, quod sibi viuens extruxerat in Ecclesiâ
Monialium S. Claræ, antè altare Angelo Cu-
stodi eius ære dicatum, & ex testamento legato
annuo munitum, ad quod Sacrum religionis
ergò facere consuerat. Bibliothecam penes
Theatinos Patres esse voluit, quos & alio-
rum bonorum hæredes instituit.

Tumulus huiuscemodi titulo notatus est.

PAVLI

P· A V L I B E N I I
E V G V B I N I
E X E X T E R O R V M
P A T A V I N I G Y M N A S I I
D O C T O R V M
Q V O S I V V E R I T H O C S A X O
C O N D I
A N N O S A L V T I S
M. DC. XI.

La-

Latinè edidit.

*Commentarios uberrimos in Aristotelis Poeticam,
quibus ad obscura dilucidanda Centum Poe-
tice Controversiae insertæ sunt. Pat. 1613*

Platonis Poeticam ex eius Dialogis collectam.

*Commentarios in Aristotelis libros Rheticum duo-
bus Tomis explicatos, quibus accèsserunt.*

*Centum Oratorie Disputationes, seu Rhetorica
Controversiae, & Platonis Rhetorica ex eius
monumentis excepta.*

*Commentarios in sex primos P. Virgiliū Aenei-
dos libros.*

*Commentarios in Caium Crispum Sallustium Venet
Quinque, & Septuaginta Orationes.* In fol. 1622

De Historia libros IIII. Patav. 1611

*Disputationem de Annalibus Ecclesiasticis Cardi-
nalis Baronij.*

*In Platonis Timeum, siue Naturalem omnem, at-
què Diuinam Philosophiam Decades tres. 1694*

*Disputationem laudatam antè, De Auxilijs,
adiecto titulo. Quâ tandem ratione. & alias
lucubrationes ad eloquentiam spectantes.*

Patavii 1603

Orationes. Pat. 1613

Italicè

Italicè

*La Comparatione di Torquato Tasso con Homero,
Virgilio, e dell'Ariosto con Homero.* Pad. 1612

*Il Commento sopra il GOFFREDO di Torqua-
to Taſſo.* Pad. 1616

*Riſposta alle Considerationi del Malacreta ſopra il
Pastor Fido del Caualier Guerini.* 1600

Apologia al Scenofilico.

*Discorsi due della Fnondatione del Teuere à
Roma l'anno 1598.* Roma 1599.

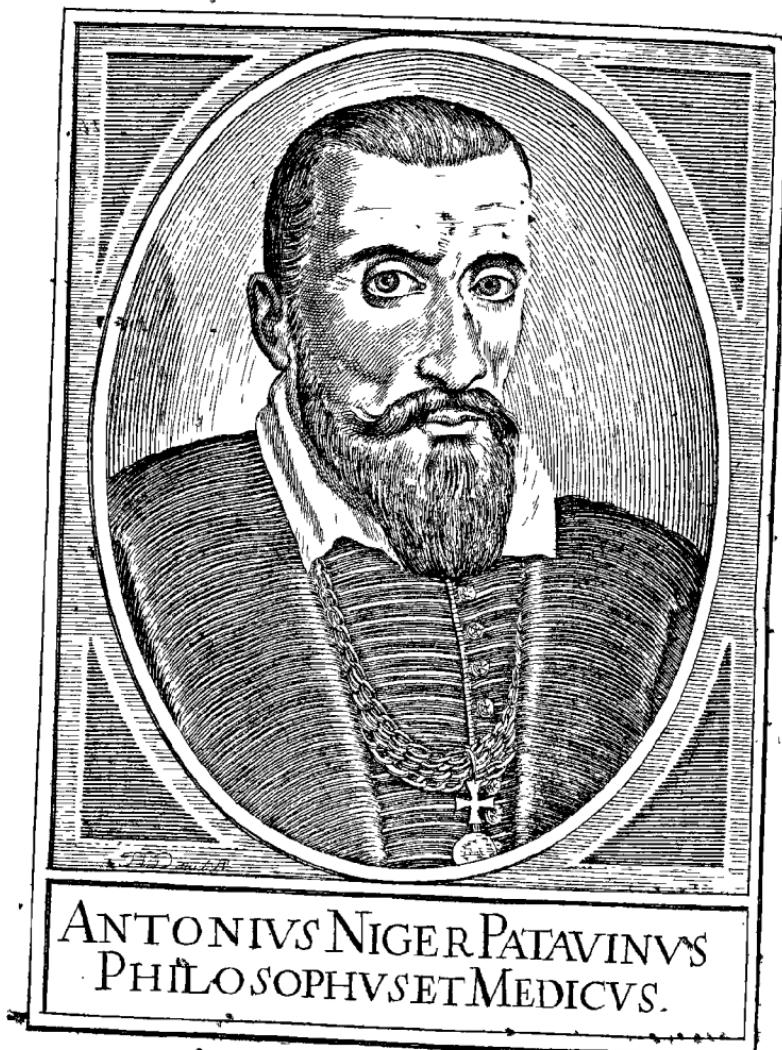
*Il Paragone della lingua Italiana in quattro li-
bri intitolata l'ANTICRVSCA.* Pad. 1613

*La difesa del Paragone della lingua Italiana inti-
tolato Il CAVALCANTI.* Pad. 1614

Rime, & Orationi diuerſe.

Malacreta (Giampieri) fit confederationi
au le pastor fido . Le Beni répondit
par le livre Riprosta de et dans ce livre
apre un r dīfendu te pastor fido contre
malacreta et l'ataquoit par des doutes
qui proposait . Roland Zoffetti répondit
a ces doutes et le au . ~~Le Zoffetti~~ AN-
nec la Reposte de Zoffetti ne demeura
pas sans Réplique du , part du Beni
il fut aux mains aux les ennemis et les
dēfenseurs du Pastor fido pendant de , aux
1600 - 1601 . 1603 écrivit pour la faute de auxilia

ortando ces
réponſes à ce
livre à mon
année 1613 . en
mai , 1613
au an
=pres et le
Zoffetti .
1613 le nom
emprunte de
Michelangelo
Forte .

ANTONIVS NIGER PATAVINVS
PHILOSOPHVSET MEDICVS.

ANTONIVS NIGER

Claus Patauinus; nostri æui Medicus nominis non obscuri inter Mortales vixit. Hic primo aspectu , depresso pileo frontem tegens, tumorem quendam & iactantiam præferre videbatur,cum omnis humanitatis re ipsâ cultor in priuatis sermonibus amicorum animos mirum in modum oblectaret. Ingenij acumini perspicaci accidente multorum annorum vsu,nomen ingens adeptus in curandis morbiis , Collegarum nemini concedebat. Romam profectus à CLEMENTE VIII. Summo Pontifice Equestris ordinis insignibus decoratus, familiam , & patriam honoribus , & diuitijs auxit. In Patrio Gymnasio per annos xxvi. Auicennam docte , & dilucidè declarauit. Verùm enimuerò cum Patriæ , Ciuiumq; Comitijs,plusquam virum literarum studijs addictum deceret,animum addiecisset, inuidiaæ potius & odij faces , quam gloriæ & laudis nomini suo accedit. Matrimonijs multis implicitus , sed in ijs parum fortunatus , duabus iam vxoribus paren-

Yy ta-

tarat, cum de tertiatâ abigendâ cogitans, obaltercationes dotis, diuortium cum vitâ morte própinante conclusit VIII. Kal. Ianuarij anni salutaris CIO. IO C. XXVI. cum ætatis sextum, & sexagesimum attigisset. Sepultus est in Ecclesiâ D. Mariæ Magdalena Fratrum D. Hieronymi à Pisis, hisce verbis lapidi monumenti incisis, procurante Hieronymo filio Medicinæ Doctore.

A N T O N I O N I G R O
E Q V I T I
E T C A T H A R I N E M A R C E L L A E
H I E R O N Y M V S N I G E R.

NL

NICOLAVS DE ODDIS

PAtauinus Ciuis, primo ætatis flore seculo valere iusso, Deo, & literis mancipatus, Congregationis Oliuetanæ claustra adamauit, cæteros sibi coeuos vitâ, & moribus anteuiuit. Quamobrem Cœnobijs in omnibus, in quibus egit, virtutis eius lucidissimum iubar teto terrarum orbe latissimè fulsit. Vir erat politioribus literis, tûm etruscis, tûm latinis ad inuidiam perornatus, præuijsquè Congregationis sibi longè carissimæ dignitatibus egregiè perfunctus, Abbatiam demum sortitus est, quam annis ferè xxx. splendide rexit. Nihil in eâ administrandâ candidius, nihil clementius fuit: nec potuit idecircò malevolentiam aliquandiū declinare. Frugalitate, & expensis proprijs peramplam Bibliothecam publicæ Cœnobiij totius utilitati construxit, in quâ cum iuuentâ senectutem posuit, ut in deliciarum horto. TORQUATVM TASSVM, Poëtam sibi summâ familiaritate coniunctum, eius aduersæ fortunæ acriter obluctatus, ab imminentibus periculo-

Yy 2 rum

rum procellis eripere, & in securitatis, & felicitatis portu sistere toto pectore contendit. Virtus omnino Principibus gratus, cunctis amabilis extitit, quâ laude clarus obiit anno aetatis L X V I . V I I . Idus Februarij post salutem humano generi comparatam C I C . I C C . X X V I . I A C O B V S Pighettus Bergomitas, Scriptorum eius utriusque stili, Epistolarum, & Opusculorum aliquot poeticorum hæres, tali Elogio lachrimantes amicos, pro suo ergâ Amicum studio, & pietate, consolatus est.

Siste

Siste quæso Viator, ac perlege.

N I C O L A V S O D D V S

Oliuetanæ Congregationis Abbas & Paren's
hic situs est.

Nobili genere ortus adhuc adolescens terrenas
opes deseruit, vt se ditaret cœlestibus.

Consilio fuit semper Senex,
Innocentia infans.

Monachorum Senatus præcipuas dignitates contulit :
Sapientia magis extulit.

Splendidam Natura mentem indidit,
Splendiora Virtus edidit.

Patauino in Cœnobia Musis Delubrum
Summa cum gloria erexit.

Torquatum Tassum Diuinum illum Poetam
cui intimus fuit, è sœuentis fortunæ
manibus moltoties eripuit.

Verum (eheu.) tantum hunc virum amici
collachrimantes à morte
eripere nequiuerunt.

Quod tamen illi periucundum extitit,
Si quidem mortales reliquit exuuias,
vt immortales indueret.

V I A T O R

Tumulum lachrimis decora, & disce
Libitinam posse quidem vitam adimere,
non autem acquisitam Virtute famam.

Sic amico optimo Iacobus Pighettus Bergomensis
ipsò die obitus mæstis. calamo parentabat.

ALEXANDER CARRERIVS PATAVINVS
Presbiter, et Iuris Consultus

Etatis Suae L.

ALEXANDER CARRERIVS

Cuius benemeritus Paduæ , quam frustâ scriptis summam affectauit fortunam, hanc seueritate morum , & nimiâ dicensi libertate , quâ sine ullo discrimine Viros Principes , & amicos impeteret , nancisci conatus est. Sacerdotalem dignitatem adeptus , Ecclesiæ S. Andreæ aliquandiu constanti pietatis obseruantia in Deum , & Pauperes præfuit. Eo ipso tempore oblatam sibi Iuris interpretandi prouinciam in Gymnasio patrio toto pectore renuit , quò liberius literarum studijs , sibique commissio Gregi vacare posset. Tandem , laborum pondere pressus , animarum curam alteri demandauit , patrijsquè conscribendis Historijs se totum dedit. Dabat nihilominus tūm etiam operam Studiosorum consuetudini , & in Academiarum spatijs se se validè exercebat. Siquidem in Animosorum Academiâ Disceptationes multas , doctas , disertas , grauesquè habuit , quarum dux , nempè *De Somnijs* , ac *de Diuinatione vna* , & *An possint arte simplicia , veraquè metalla gigni* altera

altera, luci datæ, literatorum animos ad hanc
vsquè diem mirè afficiunt, ac demulcent. Multi-
ta præterea fœcundi ingenij sui monumenta
edidit, ac in primis *De Potestate Summi Pon-*
tificis Libros II. qui typis excusi, cum à Po-
liticis parùm admodum probarentur, à Princ-
ipibus nihil, obtreftationibus expositi Apo-
logias aliquot à Iacobo Gretsero, & Adamo
Scherdio reportarunt, quibus ille tamen ce-
lieri, quâ erat doctrinæ præstantiâ, calamo
satisfecit, licet hoc scriptum in priuatis tantum
amicorum Bibliothecis extet.

Scripsit adhæc Latinè.

De Sponsalibus, & Matrimonio libros V qui,
et seorsim, & inter volumina Tractatum
legalium impressi sunt, Tom. IX. fol. 61.
Defensionem pro libris suis de Sponsalibus, &
Matrimonio aduersus Polidorum Sturnium,
Responsionem Apologeticam pro Bartolomeo frâ-
tre ad obiecta Marci Antonij Peregrini.
De Gestis Patauinorum libros X. nondum editos.
Tractatus etiam aliquot de iniurijs, ac eorum re-
medijs apud Haeredes latent.

Italicè

Italicè literis consignauit

Vn Discorso soura l'opera di Dante.

Palinodia, nella quale si dimostra l'Eccellenza dell'opera di Dante.

Apologia contra le imputationi di Belisario Bulgarini Senese.

Ei quoquè tribuitur Historia Henrici Calderij, & Thebaldi Cortelerij opus, quod præclarissimis Viris, Abbatii ALBERTINO BARISONO, & FELICI OSIO probandum relinquimus in legitimis Historicis Patauinis, quos sub auspicijs Illusterrimi, & Excellentissimi Reipublicæ Venetæ Senatoris DOMINI MOLINI, obliteratae veterum Scriptorum memoriae Restitutoris, recensitos defecatos, & illustratos euulgant. Litibus tandem, & controversijs implicitam ultimam senectutem traxit, domesticisque rebus intentus, octogenario propior apopleticus interiit. Priuatum funus defunctum ad Ecclesiam D. Andreæ Patauij duxit, vbi conditus in Sepulchro à se ipso constructo iacuit, hanc Inscriptione superstes.

Zz ALE.

ALEXANDRVM CARRERIVM
 I. C. COLLEGII DECANVM
 HVIVS ÆDIS OLIM PRÆPOSITVM
 LITERATVRÆ AC SCRIPTIIS NON
 IGNOTVM
 NVLLO AGNATIONIS SVRERSTITE
 LIETA MONTAGNANA NEPTIS
 MOESTISSIMA
 SEPELIVIT
 OBIIT ANNO c. 1500. xxvii.
 DIE XX. AVGVSTI.

ÆTATIS SVÆ - LXXVIII.

Extat altera eiusdem memoria in Ecclesiâ
 D. Iacobi Cjuitatis nostræ ob restitutum nescio
 quod Sepulchrum Carreriaræ gentis,

FA

FAMILIAM CARRERIAM
LONGA AVORVM SERIE TOGA,
SAGOQVE
CIVITATI PERSPECTAM
ALEXANDER PRESBYTER
IVRIS CONSULTVS CLAVSIT
CVIVS ETIAM CVRA HOC
SEPVLCHRVM
EXVIT VETVSTATEM
M. DC. XXV.

Zz 2

C.Schi-

• 1600 • 22

C. SCHINELLA COMITIVS^q

PAtauinus patritius, geminâ Philosophiae, & Theologiae laureâ decoratus S P E R O N I O Proauo, vultu, ac moribus per quām similis fuit, sed doctrinâ similius, quā nominis sui famam longè, latèque diffudit; et si acuti vir ingenij, nec non & spiritus vehementis æquè in militari, ac literariâ palestrâ se se exercuerit, & paria fecerit. in virtuteque Primo iuuentæ flore, in patrio Lyceo. Naturalis Philosophiæ cathedram, silentie Iacobo Pernumiâ, summâ cum laude, miroque audiendum concursu tenuit: vnde profectus Romanum multam inibi Sacris Rômanæ aulæ Proceribus suis impensis operam, & obsequium detulit, renuitque non semel sacras infulas niueâ solâ libertate contentus, & alienus à fastu. Reuersus in Patriam feudalia familiæ suæ Iurâ, quâ litibus irretita, quâ temporum iniuriâ silentio obruta, laboribus improbis, assiduisque vigilijs, voluminibus duobus itâ digessit, vt non tam ipse lares proprios locupletiores, ac clariores reddiderit, quām poste-

posterioris fād illustriorēm fossiliam sibi delīcepis parandam, ampliorem aditū patefecerit. Priuatis ab eo cōmodis reparatis successit studium decoris Patriæ; quod & illi viuenti, vi- dentique felicissimè cessit. Cum enim Ciuium Comitia, vi, & ambitu turbarentur s. populi, quæ quisquiliæ in lectum Nobilium Cœtum adsciscerentur, iusta indignatione commotus, Clarum quemque ciueni pristino nitori restituere, præuidi acti nobilitatis examinā, & con- tendit: & quod propriō ingēnio & ac soleritiā aliquot annorum spatio validē pertinat atq[ue] tam à Sereniss. Republicā Venetā impetravit Meliorem vniquè Comitorum Patriæ sum formam antea occasum vñdit. Si quidem evit uis immaturā morte præcepto, gliscentibus malis artib[us], laudabiles contatus eius magnâ ex parte irriti corruerunt. Vñenti fato facta cubilis annos. Circa id est. M. xlv. l. vi. i. Kal. Augusti, ætatis sua xxxvii. Natus ille mem- p[er] fuerat ahiq. id est. menses xxi. i. Augusti D. xxxix. H. viii. M. xxviii. Et hoc isti pro- xime consequens; in Ratapipā Virbe. Et in tunc etiam in aliis locis vñdito.

. Iac.

Eff-

Effigies excepta est ex originali optimo,
quod spectatur in Musæo Præclarissimi Viri
C. Speroni de Comitibus Abbatis & Cano-
ci Patauini, sub quo talia leguntur.

SCHINELLA COM. DE COM. PAD.
ALBER. FIL. PHILOSOPH.
ET THEOLOGIÆ DOCTOR
INGENIO VIVIDO
ERGA AMICOS
ET SVOS ET PATRIAM
OFFICIO PIETATE ET OPERA
INSIGNIS
OBIIT XI. KAL. SEPTEMBRIS
M. DC. XXVII. ÆTATIS SVÆ LV.
DE

A N T O N I V S L E O P E T

A R S E N I V S M E R I V S I C

ANTONIVS LEO Nobilis Patauinus,
Iurisconsultus, & Caſſarum actor,
earum in primis, quas Criminales vo-
cant, mihi neutiquam prætereundus saltem
hac extrema in paginâ, cui nomen illius, &
A R S E N I I M E R I I, Iuris æquæ cultoris, & hu-
manarum literarum cognitione præstantis
inscribo. Ambo cœlere terris anno c. 10. ioc.
x x i. ætate æquales, disparés moribus, &
affectione. A N T O N I V S enim nobiliores, &
acriores spiritus ab ipsâ Naturâ nauctus, gloriæ-
que cupidior, vehementius in defendendis reis,
pijsque causis tuendis elaborauit. Fuit, & hi-
lari vultu, eaque animi serenitate, eo splendo-
re fulgebat, ut plerique ciuium in eum oculos
intenderent, ipsumque in maximum aliquando
Iurisconsultum euasurum vnatimes
conclamarent. Sed heu repentinâ febri corre-
ptus spem omnium fregit, terris ereptus anno
ætatis x x x v i i i. Kalendis ipfis Ianuarij an-

ni

ni salutaris c 10. 10 c. xxii. è contrà

ARSENIVS honestis natalibus nequaquam inflatus, placidis moribus, & suavi genio forenses caussas actitabat. Pallidus ei vultus erat, & imbecilla artuum, neruorumque complexio, quâ non deteritus, modo Fori Iudicem, modo Magistratum eum gessit, per quem ius suum Lanarij consequuntur. Poësis cultor, sed languidus, paribus ritmisi languidos affectus cordis, & spiritus indicauit. Vniuersitatis Legistarum nomine Serenissimo ANTONIO PRIVO, Venetiarum Duci, etruscis carminibus, Pridie Nonas Septembbris anni c 10. 10 c. xvii. publicè gratulatus, Eques ab eodem renuntiatus est. Regressus domum domesticis oneribus afflatus, Parentum adhæc, & amicorum perturbationibus assiduis agitatus, in summâ intemperie corporis diem extremum clausit anno ætatis xxxvii. Extant demandata typis, eiusquè nomen seruant *etrusca carmina ad Serenissimum Venetiarum Ducem*, nec non & *Oratio*, quâ *Magistratum Lanariae artis auspicatus est*, aliud prætereà nihil, quod sciam.

Aaa

AD

A D L E C T O R E M

HAbes itaq; , Benignissime Lector, Illustrium
Musæi nostri Virorum Elogia, suis Iconi-
bus exornata ; sed & habeo tibi gratias
non vulgares , quod hilari vultus , quidquid id est
operæ, quod rogati edidimus, libens lubens inspexe-
ris, legeris, approbaris. Eâdem benignitate freti
tibi seorsim propediem T. LIVII. FRANCI-
SCI PETRARCHAE, nec non & Amasie illius fa-
mosissimæ, LAVRAE, Monumenta collecta sedulo
suis cum Iconibus afferemus. Vocabitque subinde
Nos ad Elogiorum Volumen alterum otium, quo
fruimur, & humanitatis tuae aura, quam conati-
bus nostris fauentem assidue adprecamur.

F I N I S.

INDEX

Nominum Propriorum.

A

Damus Scherdius.	364
Adrianus Grandis	333. celebrat
Alexandrum Borromæum	<i>ibid.</i>
Æmilius Campolongus Medicus	
Patauinus, Galeni studiosissimus	
in Gymnasio Patauino Medicinam	
docuit. Iacet in Ecclesiâ	
Seruorum 205. Eiusdem Imago 203. Epitaphium.	206.
ALBERTINVS BOTTONVS Pat., fratres	
præclarissimos habuit. Logicam & Medicinam	
interpretatus est in publicis scholis. Ædes magnificas	
construxit. Senex obijt. Sepultus est in ecclesiâ	
Patrum Eremitarum. Eius Imago.	143
Opera.	148
Albertus Schelgjus.	159
Albertinus Barisonus Abbas	271. Celebrat in
suo Somnio Pignam & Curtesium.	311
Albertus I. C. Guidi Panciroli Pater.	187
Alphonsus Rex Hispaniarum Astronomiæ instaurator.	115
Alphonsus 11 Dux Ferrariæ, literatorum Mecœnas,	
Torquatum Tassum diligit.	172
Alexander Pont. Max. Bononiæ obit.	7
A a a 2 Ale-	

ALEXANDER Massaria Vicentinus. In patriâ Medicinam exercet. In Academiâ Olympicâ Arist. Meteora interpretatur. A Venetis Patribus accitus Venetias adit, ibi libros de Peste euulgat. Opes maximas colligit. Principem Medicinæ locum in Lyceo Pat. obtinet. Scholaris petulantiam coerct. Senex obit. Sepelitur in D. Antonij. Imago eiusdem 165. Opera 168. Scripsit aduersus Saxoniam.	<i>ibid.</i>
Alexander Farnesius S. R. E. Cardinalis, literatorum Mecœnas.	156
Alexander Piccolominæus.	208
Alexander Fortecchia I. C. cauſlarum actor. Fisci partes tuetur. Cautè viuit, ex incommodâ valetudine laborat, sepelitur in Ecclesia Monialium Misericordiæ. Effigies eiusdem.	252
Alexander Bassanus Eques, ac Pictor.	284
Alexander Terentius Pat. Canonicus I. C. Vicarius Episcopi pluries. Vir innoeens ac singularis exultationis. Opes ac honores spernit. Pauperes alit. Io: Terentio Nepoti Canonarum confert. In supremâ parte domus degit Anachoretarum more. Ædes Orbatorum, ac Monialium Capucinarum construxit. alit easdem opibus, & orationibus. Senex obiit. In Ecclesiâ Cathedrali sepelitur. 330. Epitaphium eiusdem	333
ALEXANDER BORROMÆVS, Patri- tius Patauinus, Philosophus & Orator, Græ- cas litteras didicit. Publicas Theses defen- dit.	

dit. Mores eiusdem optimi. Doctor acclamatus Philosophiam interpretatur ex doctrinâ Cæsaris Cremonini. Anno ætatis **xxviii.** obit. Celebratur in funere ab Adriano Grandi, & Cæsare Cremonino.

332. 333

ALEXANDER CARRERIVS, Praebyter Patauinus. I. C. & Historiarum scriptor. Ecclesiæ S. Andreae præfuit. In Academiâ Animosorum disceptat. Scripsit aduersus Politicos de Auctoritate Pontificis, & alia quædam. **363.** Creditur Auctor Historiarum, quæ Calderij, & Cortelerij nominibus circunservuntur. Litibus implicitus senex, & apopleticus interit. Imago eiusdem. **362. 363.** Epitaphium. **366.** Inscriptio in D. Iacobi.

367

ALOYSIVS BELLACATVS Ciuis, & Medicus Patauinus, in ægris curandis assiduus. Extant in manibus Laurentij Pignorij Aphorismi Hippocratis quibusdam illius annotationibus insigniti. Effigies eiusdem, sepulchrum, & stemma.

63. 64

Aloysius Estensis Cardinalis, fauet Torquato Tasso.

131

Aloysius Mocenicus, cognomento Philosophus.

211

Aloysius Syluaticus Iuris utriusque doctor.

212

ALOYSIVS CORRADINVS, I. C. & Philosophus Patauinus. Agit causas. A Collegio Iurisp. Mantuam missus, à Duce munericibus exornatur. Antiquitatem amat. Numismata præclarissima colligit. Index Lanariæ artis sæpè legitur. Pro Patriâ orat apud Senatum

natum Venetum. In Patrio Lyceo Pandectarum cathedram exornat. Filios reliquit custodes à se collectorum Numismatum & Bibliothecæ. Imago eiusdem. 281. Inscriptiones tres. 301. & 302.

Altaemps Cardinalis. 272

Andreas Mantinea Pictor. 13. 18

Andreas Alciatus. I. C. posteà Cardinalis. 70. & 188.

ANGELVS BEOLCVS Patauinus, Ruzantes dictus. Rustico idiomate sibi famam peperit. Histrio ruralis fabulas, & orationes scripsit. Sepelitur in D. Danielis, celebratur à Io: Baptistâ Rotâ. Imago eiusdem, Epitaphium, Opera, Symbolum. 31. 32. 33. 34. 35

Angelus Matthæaccius, Marosticensis I. C. Philosophus, & Mathematicus, antè annos V. primam Iuris Cathedram sibi dandam prædictit, quam obtinuit post Pandectarum sedem. Carnorum regioni Assessor præest. Venetijs causas agit, Antonio Fachinetto, Pij V. Legato, in primis carus. A multis Principibus expetitur. Domus eius, varietate rerum ornata, patet omnibus. Laudatur in funere à Francisco Viudâ. Imago eiusdem. 196. Epitaphium 200, Opera, & Numisma ibid.

Angeli Portinari laus. 265.

ANGELVS SAXVS I. C. Patauinus. Ius Canonicum publicè interpretatur. Causas ciui-les tuetur. Interficitur, & conditur in Ecclesiâ Seruorum. 304

Anni-

Annibal Tosatus Sculptor.	90.	320.	Aquapen-
dentis Numisma cudit.			
Annibal Campolongus Æmilio Campolongo			205
statuam erigit.			
Antonius Frigimelica.	16.	Auctor Elogij Ludo-	
uici Mediarotæ.			
Antonius Fracancianus, Medicus Vicentinus.		156	
Antonius Fachinettus, Pij V. Nuncius Venetijs.		198	
Antonius Zanotus I. C.		194	
Antonius Mirandulanus.		102	
Antonius Zabarella.		138	
ANTONIUS NIGER, Ciuis Pat. Medi-			
cus, ex pilei deppressione tumorem ostendit. In-			
genio pollet. Eques à Clemente VIII. Pont.			
creatur. Auicennam interpretatur in Lyceo pu-			
blico. In Matrimonijs infelix : in comitijs			
ciuium parum gratus , Senex obit. Iacet in			
D. Mariæ Magdalénæ. Imago eiusdem.		356	
ANTONIUS LEO, Patritius Pat. I. C.			
caussarum actor. Tuendis pauperum causis in-			
tentus, iuuenis obit.		372	
Antonius Priolus Dux Venetiarum.		373	
Arcuanus Buzacharinus laudatus à Cardinali Za-			
barellâ.		13	
Arfenia Zabarella.		138	
Arsenius Merius I. C. Patauinus, Poesi deditus.			
Obit Magistratum Lanariae artis. Vniuersi-			
tatis Iuristarum nomine, Venetiarum Principa-			
tum gratulatur Antonio Priolo. Ab eo creatur			
Eques.		373	
Aurelia Vrsata, Abbatissa D. Stephani.		106	
Baldus.			

B Aldus.	237
B Barocius.	132
BARTHOLOMÆVS VLIARIVS S. R.	
E. Cardinalis, Patauinus, Congregationis Minorum Frater. Eius gesta & effigies. Varias regiones obit. Eligitur Episcopus Florentiæ. Confirmatur à Bonifacio VIII. Creatur ab eodem Cardinalis. Legatus in Siciliam mittitur. Caietæ sepelitur. Epitaphium eius duplex.	
28. 29.	
Bartholomæus Caranza , Archiepiscopus Toletanus.	80.
Bartholomæus Ammanatus Florentinus sculptor.	
120. & 125.	
Bartholomæus Syluaticus Patauinus I. C. Serenissimæ Reipublicæ Venetae Eques, & à secretis eiusdem. Lector publicus cum Aloysio Mocenico mittitur ad statuendos limites. Filios præclaros fuscipit. Sex obit. Laudatur, & sepelitur in Ecclesiâ Cathedrali. Imago eiusdem, Opera, & Epitaphium.	210; 213; 214
Bartholomæus Genua Eques.	357
Bartholomæus Sfortia Medicus Clarissimus.	347
Bartholomæus Carrerius.	364
Bartholus.	237
Beatrix à Sole , vxor M. Antonij Genuæ.	102
Beata Billea.	243
Bellarminus Cardinalis.	347
	B.

Benedictus Barizellus.	218
Benedictus Syluaticus Medicus Clarissimus.	214
Benedictus Bouius Metaphysicus Celeberr.	281
Benedictus de Benedictis.	332
Bernardinus Scardeonius, Patauinus Canonicus, & Historicus. Annis xxxv. S. Virginibus D. Stephani noxiarum expiator extitit. Antiqui- tates Pat. collegit. Senex obijt. Sepelitur in Ecclesiâ D. Stephani. Imago , Epitaphium, ac Opera eiusdem.	132
BERNARDINVS TOMITANVS Pa- tauinus Philosophus, Medicus, Orator, & Poeta. Logicam interpretatur in publico Gym- nasio. Petit Cathedram Philosophiae, quâ non obtentâ, se à lecturâ Logicæ amouet. Sepe- litr in D. Francisci. Effigies eius, Epitaphium, Stemma, & Opera. -	65. 68. & 69
Bernardus Nauagerius.	74
BERNARDINVS TRIVISANVS Pat. Medicus. Logicam interpretatur in Academiâ Saleruitanâ & Patauinâ. Inibi Simplicium, ac Medicinae Cathedram obtinet . Rebus fami- iliaribus implicitus nihil edidit. Sepultus est in D. Stephani, laudatus à Riccobono.	133. 134
BERNARDINVS PATERNVS Salo- dienensis Medicus. Medica Theorematâ varijs in locis defendit. In Pisano Gymnasio, mox in Monte Regali , Turini demum Medicinae nam docet. Romæ apud Marinum Grimanum degit. Creatur Veronensis Cuius. In Pata- uino Lycco Theoricæ Medicinæ docendæ præ- B b b ficitur.	

ficitur. A Stephano Bathoræo Poloniæ Rege expetitur. Quieti consulens Patauij obit.	152.
Opera eius.	153
Bernardus Bottonus.	145
Bernardus Tassus Torquati Pater , Poeta exi- mius.	170
Bernardus Trottus I. C.	189
Bernardinus Niger Medicus.	194
Bernardinus Sfortia Theologus.	347
Bonafides	42
Bonatus Tomitanus.	67
Bonifacius VIII. Pont. Cardinalem Vliarium creat.	27
Bonifacius Beuilaqua Cardinalis.	176
Bonifacius Fremoldius, Congregationis S. Gre- gorij ab Alga Venetiarum Splendor.	341

C

C Æsar Cremoninus.	333.
Impugnatur à Ra- guseo.	339
Calistus Pontifex.	15. 17
Cardinalis Pisanus, Episcopus Pat.	105
Camilla Mercurialis Mater.	155
Carolus Quintus.	119. 161
Carolus Zabarella.	138
Carolus IX. Rex Galliæ.	173
Carolus Danzaeus legatus.	244
Cassandra Nigra.	194
Catharina Marcella.	358
Cæcilia	

Cæcilia Varrana.	87
Cæcilia Triuifana.	231
Cæcilia Montona.	264
Cinthius Aldobrandinus,laureā Torquato parat.	174
Clara Micheria , Mater Hieronymi Cardani.	55
Clemens VII. Augenium diligit.	214
Clemens VIII. Sum. Pont.	321. 358
Cobellucius Cardinalis.	347
Constantius de Abbano.	24
Cornelius Cardinalis.	32
Corfinus.	347
Crescentius Saccardus à secretis , Io: Baptista Aguucchiæ.	312

D

D OMINICVS MOLINVS, Senator am- plissimus.	365
Dominicus Tuscus I. C. Cardinalis ex Auditore Rotæ creatur à Clemente VIII. Libertatis amator. Multa scripsit in Iure. Dictatur Pon- tifex. Senex obit , sepultus in Ecclesiâ S. Pe- tri Montorij 322. Stemma eius.	323
Domitius Calderinus.	344

E

E lisabeth Zampeschi Tomitani vxor.	67
Elisabeth Zabarella.	226
Elisabeth filia Io. Cauariae .	138
Emanuel Philibertus.	38. 189
Erasmus Gratianus. I. C.	211
Eugenius IV. Sum. Pont.	15. 16
Bbb 2	Fabius

F

F Abius Maginus Io: Ant. Magini F.	286
Fabricius. I. C.	214
Facius Cardanus 55. eiusdem sepulchrum.	57
Ferdinandus Imp.	119. 139
Felix Osius.	58. 214. 344. 365
Fortunius Licetus.	333
F R A N C I S C U S Zabarella Patauinus, Cardinalis. Orator, & I. C. insignis oppugnat dogmata Ioannis Hus. Florentiae, & Patauij Ius Canonicum docet. Creatur archiepiscopus Florentinus. Defert Patauij Claves Reip. Venetiae. 4. Fit Archipresbyter Ecclesiae Patauij nae 4. Eiusdem Episcopatum renuit. Obtinet Abbatiam S. Mariæ de Prataleâ. Donat eamdem Monacis. Eius Sacerdotales vestes in Ecclesiâ S. Mariæ de Prataleâ. Confirmatur archiepiscopus Florentinus 4. 5. Creatur Cardinalis à Io: xxii 1. Pont. Adit Sigismundum Imp. orator pro Concilio Constantiensi 5. In eodem Concilio Summi Pontificis vices gerit. Summus Pontifex in eo Concilio dictitatur. Obbit in eodem laudatus à Poggio Florentino. D. Mariæ delubrum dicat in Ecclesiâ Patauij nâ. Tumulus eius Patauij. 6. Effigies, & Elogium in Aulâ Gigantum. 7. 8. Opera. 9. Epicherema.	10
Franciscus Carrariensis laudatur in funere à Francisco Zabarella.	10

Fran.

Franciscus Leo Patauinus, Checus dictus.	13
Franciscus Barbarus.	14
Franciscus Sfortia occupat agrum Picænum.	15
F R A N C I S C V S Frigimelica Patauinus, Philosophus, & Medicus. In patriâ legit Theoricâ Medicinæ. Obit Senex. Varios tractatus euulgandos scripsit. Sepelitur in Ecclesiâ D. Augustini. 52. Epitaphium eius, & Stemma. 53. Efigies.	50
Franciscus Mantica. I. C. 70. Patauij lector. Romæ Auditoratum Rotæ obtinet.	211
Franciscus Zabarella.	71
Francisca Curtia, vxor Ioannis Cæphali. 72. Eius sepulchrum.	
Franciscus Venerius, Venetæ Reip. Dux.	74
Franciscus Donatus, Venetiarum Dux, laudatur à Mario Mantuâ.	118
Franciscus Robortellus Utinensis.	136
Franciscus Barocius.	136
Franciscus Venerius Philosophus, Veronæ Prætor.	152
F R A N C I S C V S VIDVA Pat. I. C. oratin funere Guidi Panciroli. 190. In Lyceo Patauino Pandectas docet. Orat in funere Mathéacci 199. Eius Imago 267. In Academiâ Ricouratorum varias orationes habet. Sepelitur in Ecclesiâ Monialium Bethleem. Opera eius.	271
F R A N C I S C V S Piccolominæus Senensis Philosophus, & Orator. In patrio Gymnasio Logicam docet, in Maceratenſi, & in Perusino Philosophiam. In Patauinâ Academiâ plures annos	

annos Aristotelem interpretatur. Eundem cum Platone conciliat. Senex moritur. Eius Imago. 207. Opera. 211. Epitaphium. 212 Epicherema.	213
Franciscus Saxonia.	230
Franciscus Magnus Etruriæ Dux.	237
Franciscus à Ferro. Eius sepulcrum in Ecclesiâ.	
D. Laurentij.	266
Franciscus Pigna Patauinus, Curtesij familiaris, omnia etruscè conscribi optat.	311
Franciscus Portia pictor.	309. 318
FRANCISCVS Pola Veronensis I. C. Pan- dectarum lector in Lyceo Patauino. Auctoris Elogium in eius funere concinnatum.	345
Fridericus II. Rex Daniæ.	245

G

G ABRIEL Fallopius Mutinensis, Philoso- phus, & Medicus. Anatomiam, & artem Simplicium exercet. Europam peragrat scien- di causâ. In Patauino Lyceo Anatomia docet, & Viridario Simplicium præfest. 43. Varias lu- cubrationes edit. Senex obit. In Ecclesiâ D. Antonij sepelitur. Sepulcro eius dirupto, ossa in alieno tumulo conduntur. 43. Eius memo- ria in Gymnasio Patauino. Opera. 44. Effi- gies.	41
Gabriel Fallopius, præceptor Aquapendentis.	314
Gabriel à Cueuâ.	71

GA-

G A L E O T V S Ferrus I. C.	Pat. & Orator.
In Academiâ Salernitanâ docet, & in Messanensi Collega Iacobi Galli. Creatur ciuis Mef- sanentis. Sepelitur in D. Luciæ templo. Stem- ma eiusdem familiæ in D. Laurentij.	263.
164. Varia eius opera edenda.	264
Georgius Frigimelica.	53
Georgius Brahe.	243
Georgius Raguseus, Phil. Theologus, & Orator.	
A Io: Baptista Milano prouentus Ecclesiasticos obtinet. Artem Raimundi colit. Eandem Com- mentarijs illustrat. Canonicis S. Mariæ ab Auantio Theologiam interpretatur. In Patau- no Lyceo Philosophiæ Catedram ascendit. Aduersus Cremoninum scribit. Scientias om- nes Epistolis includere conatus est. Eius biblio- theca post obitum sub hastâ venijt.	338.
ra eiusdem.	341
Gentilis Bottonus.	145
Giulia Sperona de Conti.	90
Gregorius XIII. Sum. Pont. anni correctionem exposcit.	109. 285
Gregorius XV. Sum. Pont.	348
Guerinus Oddus.	48
Gulielmus Athenius.	160
Gulielmus, Dux Mantuæ.	108
G V I D V S Pancirolus Reginus I. C. pater- nam gloriam æmulatur. Iurisprudentiæ incum- bit. In Gymnasio Patauino docet antè Laureâ cofecutam. In Ticinensi Academiâ leges inter- pretatur. Diligitur ab Emanuele Philiberto.	
Pata-	

Patauium redit ob aeris Ticinensis intempe-
riem. Summis Principibus gratus , varias
lucubrationes edit. Celebratur in funere à
Francisco Viduâ. 191. Effigies eius. 186.
Opera. 192. 210

H

- H** Enricus Hunis Archiepiscopus Tarentinus. 15
Hercules Saxonia Patauinus Medicus. Iu-
uenis Tertium Auicennæ interpretatur. Ve-
netias vocatus opes sibi maximas parat. De-
functo Capiuaceo Principem Medicinę Cathe-
dram exornat. Maximilianum Imp. graui mor-
bo laborantem curat. Ab eodem creatur Eques.
Alexandrum Massariam impugnat . Sepeli-
tur in Ecclesiâ S. Petri. Eius Imago 229. Ope-
ra 233. Epitaphium. 235
- Hercules Corradinus. 282. 284
- Hieronymus Cauacius auctor Elogiorum , quæ
Patauij leguntur in aulâ Gigantum. 7
- HIERONYMVS** Cagnolus Vercellenfis I.
C. In omnibus Academijs Italiae lector. A Se-
cretis Ducis Allobrogum. Equestri honore,&
Senatorio fulget. In Patauno Lyceo legit ,
aeris vrbis temperie delaetatus. Obit anno
æt. LVIII. 38. Opera. eius , & Effigies 35. Se-
pelitur in Ecclesiâ D. Francisci. Inibi eius me-
moria spectatur. 39. Numisma eiusdem. 40. 74. 195
- HIERONYMVS** Cardanus Mediolanensis
Medicus, Mathematicus , & Astrologus. Iuue-
nis

nis Patauij studuit. Varijs fortunæ casibus af-
flictatur. Gratus Principibus degit 55. Vxore
ducta filios suscipit. Nouatum rerum inuentor
Senex, vti prædixerat, vitâ defungitur 57. Se-
pulcrum eius Mediolani, Effigies, & Numis-
ma 54. Census operum, quæ vulgauit.

HIERONYMVS Capiuaceus Pat. Medicus.
Docet in Academiâ patriâ annos xxvii. Varijs
præmijs, & honoribus ab alijs experitur. Ha-
betur Oraculi instar. Principum morbos curat
Obit post se relictis opibus maximis. Sepelitur
in Ecclesiâ Iesuitarum. 96. 97. Effigies eiusdem.
95. Epitaphium. 97. Opera. 98. 231

HIERONYMVS Mercurialis Foroliuensis
Medicus, Græcas literas, & Medicinam colit.
Patauij lauream obtinet. In patriâ Medicinam
exercet. Habet uob ingenij prestantiam
Mercurij filius. Legatus adit Piùm IV. Pont.
patriæ nomine. Patauino in Gymnasio princi-
pem Medicinæ tradendæ locum obtinet. Ma-
ximilianum II. Imp. curat. Docet in Uni-
uersitate Pisanâ, cù vocatus ab Etruriæ Duce.
In patriâ senex obit. Sepelitur in D. Mercu-
rialis Sacello. Imago eiusdem 154. Opera. 159 160

Hieronymus Zacchus Expositiones Mercurialis
de pestilentia euulgat. 159

Hieronymus Campi S. Petri. I. C. 188

HIERONYMVS Niger Pat. Medicus.
Ægrorum curæ sedulò incubit. In patro Gy-
mnasio docet, multorum filiorum pater. In-
CCC D.

D. Peregrini Ecclesiâ coquiescit.	195.	358
Hieronymus Syluaticus Eques, Bartholomæi frater. I. C.		214
Hieronymus Saxonia.		230
Hieronymus Fabritius ab Aquapendente Medicus, & Anatomicus. Fallopij discipulus præceptoris defuncto sufficitur in Anatomiae locum. Anatomiae Theatrum extruendum curat. Principibus gratissimus, muneribus ab ijsdem maximis afficitur. Opes ingentes conficit. Creatur Eques D. Marci. Supraordinarij electoris titulo decoratur. Imago eiusdem 314. Opera 319. Laudatur in funere à Io. Thuilio. Conditur in D. Francisci 318. Inscriptio eiusdem in Anatomici Theatri fronte 319. Numisma.	320	
Hippocrates exponitur ab Oddo.		48
HORATIVS Eugenius à monte Sancto Medicus, Medici filius. In Academijs Italæ Medicinam docet. Patauij senex obit. Opera eiusdem.		216
Hypolitus Raimundus. I. C.		188

I

JACOBVS Zabarella Patauinus, Philosophus. Natalis eiusdem dies. Græcas literas cum latinis & Mathematicâ coniungit. Variæ prædictiones eiusdem. Logicam & Philosophiam interpretatur in Scholis Patrijs. Eisdem Scientias	53
---	----

Scientias Commentarijs illustrat. Vnâ ex vxore liberos nouem suscipit, quorum euentus è cælo prædictit. Vocatur à Sigismundo Poloniæ Rege. Exitit Academiæ Stabilium pater. In D. An- tonij Sepelitur. Celebraturà Riccobono. Imago eiudem. 135. Alia 136. 137, & 139. Nu- misnata 140. Opera. 141. 101. 342	
IACOBVS Menochius Ticinensis I. C. sæ- culi sui Baldus. Ius Pontificium, mox & Cæsa- ræum in Pat. Lyceo. Docet inter Senatores Me- diolanenses adscribitur. Præses ijsdem datur, & Consiliarius regius acclamat. Imago eiudem 236. Opera 240. Epitaphium. 245. 75	
Iacobus Borromæus. 332	
Iacobus Pighettus. 360	
Iacobus Pernumia. 369	
IACOBVS GALLVS Neapolitanus. I. C. & Orator, Messanense Gymnasium illustrat. In Academiam Patauinam magnis honorarijs ac- cessit. Varias allegationes scripsit. Nihil edi- dit. Senex vel cœcus docet. Laudatur in fu- nere à Sigismundo Boldonio. Imago eiudem 306. Numisma. 309. 264	
Iacobus Gretserus. 364	
Ioannis Hus dogmata à Francisco Zabarellâ op- pugnantur. 3	
Ioannes xx. Pont. confirmat Franciscum Zaba- rellam Archiepiscopum Florentinum 5. Se se- abdicat Pontificatu. 6	
Ioannes xxii. Pont. dictus etiam xxii. & xxii. Vacabatur antè Balthasar Cossa. 7	
Ccc 2 Ioan-	

Ioannes Baptista Rota monumentum Ruzanti erigit.	34
Ioannes Dominicus Oddus.	48
Ioannes Antonius Rudulphus Sfortia. 68. & 68. & 347.	
Ioannes Cephalus Ferrarensis I. C. Docet in Gymnasij Perusiae, Ticini, Patauij. A Bononiensibus, & alijs accessit frustra. Senio debilitatus obit. Sepelitur in D. Petri, ad altare proprium. Laudatur à Riccobono. Epitaphium eiusdem.	70. 71. 72. 190
Ioanna Austriaca.	80
IOANNES Stadius Mathematicus è Vico Loenhoutio. Louanij T. Liuum explanat. Astronomiam instaurare conatur. Eiusdem facultatis tabulas emittit. Allobrogum Principi gratus Genethliacæ operam nauat. Mathematicus Regis Galliæ efficitur. Moritur in suburbio Honoratiano. Effigies eiusdem.	
112, 113. 114. Elogium 115. Opera.	116
Ioannes Petrus Mantua.	118
Ioannes Cauinius Patauinus sculptor.	127
Ioannes Faseolus Patauinus.	136
Ioannes Zabarella Iacobi. F.	178
Ioannes Antonius Expertes Pat.	146
Ioannes Mercurialis.	155
Ioannes Taifnerius Belga, Musicus, Phil., & Chiromanticus. Ex lineis manuum mira prædictit. Romæ, & Ferrariae Mathematicam docet. In Aulâ Caroli V. Regios pueros instruit. Variâ de Chiromantiâ scripsit. Laus eiusdem	
160. & 162. Opera.	163

Ioannes Baptista Syluaticus Eques.	214
Ioannes Kheplerus Mathematicus.	251
IOANNES BAPTISTA Agucchia Archiepiscopus Amasiensis.	312
IOANNES ANTONIVS Maginus Pat. Mathematicus 283. Fortunam virtute ludit. In Gymnasio Bononiensi Mathematicas docet. Varia prædictit ex genituris. Astronomiam & Astrologiam illustrat. Nouas cælestium orbium Theorias & Ephemerides condit. Eum Rudulphus Imp. exoptat. Apoplexiâ correptus, iuxta id quod prædixerat, obit. Celebratur à Roffeno. 286. Imago eiusdem. 282 Epitaphium 287. Opera, & Symbolum. 288. 290	
Ioannes Thuilius Mariamontanus.	318
Ioannes Antonius Pinellus celebratur à Gualdo.	326
Ioannes Terentius Pat. Canonicus I. C.	329
Ioannes Baptista Milanus Episcopus Bergomi.	338
Ioannes Antonius Maginus, ex familia Dominicanorum Magini. F.	266
JOSEPHVS Molearius Messanensis Mathematicus, & Philosophus. Gulielmo Mantuae Duci carus Vincentium eius filium in Mathematicis erudit. In Patrio Gymnasio Mathematicas docet. Ephemerides euulgat. Pro anni correctione laborat, & exinde præmia obtinet. 108. & 109. Sepelitur in Ecclesiâ D. Francisci. Epitaphium eiusdem, Elogium, & Stemma.	110. 111
Io: Metellus.	115
Io: Antonius Castillionæus I. C.	58
Io:	

Ioa: Baptista Genua.	26
Iosephus Matthæaccius.	199
Iosephus Gualdus I. C. Archipresbyter Patauinus.	326
Iosephus Gualdus pater Pauli Galdi.	326
Julius Salernus. I. C.	70
I V L I V S Zabarella Patauinus, Philosophus, & Mathematicus, C. Iacobi F. Epilepticus efficitur. In Academiâ Deliâ Mathematicas docere coepit. Sepelitur in D. Antonij absque memoriam. 343. Epitaphium eidem ab Auctore concinnatum.	343. 136
Julius Oradinus I. C.	188
Iulius Peregrinus.	279
I V L I V S Casserius Placentinus, Medicus, & Chirurgus. Ex discipulo Aquapendentis fit eiusdem successor in Anatomiae Scholâ. Vir exigui corporis. Imago eius.	335. 136
Iacobus Ricquius Elogium Torquato Tasso concinnat.	176

L

L Aurentius Pignorius.	13. 14. 271
Lurentius Venerius.	74
Laurea Genua, M. Antonij F.	102
Leo X. Pont. Max. literatorum Mœcenas.	86
Lælius Augenius Eques.	214
Licinius, Nuncius Bergomatum.	174
Lieta Montagnana.	336
L V D O V I C V S Mediarota Patauinus, Cardinalis, & Patriarcha Aquileiensis. 13. Effigies	

gies eius, Epitaphium. Numisma, & Memo- ria vnde. 13. 14. Stemma eiusdem 14. Fit Patritius Venetus. Annus, & dies eius obitus. Tumuli locus, & inscriptio. 14. 15. Cardi- nal is extitit Tit. S. Laurentij in Damaso. Le- gatus Eugenij IV. rem Romanam tuetur. Nicolaum Picinum profligat. Recuperat agrum Picænum. 15. Turcas contudit. 15. 17 Elogium eius, & Effigies in Academiâ Deliâ Patauinâ.	16
Ludouicus Gometius.	119
Ludouicus Augenius Medicus.	214
Lucius Maius Eques.	238

M

M Agdalena Vercellensis, Abbatissa D. Ste- phanii.	130
Marcus Aurelius Zanettus, Menatus audit apud Ruzantem.	32
Marcus Aluarotus, Collega Ruzantis.	33
Marcus Blancus Pat. I. C.	74
M A R C V S Mantua Pat. I. C. Cauffas ciui- uiles, & criminales in foro defendit. Pro pa- triâ Orator apud Franciscum Donatum Vene- tiarum Ducem. In patrio Lyceo leges inter- pretatur usquè ad senium. Eques creatur à Pio IV. Carolo V. & à Ferdinando. A Se- renissimâ Reip. Venetâ Supraordinarij Docto- ris locum obtinet. 118. 119. Ædesmagni- ficas	

ficas exstruit. Academiam Musis, & Literis aperit	120.	Celebratur in funere à Riccobono. Sepelitur in Ecclesiâ Heremitarum. Mau- soleum sibi viuens condidit. Effigies eius	117.
Epitaphium.	121.	Opera	123.
monumenta quædam.	125.	Palatij illius	
Colossus Hercu- leus.	125.	Numismata duo.	127. 180. 190
Marcus Antonius Genua Philosophus Pataui- nus. Nomen Philosophi sortitur ob merita. Docet in Academiâ Pat. Philosophiam usquè ad senium Lecturam supraordinariam à Sere- nissimâ Reipublicâ Venetâ obtinet. Iacet in Ecclesiâ S. Ioannis ad Viridarium 101. Effigies eius	99.	Numisma.	104. 137. 139. 257
Marcus Tomasinus.			105
Marcus Guacius.			125
Marcus Triuifanus Medicus.			133
Marcus Oddus Pat. Medicus. In patrio Gymna- sio docet. Oddi Patris immortalitatem dilig- ens, eius Opera euulgat. A ciuib[us] varijs muneribus exornatur. Obit senex.	143.	14.	204
MARCVS ANTONIVS Peregrinus Pat. I. C. A Laureâ statim Institutiones docet in Gymnasio publico. Actor caussarum, Fisca- les partes defendit. Eligitur à Secretis Serenis- simæ Reipublicæ Venetæ. Eques creatur. Le- cturam primariam Iuris Pontificij obtinet. Opes maximas colligit. Senex obit. Celebra- tur in funere à Benedicto Bouio. Imago eius	276.	279.	
Op[er]a eiusdem	280.	Symbolum, & Stem- ma familiæ.	281.
		Scriptis etiam	

etiam de Feudis, quod opus reperitur in manibus Ecc. L.	
Marcus Antonius Nepos supradicti.	211
Marcus Franzinus Ciuis Pat.	278
Marcus Cornelius Episcopus Patauinus.	318
Marescallus Retzius.	326
Matthæus Gribaldus I. C.	115
Marinus Grimanus S. R. E. Card.	188
Marinus Socinus. I. C.	151
Marinus Stephanellus.	187
Marius Mazolenus Theologus Pat. Philosophiæ	194
Lector.	210 333
MARTIANVS Nauarus I. C. In Academiâ Salernitanâ, & Coymbricensi legit. Bartholomæum Caranzam defendit. 80. Romanis Purpuratis gratus Ecclesiæ inscruit. Romæ senex obit 81. Epitaphium eius, Effigies, & Stemma.	84
Martinus Zuria.	80
Martinus Sandellius.	129
Mauritius Cataneus.	171
Maximilianus II. Imp.	556. 231
Maximilianus Mercurialis,	158
Mercurialis.	97
Melchior Cartularius. I. C.	198
Melchior Peregrinus M. Antonij. I. C. Pater.	276
Michael Columbus Consultationes Mercurialis euulgat.	160
Moletius.	283

Ddd

Nico-

N

N icolaus Picinus.	15. 16.
Nicolaus Decianus.	74.
Nicolaus Bottonus.	145.
Nicolaus M. Antonij Genuæ. F.	102.
Nicolaus Bottonus.	146.
Nicolaus Gratianus. I. C.	238.
NICOLAVS Paffera Pat. I. C. Theorema- ta legalia publicè defendit. Agit causas. Ami- corum consuetudine mirificè capit. Biblio- thecam conficit. Conciliationem legum euul- gat. Amicis ex testamento dona legat. Iuu- nis interit. Imago eius 256. Epitaphium ei- dem ab Auctore sciptum. 260. Numisma eiusdem.	262.
NICOLAVS Sanguinaccius S. T. D. Roma Patauium redit, ibique domesticos iuuat. In- terficitur.	304.

O

O belericus Bottonus.	145.
Otto Brahe, Tichonis Pater.	243.
OTTONE LLVS Discaltius I. C. Pat. Cauf- farum actor, Iuris ciuilis Interpres, varijs lega- tionibus obitis creator Eques Reip. Venetæ, & à Rudulpho II. Imp. Palatinus Comes. Ia- cet in Ecclesiâ Heremitarum. Imago eiusdem:	
215. Epitaphium duplex.	226. 227.
Octavius Montagnana I. C.	198.
Paliaris	

P

P Aliaris sculptor.	90
Pascettus. I. C.	187
Paulus de Faris.	98
Paula Genua M. Antonij F.	102
P A V L V S Tomasinus Auctoris aius, Presbyter Patauinus. Inferuit Ecclesiæ Cathedrali, & Cardinali Pisano. S. Virginibus D. Stephani ad sacras confessiones excipiendas datur. Rector præest Ecclesiæ D. Laurentij. Inibi sepelitur. Varios tractatus elucubrauit. 105 106. Steinma eiusdem, & Symbolum. 107	
P aulus Tomasinus I. C. Pat. Auctoris frater.	
106. 259. Munera ex testamento Genuæ consequitur. Insignia Doctoratus accipit à Iacobo Gallo. 309	
Paulus III. Pont.	119
Paulus Aicardus.	159
P A V L V S Benius Phil. Theologus, & Orator plures controuersias absoluit. Aduersus Crucifantes scripsit. Conditur in D. Claræ. Opera eiusdem. 354. 355	
Paulus V. Pont.	322
P A V L V S Gualdus Vicentinus I. C. Archipresbyter Ecclesiæ Patauinæ. Marco Cornelio inferuit. Io: Vincentio Pinello familiariter vtitur. Vitame eius edidit. Senex obit Patauij. Imago eiusdem. 325. Elogium ab amicis eiusdem scriptum. 327	

Ddd 2 PETRVS

P E T R V S Aponensis Pat. Medicus, Conciliator dictus. Effigies eius ex D. Michaelis Sacello. Statua in Prætorio. Monumenta alia.	
21. Elogium ex Auctoris Musæo.	22
Petrus Bembus Cardinalis. 31. Laudatur in funere à Sperono.	87
Petrus Barocius Episcopus Pat.	132
Petrus Maria Arquanus Logicæ lector.	136.
Petrus Catena Math.	136.
Præceptor Magini.	283
Petrus Sylvaticus.	212
Philippus Octavianus Montagnana.	210
Pius IV. Pont. Max.	88. 119.
Pius V. Sum. Pont.	151
82	
Platina.	29
Poggius Florentinus orat in funere Cardinalis Zabarellæ.	105
Polidorus Sturnius.	364
Pompeius Magnus.	17
Portia de Rubeis mater Torquati Tassi.	170
P R O S P E R Farinacius I. C. Romanus, vulneribus facie deformatâ. Fiscalis Romæ mortis periculum vitat. Epitaphium eiusdem, & Opera.	274

R

R Eginaldus Polus Cardinalis.	69
Riccobonus laudat Speronium. 88. Orat in funere Mantuæ.	120.
Triuifani. 134. Iacobii Zabarellæ.	139
Rogerius.	70
Roncadinus filius T. Deciani.	76

Ru-

Rudulphus Snellius Math.	181
Rudulphus Imp. 199. Matthæaccium decorat.	
225. 251	
R V D V L P H V S Sfortia I. C. Pat. Episco-	
pus Polæ. Inferuit Auditoribus Romanæ Ro-	
tæ. Galliam peragrat. Albonæ iuuenis obit,	
ac inibi tumulatur. 348. Imago eiusdem. 346.	
Elogium.	349

S

S Abadinus, Iacobi Zabarellæ filius.	138
C. SCHINELLA Comitus Patauinus	
S.T.D.Philosophiam in Lyceo docet. Comitia	
ciuum ad meliorem formam redigit. Eius	
Imago.	368. 369
Sigismundus Imp. 5. Cogit Concilium Constan-	
tense.	
Sigismundus Boldonius orat in funere Iacobi	
Galli.	308
Sigismundus Rex Poloniæ.	139
Simon Craueta I. C.	189
Simon Augenius I. C.	214
Sistus V. Sum. Pont.	82
S P E R O N V S Speronius Pat. Phil.& Orator.	
Adolescens in Patrio Lyceo Philosophiam do-	
cet. Romæ floret Pontifici gratus. Orat in	
funere Cæciliae Varranæ. Bembum deflet.	
Eques creatur à Pio IV. Senex patriam pe-	
tijt. Ex astrorum peritiâ multa prædixit. Se-	
pelitur in Cathedrali. Numismata eius in se-	
	pul-

pulchrum iacta. 90. Monumentum in Prætorio
Ciuitatis vnâ cum statuâ. 92. Symbolum eius-
dem. 91. Opera.

Speronus de Comitibus Abbas , & Canonicius

Pat.

93

90. 371

T

TIBERIVS Decianus Utinensis I. C.

caussarum actor Venetijs. Legatum obit
pro patriâ. Assessor fit Vicetiae , & Patauij. Cri-
minalium primum , mox & Iuris civilis Lectu-
ram obtinet. Monumentum eius in Ecclesiâ
Carmelitanum . Imago 73. 74. Opera 77.
Numismata. 78. Nominatur alias. 119. 190

TICHO Brahe Astronomiæ Restaurator. Ma-

thematica instrumenta insignia construxit.
Domos & Turres syderum obseruationibus
dicat in Dania . Nouas Planetarum tabulas
condit. Obit in mensâ Cæsaris . Imago eius.

242. Opera.

251

TORQUATVS Tassus Poëta , Surrenti na-
tus , à Mauritio Cataneo Rheticam didicit

170. Æmulatur Ariostum. Cunctorum Prin-
cipium gratiam colligit. Varijs fortunæ casi-
bus iactatur 173. Ex insaniâ laborat. Ro-
mam vocatur à Cinthio Aldobrandino Car-
dinale ad lauream 174. Obitus eiusdem 174

Effigies 169. Opera .

177. & 178

Trifon Gabrielis ciuis Pat.

284

VA-

V

V A L E N T I N V S . Naiboda Coloniae	
Agrippinæ natus . Mathematicus solitudo dinus , & Astrologiæ amator . Sibi mortem præ- dict . Patauij cæditur ignorato auctore necis .	
182 . Symbolum eiusdem 184 . Opera .	185
Victor Niger , Abbas S . Benedicti .	194
Victor Saxonia .	130
Vincentius Gonzaga Mantuæ Dux . 108 . 174 .	282
Vrbanus VIII . Pont . Max . creat Episcopum Polæ Sfortiam .	348

Z

Z Accharia Zaninellus pictor .	159
Ziliola Hieronymi Doctoris filia , Iacobi	
Zabarellæ mater .	136

SYL

SYLLABVS LOCORVM.

A

Bbatia S. Marie de Pratale à Monachorum incucuriā alio deuoluitur.	
Traditur Francisco Zabarella.	
Donatur Monachis ab eodem.	4
Abbatia S. Vincentij in Prato &c.	58
Academia Ætherorum &c.	172
Academia Montis regalis.	151
Academia Noua, sive Delia Patauī 16. Erecta a spicce Antonio Frigimelica 16. Mathematicum suum eligit.	342
Academia Olimpica Vicentie Orbis Florentissima.	166
Academia Patauina 55. & passim.	
Academia Ricouratorum Patauī.	269
Academia Salamance.	79
Academia Salernitana.	13. 263. 269
Academia Stabilium Patauī.	139
Albone obit Rudulphus Sforzia.	347
Allobrogum Dux.	37. 114. 189
Amasiensis Archiepiscopus.	312
Angeli Custodis Altare.	352
Anglaria.	15
Antenorea Cinitas &c.	181
Apponi Villa.	22
Aquapendens	314
Athesis.	10
Augusta Taurinorum.	189
Augusta Vindelicorum.	44

Ba-

B

B Asilica D. Antonij de Padua Rome.	81
Belgium 161. Natus in eo Ioannes Taisnerus. ibid.	
Belgradum.	17
Bergenses Tabulae Astronomicae Io: Stady.	113
Bononia.	7. 157. 187
Bononiense Gymnasium.	283

C

C Ampus Martius Rome.	81
Canonicī seculares S. Mariæ ab Auantio &c.	338
Caieta.	28
Carnorum regio.	198
Catania.	264
Cittadella Patauïj.	16
S. Claræ Templum, in quo sepultus Paulus Benius.	353
Colonia Agrippina. 181. Natus in eâ Valentinus Nai-	
boda.	ibid.
Constantia.	5. 6
Constantinopolis.	17
Coimbrincense Lyceum.	80

D

D . Daniel ad Pratum Vallis.	33. 48
Daniae, ac Nonergiæ Rex Federicus.	11. 244
Delubrum S. Catharine in Ecclesiâ D. Antonij, ubi	
ossa Iacobi Zabarella.	139

Eee Eccle-

E

<i>Ecclesia S. Andreae Paduae, ubi sepultus Alexander Carrerius.</i>	366
<i>Ecclesia D. Antonij Paduae, ubi Fallopij corpus.</i>	43. 6
<i>Iacobi Zabarella ossa.</i>	139
<i>Ecclesia D. Augustini Paduae.</i>	24. 52
<i>Ecclesia Carmelitarum Paduae.</i>	75
<i>Ecclesia Cathedralis Paduae.</i>	3. 212. 330
<i>Ecclesia S. Damasi Roma.</i>	14. 15
<i>Ecclesia Patrum Dominicanorum Bononiae, ubi sepulchrum Io. Antonij Magini.</i>	286
<i>Ecclesia Patrum Eremitarum Paduae 63. Ibi Mausoleum Mantuae. 120. Sepulchrum Bottoni & Ottolini Discalci.</i>	147. 225
<i>Ecclesia D. Francisci Paduae, in qua Sepulchrum, & Elogium Cagnoli 39. & Iosephi Moletij.</i>	109
<i>Ecclesia S. Iacobi Paduae, ubi memoria Carrerii familie.</i>	367
<i>Ecclesia S. Io. in Viridario Paduae.</i>	103. 259
<i>Ecclesia D. Iustine Paduae, ubi sepultus Guidus Pancirolus.</i>	191
<i>Ecclesia D. Laurentij Paduae ubi ossa Paali Tomasinii.</i>	106. 265
<i>Ecclesia S. Lucie Patauij.</i>	14. 265
<i>Ecclesia D. Marci Mediolani.</i>	57
<i>Ecclesia D. Marie Magdalene Paduae, ubi sepultus Antonius Niger.</i>	338
<i>Ecclesia D. Michaelis Patanij.</i>	16. 21
<i>Ecclesia S. Onufrij Roma, ubi sepultus Torquatus Tasbus.</i>	
<i>Ecclesia D. Peregrini Paduae, ubi corpus Hieronymi Nigri.</i>	194
<i>Ecclesia</i>	

<i>Ecclesia Monialium S. Petri Padue.</i>	72
<i>Ecclesia Seruorum Patauÿ.</i>	203
<i>Ecclesia D. Stephani Padue, ubi conditus Triuifanus.</i>	
106. 129. 134.	
<i>Eedes Orbatorum Padue.</i>	330
<i>Etruria Dux.</i>	157. 237
<i>Etruria Ciniates.</i>	214
<i>Eugubium, ubi ortus Paulus Benius.</i>	350

F.

<i>F</i> Erraria 172. <i>Ibi Torquatus Tassus sua car. mina primū euulgas, & amores suos.</i> 172.	
187. 211.	
<i>Flaminiae Ciniates.</i>	214
<i>Forum Liuy Patria Hieronymi Mercurialis.</i> 155. 198	
<i>Florentia.</i>	I. 27

G

<i>G</i> Allias peragrat Torquatus Tassus. 173. &	
Rudulphus Sfortia.	247
<i>Genua</i> 100. Eò se recipit M. Antonius Genna.	<i>ibid.</i>
<i>Germanorum Natio Ortonello Discaltio Statuam, & Epitaphium erigit.</i>	227
<i>S. Georgij Ecclesia in Villâ Trefmontij.</i>	257
<i>Gigantum aula Patauÿ.</i>	7
<i>Gradula, unde orta uxor Io: Antony Magini.</i>	286

EEe 2 Hetru-

H

H	<i>Etruria.</i>	16
	<i>Honorantianum Suburbium.</i>	114
	<i>Hospitale S. Annae Ferrarie & Torquatum Tassum ex-</i>	
	<i>cipit, & sanat.</i>	173

Huenna.

244

I

I	<i>Fsuitarum in Ecclesia extat cadauer Hieronymi</i>	
	<i>Capiuacei.</i>	97
	<i>Ilias bonorum.</i>	55

K

K	<i>Nudstrup.</i>	243
----------	------------------	-----

L

L	<i>Aelius Augenius D. Marię Lauretanę Eques.</i>	214
	<i>Lipsia.</i>	243
	<i>Louany Stadius legit.</i>	113
	<i>Lusitania Rex.</i>	119
	<i>Lutetia Parisiorum.</i>	114
	<i>Lyceum Coimbricense.</i>	80
	<i>Lyceum Perusinum 208. In eo legit Franciscus Piv-</i>	
	<i>colomineus.</i>	208
	<i>Lyceum Salamance.</i>	79
	<i>Lyceum Ticinense.</i>	70

M

M	<i>Antua 97. 108. Dux eius Maginum dili-</i>	
	<i>git. 285. Passarinorum familia ibi potens. 100</i>	
		Ma-

<i>Marostica.</i>	197
<i>Maceratenſis Vniuersitas.</i>	115. 208
<i>Mediolanum.</i>	55. 57
<i>Melita.</i>	162
<i>Mercurialis Sacellum.</i>	157
<i>Messina patria Moletij. Ipsius Gymnasium illustratur à Iacobo Gallo I. C.</i>	307
<i>Mons Sanctus.</i>	214
<i>Museum Speroni Abbatis, & Canonici Patanini.</i>	90
<i>Muso.</i>	10
<i>Mutina.</i>	42. 100

N

N atio Lusitana	81
<i>Nauara.</i>	79
<i>Neapolis, unde ortus Iacobus Gallus I. C.</i>	307
<i>Norimberga.</i>	45. 249

O

P

P arma.	145
<i>Passarinorū familia Mantue, & Mutina domina.</i>	100
<i>Picenus ager.</i>	214
<i>Piceni, & Etruria Cinitates.</i>	214
<i>Pisanum Gymnasium.</i>	151. 257
<i>Platea Vinaria Padue.</i>	4
<i>Polæ Episcopus Rodulphus Sfortia.</i>	347
<i>Pratalea.</i>	1
<i>S. Praxedes.</i>	80

S. Pra-

2

R

R Agusti ortus Georgius Raguseus.	338
Regium, patria Dominici Tufci Cardinalis.	321
Roma 81. Orbis Theatrum. 156. 161. 171. 291.	326
Romana Schola.	214

S.

S Acellum D. Virginis in templo Maximo Patauino.	88
Scene.	208
Sicilia	28. 162
S. Stephani Templum Padua.	24. 105
Stelliburgus.	245
Subalpina ditio.	40
Suburbium Honoratianum.	114
Suburbium S. Crucis Padue 330. Ibi loci ades Sa-	
cris Virginibus ex Capuccinorum ordine ab Ale-	
xandro Terentio Canonico Patauino constructe.	330
Surrenti in Regno nascitur Torquatus Tassus.	170

T

T Aurinum.	37. 189
Templum D. Antonij Padua.	43
Templum D. Francisci Senis, & Patauji, ubi sepultus	
Georgius Raguseus.	340
Templum S. Urbani Padua.	4

Ti.

Ticinenses 151. *Ticinense Gymnasium.* 70. 237.

173.

<i>Tresmontium Rus in Euganais collibus.</i>	255
<i>Turris Plateæ maioris Patauÿ.</i>	302
<i>Tuscia.</i>	3. 14

V

V eneta Republica literatos cogit undique, &c ad docendum in Lyceo Patauino conductit.	156
<i>Verona</i> 74. In D. Sebastiani templo Verona sepultus <i>Franciscus Pola.</i>	344
<i>Venutia</i>	244
<i>Vicentia</i> unde ortus <i>Paulus Gualdus Archipresbyter Pat.</i> 326. & <i>Massaria.</i>	165
<i>Vicus Lænhoutius</i> in agro Brabantino.	113
<i>Viridarium Patauinum.</i>	43
<i>Vniuersitas Patauina.</i>	51
<i>Vrbini Dux.</i>	23
<i>Vtinum patria Deciani.</i>	74

X

Xenodochium S. Francisci Patauÿ. 14. 284

I N.

I N D E X R E R V M.

A

A	Edificium in Monticuli for-
mam, Aquapendentis nomi-
ne, extra Portam S. Crucis
in Patauino agro. 317
Aeris Taurinensis intemperies
Panciroli oculos lædit. 199	
Anni correctionem Venetus
Senatus iuuat. 109	
Æternitatis Templum in Numismate Mantuæ. 127	
Aureum D. Marci Numisma donatur Bartholo-
mæ Sylvatico. I. C. 211	

B

B	Ibliotheca Mantuæ celebris. 120. Nicolai
Genuæ. 256. Benij, nunc Theatinorum
252. Coenobij S. Benedicti. 359. Ragusei
deuoluta fisco. 340 |
|----------|--|

C

C	Anonici Patauini suum olim Episcopum
eligebat. 4
Catopticæ Imagines multæ domi Mattheacij. 199	
Carrariensium familia extincta. 3	
Chiromantiæ prædicationibus Viri graues fi-
dem adhibent. 161	
	Col-

Colossus Herculis XL. pedum in atrio Mantuae.	125
Cometarum ortus.	247
Comitia Patauina ad meliorem formam redacta.	370
Constantiensis Concilij cogendi causa. 5. Coa-	
ctum antè Basiliense.	8
Congregatio Oliuetana floret sub Abbatे Oddo.	359
Cruscantium Dictionarium impugnatur à Benio.	351

D

D Editio Patauij per claves.	3
Delphici Oraculi responsa vocata Capi-	
uaccæ dicta.	96
Deiparæ Virginis Oliuetanæ opus Disputatio-	
num Ragusæ dicatum.	317
Disputationes Pomeridianæ Patauij sublatæ à	
Piccolominæ.	209
Dos Zabarellæ, Iacobi F. à Ser. Rep. Veneta	16
elargita.	138

E

E Ffigies Deæ Vestæ.	107
F	

F Amilia de Genuâ vnde. 100. De Gualdis	
- quando nam in Italiam confederit. Bottona-	
Parmæ, & Paduæ floret.	145
Fff	
Fa-	

Facundia, & eloquentia Galli I. C. monumentum
Numismate declaratum. 309

Filiae M. Antonij Genuae liberalibus disciplinis
excultae. 102

Fisco deuoluntur Ragusae bona. 340

Gratia. 140

Gordanus nodus Emblema Iacobi Zabarel.
lae. 140

Hypotesis Copernicana variatur à Tichone. 247

Historia Patauina Scardeonij. 129

Ignoriam. 129

Ingenium admirandum Genuæ I. C. 102
Inscriptio forum Aquapendentis. 317

L

LAnariæ artis Magistratus defertur. I. C.
Patauinis. 333

Limites statuuntur inter Remp., & Alphonsum. 211

Lingua Villicorum Patauinorum iocosa à Ruzan-

te illustrata. 31

Lucri neglecti Lucrum. Inscriptio posita præfori-
bus Aquapendentis. 317

Mo-

M

- M** Onumētū Francisci Zabarellæ correctum. p. 6
 Musæum M. Mantuæ. 120. Thiconis
 Brahe. 249. Speronis, Abbatis & Canonici
 Patauini. 90. 361

O

- O** bseruationes Copernicæ admirabiles. 284
 Tichonis illustres. 247

P

- P** Alatum Mantuæ laudatum. 120
 Pancirola familia illustris. 187
 Patauini Medici inter se disceptantur in cura-
 tione febrium Pisauri. 251
 Patauij fines. 10
 Prædictio mortis Naibodæ mira. 182
 Petulantia Scholaris à Massariâ contusa. 168
 Prior Domus Dei creator à Ciubus Patauinis. 144

R

- R** Aimundi Lullij ars illustratur à Georgio
 Ragusæo. 338
 Resp. Veneta ergà fideles subditos egregiè mu-
 nifica. 211
 Fff 2 Sa-

S.

S Atyricus Somnus Barifoni.

311

Schola M. Antonij Genuæ Equo Troiano par. 101

Sigillum Patauinæ Vrbis cum carmine. 10

Stemma Francisci Zabarellæ in D. Vrbanij 4

Supraordinarij locus eminentissimus in Aca-

demiâ Patauinâ. 119. 317

T

T Heatrum Anatomicum Gymnasij Patauini. 316

V

V Encta Resp. Patauio petitur Carriensibus extinctis.

Virgines D. Stephani memoriam adhuc recoluunt Pauli Tomasini Confessoris sui. 106

Vniuersitas vtraquè Patauini Gymnasij creatis.

Ducibus Venetis gratulatur. 373

SÉRIES

SERIES NUMISMATVM.

ALBERTINI BOTTONI.	150
ANGELI MATTHÆACII.	202
GVIDI PANCIROLI.	193
HIERONYMI CAGNOLI.	40
HIERONYMI CARDANI.	54
HIERONYMI FABRICII AQVA-	
PENDENTIS.	320
IACOBI GALLI.	390
LYDOVICI MEDIAROTÆ.	13. 18
MARCI ANTONII GENVÆ.	104
MARCI MANTVÆ.	127
D. MARCI.	211
PETRI APONENSIS.	24
SPERONI SPERONII.	91
TIBERII DECIANI.	78
TORQVATI TASSI.	180

Fff 3 Indi-

M 113

I N D I C V L V S

Epicherematum, siue Impresiarum,

& Symbolorum.

A	Ngeli Beolci Ruzantis.	35
	Francisci Zabarellæ.	10
	Francisci Piccolominæi.	213
	Ioannis Stadij.	112
	Iacobi Zabarellæ.	140
	Ioannis Taisneri.	164
	Io. Antonij Magini.	299
	Marci Antonij Peregrini.	280
	Pauli Tomasini.	107
	Tichonis Brahe.	250
	Valentini Naibodæ.	184

STEM-

STEMMATA FAMILIARVM.

A	Lexandri Terentij.	331
	Alexandri Carrerij.	367
	Aloysij Bellacati in Claustro Patrum Eremitarum.	p. 64
	Angeli Beolci Ruzantis in Ecclesiâ S. Dañielis.	33
	Bernardini Tomitani in Ecclesiâ D. Franciscj.	68
	Bernardini Scardeonij.	131
	Dominici Tusci.	323
	Francisci Zabarellæ in Templo D. Vrbani.	4
	Francisci Frigimelicæ in Templo D. Augustini.	53
	Francisci à Ferro.	266
	Herculis Saxoniæ.	234
	Ioannis Cephalii in Templo D. Petri.	72
	Iosephi Moletij.	111
	Ludouici Mediarotæ in fronte Ecclesiæ S. Lu- ciae, & in Domibus Xenodochij S. Francisci.	14: 18
	Martini Nauarri vnâ cum Effigie.	84
	Otti de Oddis in Ecclesiâ S. Danielis.	49
	Pauli Tomasini.	107

EPL

E P I T H E I A
 & Inscriptiones.

A

<i>Emiliij Campolongi.</i>	206
<i>Alexandri Terentij.</i>	323
<i>Alexandri Carrerij.</i>	366. 367
<i>Aloysi Bellacati.</i>	64
<i>Aloysi Corradini.</i>	301, & 302
<i>Angeli Beolci Ruzantis.</i>	34
<i>Angeli Mattheacij.</i>	200
<i>Antonij Nigri.</i>	358

B

B <i>Artholomei Vliarij.</i>	28. 29
<i>Bartholomei Syluatici.</i>	214
<i>Bernardini Tomitani.</i>	68
<i>Bernardini Scardeonij</i>	130, 131

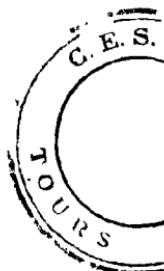
C

C <i>Onstantij de Abano.</i>	34
-------------------------------------	----

D

D <i>Ominici Tusci.</i>	323
<i>Facij</i>	

	F	
F Acij Cardani.		37
Francisci Zabarella.		6
Francisci Frigimelica.		53
Francisci Piccolominai.		212
Francisci à Ferro.		266
	G	
G Abrielis Fallopy.		43
	H	
H Erculis Paphiloponi.		126
Herculis Saxoniae.		235
Hieronymi Cagnoli.		39
Hieronymi Cardani.		57
Hieronymi Capinaccei.		97
	I	
I Acobi Menochy.		241
Ioannis Cephalii.		272
Ioannis Stadi.		115
Ioannis Taisneri.		162
Jo. Antonij Magini.		287
Josephi Moletij.		110. & III
	Ludo-	

TL

L Vdouici Mediarote.

15

M

M Arci Mantua.

121

Marci Antony Peregrini.

279

Martini Nauari.

79

O Ddi de Oddis.

49

Ottonelli Discalcy.

228, 227

P

221

? **P** Auli Benij.

353

Prospieri Farinacij.

274

S

S Peroni Sperony.

89. 92

T Ibery Deciani.

76

Tichonis Brahe.

249

Torquati Tassi.

175

221

221

221

221

221

221

221

221

221

221

MONV.

MONUMENTA ALIENĀ.

A	Lexandri Borromæi, laudati in funere carminibus Cæfaris Cremonini.	334
	Angeli Beolci, auctore Io. Baptista Rota.	
	Bernardini Scardeonis, auctore Martino Sadelio.	130
	Facij Cardani, auctore Hieronymo Cardano filio.	
 p. 57.		
	Francisci Zabarellæ, auctore Ioanne Cauatio.	7
	Herculis Saxoniæ Epitaphium à Victore, & San- sono Fratre erectum.	235
	Hieronymi Fabricij Aquapendentis, auctore Io. Thuilio.	
Io.	Stadij, auctore Io. Metello.	115
Ioannis	Taisneri, auctore I. Fontano.	162
Io.	Antonij Magini concinnatum à Roffleno.	287
Iosephi	Moletij, operà Procuratorum hæreditatis.	110
Iulij	Zabarellæ ab Amici calamo.	343
Ludouici	Mediarotę in Academiâ Deliâ Patauinâ.	16
Marcii	Antonij Genuæ ex Pierij Valeriani scriptis.	103
Ottonelli	Discaltj, munere Nationis Germanicæ.	227
Pauli	Gualdi ab Amico.	327
Petri	Aponensis in Prætorio Patauino, & in Arce Serenissimi Vrbinatum Ducis.	
Speroni	Speronij in Prætorio Patauino.	92
Torquati	Taffi, Iusto Ricquo auctore.	176

F I N I S.

